

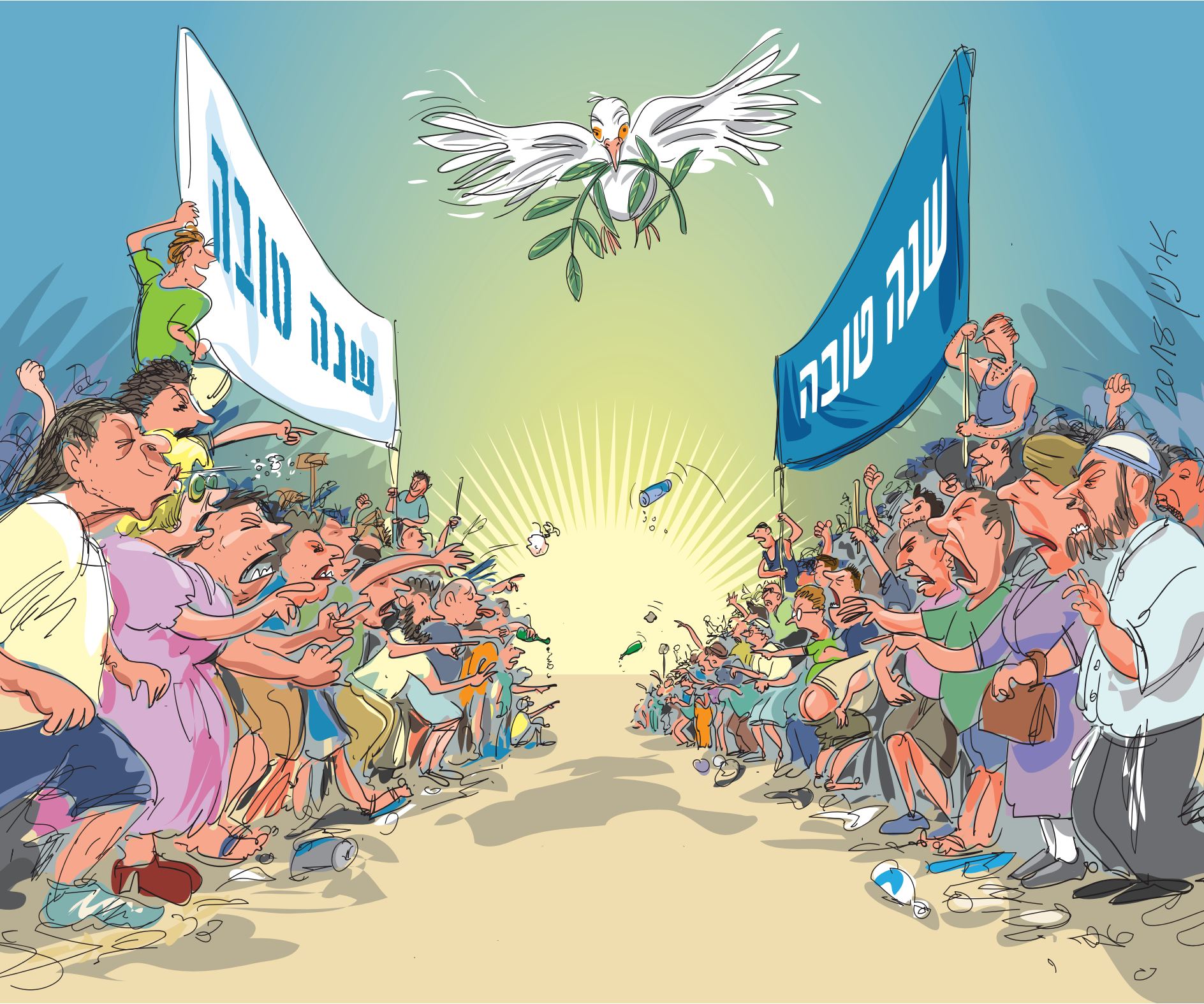

שתילי אבוקדו ל-2019
חומר ריבוי מאושר
נייד 051-5599045

הזמן הירוק

חברי משקארד
ל 600 המהירים מבינכם
מגיעה מזוודה מתנה!!
בין התאריכים 06-19.09.2018
ראה עמ' 9

שבועון הקיבוצים • מס' 1644 • כ"ו באלול תשע"ח • 6 בספטמבר 2018

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: kav_daf@tmags.co.il

מבחר דגמים
החל מ-**26,000** ₪ כולל מע"מ
חג שמח

MARSHELL

הרכב התפעולי הנמכר ביותר בישראל

⚙️ **מגוון אפשרויות אבזור \$ מגוון מסלולי תשלומים**
🛡️ **אחריות יצרן מערך שירות ארצי**

מטרו מוטור
להיות חופשי באמת

דרום - פרג: 053-7361270. ירושלים והסביבה - חיים: 050-7692114.
מרכז - עופר: 052-3134608. צפון - רמי: 052-6119980, אסף: 052-6117100.
המחיר מתייחס לדגם DG-C2. התמונה להמחשה בלבד. בתוקף עד 30.9.18 או עד גמר המלאי. בכפוף לתקנון. ט.ל.ח.

***9930**

דואר 100 | 1000000

כותבים לנו

כאשר אין נימוק ענייני

הזמן הירוק

שדה יואב

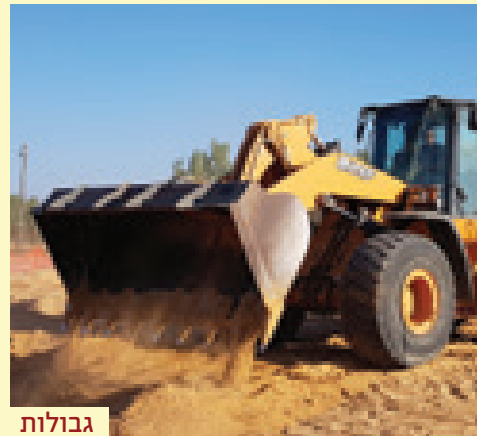
שובל

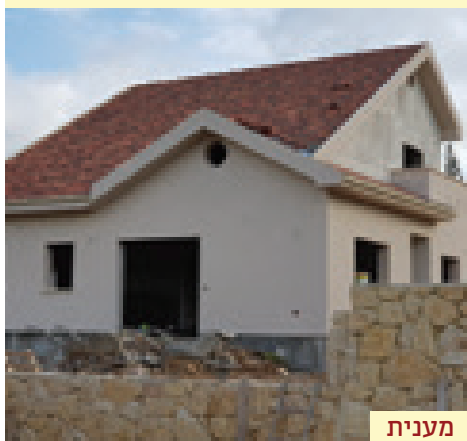
חברת קורום מאחלת

שנה
טובה!

שנה של צמיחה
אחוה ושגשוג

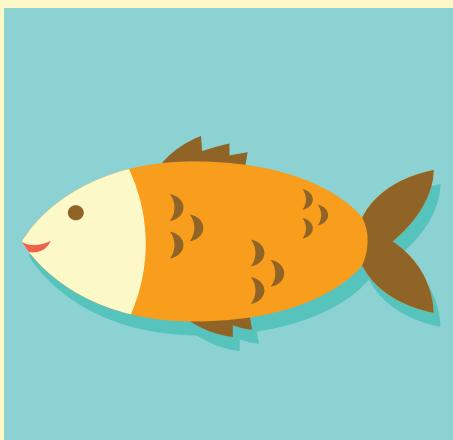
גבולות

מענית

פרויקט סעד

נירים

ניצנים

ארז

ביצועים הצלוחות והזשלה

חפשו אותנו בפייסבוק

office@korom.co.il

www.korom.co.il

פקס. 08-6364090

טל. 08-6755886

פעילי התנועה פתחו את שנת הלימודים בבתי הספר בעוטף עזה

ניר מאיר נושא ברכה בטקס פתיחת שנת הלימודים בשער הנגב.

הילדים, אבל בפנים הרגשתי שלא הצלחתי לחזור באמת, איך עושים את המעבר הזה מ'צבע אדום' ל'צבע ירוק' ברגע? בפועל לא עושים, זה לוקח הרבה יותר זמן".

הסיוור הסתיים בנקודת התצפית על שם אסף סיבוני ז"ל, שם סקר אייל חג'בי, קב"ט מועצת שער הנגב, את היישובים והקיבוצים ואת התצפית לעבר עזה וסיפר על שיתוף הפעולה ההדוק בין הקיבוצים, המועצות וכר חות הביטחון בצבא על מנת לשמור על ביטחון התושבים עד כמה שרק ניתן.

תנובה ביצעה הסדרים כובלים ותשלם 25 מיליון שקל

ומגה להעלות את המחיר של מוצריה, כמו מוצרי גבינה צהובה, גבינה לבנה, מאמא עוף, סנפרוסט ומעד'נות. הפיצוי שתשלם תנובה יועבר ישירות לקונים בשתי החברות, שהשתמשו בכרטיסי אשראי.

שני נושאי משרה לשעבר בתנובה, המנכ"ל לשעבר אריק שור ומנהל חטיבת המכירות לשעבר, ארז וולף, ישלמו כל אחד קנס אישי בגובה של 75 אלף שקל.

בו נקלטו בשנים האחרונות כ־30 משפחות, כשבחג השבועות האחרון עלו על הבמה 14 תינוקות, מספר שלא היה מזה שנים. עם זאת, לצד הפריחה, סיפרה לחיאני גם על הקיץ הקשה האחרון שעברו בקיבוץ, שהקושי העיקרי בו היה דווקא הכניסה לחירום והיציאה ממנו בכל כמה ימים: "עברנו פה קיץ מאוד קשה, אז נכון זה לא צוק איתן, אבל הקושי הורגש בכל דבר. לילות בממ"דים, פעילויות ששונות ובטלו, ואחרי כמה ימים פי"קוד העורף אומרים שחוזרים לשגרה, ואנחנו חוזרים לעבודה והילדים לבתי

שנמצאים במכללת "ספיר", נפגשו עם הנהלות מערכות חינוך והנהלות הקיבוצים שבאזור ועור.

לאחר הטקסים ופתיחת השנה, המשיכו הפעילים לסיוור בקיבוץ נחל עוז, הסמוך מאוד לגבול, שם פגשו את מח"ט החטיבה הצפונית אל"מ אבי רוזנפלד (בן קיבוץ עין השופט), שסקר עבורם את התמונה היום באזור וסיפר על הקשר המיוחד שנקרם עם השנים בין צוותי החירום ביישובים ובמועצה לבין כוחות הצבא.

רוזנפלד הרגיש את ההערכה שלו לכני ובנות הקיבוצים שממשיכים להתגייס ולהתנדב בכל היחידות הכי חשובות בצה"ל, אך באותה נשימה ביקש להעלות את הבעיה כפי שהוא רואה אותה והיא בפיקוד הבכיר לאורך שנים. "אני כבר כמעט ולא נתקל במפקדים ומפקדות בכירים, בני קיבוץ, שמחליטים לקחת על עצמם את האחריות לאורך שנים לשירות קבע קשה עם מחיר אישי תובעני וזאת על אף, ואינני משוחד בעניין הזה, שהם חיילנו הטובים והערכיים ביותר שיש לנו. עלינו להידרש לסוגיה הזו ולתת לה את הדעת כיצד לפצח הבעיה לשנים הבאות".

יעל לחיאני, דוברת נחל עוז, סיפרה על השגשוג והפריחה בקיבוץ

את היום הראשון ללימודים בחרו פעילי ופעילות התנועה לפתוח בבתי הספר בעוטף עזה. הם ביקרו בבתי הספר היסודיים והתיכונים הצמודים בשער הנגב, בבית הספר היסודי "ניצני אשכול" ובתיכון "נופי הבשור" שבמועצה האזורית אשכול, בבית הספר היסודי "חופים" ובבית הספר "שקמה" שנמצאים ביד מר דכי של מועצת חוף אשקלון ובבתי הספר של המועצה האזורית בני שמעון "ניצני הנגב" שבבית קמה ו"מבואות הנגב" שבשכונת.

ניר מאיר, מזכ"ל התנועה ליווה את אלון שוסטר, בשנתו האחרונה לפתיחת הלימודים בשער

לבית הדין הבינלאומי בהאג הוגשה תביעה של חקלאים מעוטף עזה נגד בכירי חמאס

"המציאות הביטחונית הקיימת, שבה שדות ויערות בישראל נשרפים בכל יום בידי פעילי ארגון טרור, היא בלתי מתקבלת על הדעת", אמרה עו"ד ניצנה דרשן־לייטנר, נשיאת ארגון שורת הדין שבאמצעותו תוגשה התביעה, לחדשות Mako שפרסם את הידיעה. "לא ייתכן שבכירי החמאס יאשימו את ישראל בפשעי מלחמה בזמן שהם משתמשים באוכלוסייה אזרחית, בדגש על ילדים, כמגן אנושי לפעולות הטרור שלהם – שמופנות פעם אחר פעם לאזרחי ישראל. ועל כן, אנו קוראים לבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג למצות איתם את הדין".

חקלאים מעוטף עזה, שנפגעו קשה מטרור העיפונים ובלוני התבערה, הגישו ביום ב' השבוע בבית הדין הבינלאומי בהאג, תביעה נגד בכירים בחמאס. התביעה היא בגין הבערת שדות חקלאיים, תקיפת גבולות, שימוש בילדים למטרות לחימה ושימוש באוכלוסייה אזרחית כמגן אנושי. התביעה הוגשה בשם של חקלאי העוטף ועשרות אלפים מאזרחי ישראל, ובין החקלאים שהמריאו להאג – מנהל ענף החקלאות בקיבוץ ניר־עם עופר ליברמן, רפי בביאן מקיבוץ עלומים ואדי פולוניסקי מקיבוץ אור הנר.

הובא למנחות הנער טל זיידל מזיקים, שנפגע בעת שרכב על אופניים חשמליים

אמור להתחיל את לימודיו בכיתה י' בתיכון האזורי "שקמה" ביד מרדכי. ביה"ס פרסם מודעת אבל על מותו: "משפחת שקמה כואבת והמומה על לכתו בטרם עת של תלמידנו טל זיידל ז"ל. כולנו משתתפים באבלה של המשפחה". בהודעת אבל שהוציאו במשותף הנהלות הקיבוצים ניצנים וזיקים נאמר: "הקיבוצים כואבים את לכתו בטרם עת של טל. נער חברי תלמידי מנהיג מלידה, חכם וחרוץ. תמיד מסייע לחבריו הקרובים, ומתחנך גרול' עבור צעירים ממנו. חייו נגדו באחת, ואנו המומים ודואבים. נבקש לאפשר לקהילות שברגעים אלו מתאספות סביב יגונן, להתמודד בשקט עם האסון".

טל זיידל, בן ה־15, שנפצע באורח אנוש ביום שישי שעבר בכביש 4 סמוך ליישוב בת הרר שליד אשקלון, כשרכב על אופניים חשמליים ונפגע מרכב חולף, נפטר ביום ראשון בבית החולים סורוקה. לצדו של זיידל רכב חברו, שנפגע גם הוא. צוות מד"א שהוזעק למקום התאונה העביר את שני הנערים לבית החולים ברזילי באשקלון, משם הועבר זיידל לבית החולים סורוקה ושם כאמור נפטר לאחר שלושה ימים. טל הובא למנוחות ביום ב', בניצנים, הקיבוץ בו נולד. משפחתו של טל עברה להתגורר בקיבוץ זיקים לפני כשנה והוא היה

לפקודה תמיד אנחנו

כנס הפלמ"ח לרגל חגיגות ה־70 למדינת ישראל, אולי הכנס האחרון מסוגו, התקיים ביום ראשון בהיכל התרבות בתל אביב. הכנס נערך בסימן "מהפלמ"ח ועד היום" והוקדש ללוחמי הפלמ"ח ותרומתם למדינה. האירוע נפתח בטקס חגיגי בו הציגו לוחמי הפלמ"ח, ילדיהם ונכדיהם, את עשרת הדגלים של גדודי הפלמ"ח. צילום דוד עינב

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- **25,000 ₪**
כולל מע"מ

אנפה

עגלת העמסה חשמלית

נבולה - רכב בניין
חדש בשוק

דוכיפת

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com
בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

חג שמח ושנה טובה

אייל בצר

שומר העמק

לראשות המועצה האזורית עמק יזרעאל

אייל בצר שומר העמק
www.eyalbetzer2018.com

אורח כבוד, דוטרכה. "היה שמח לחסל 3 מיליון צרכני סמים, כשם שעשה היטלר ליהודים"

ושפרס אופיר מאבד מהלגיטימציה שלו גם בעיני ציבור אנשי הקולנוע בישראל. לפני שבועיים איימה רגב, שאם חוק הקולנוע שהיא מקדמת לא יאושר עד סוף דצמבר, היא תקצץ את תקציב הקולנוע מ־80 מיליון שקל ל־30 מיליון שקל. (מה שווה הקולנוע הישראלי אם אנחנו לא שולטים בו?). האיום המפורש הזה, יכול בהחלט לשמש סיבה טובה נוספת, מדוע לא להזמין את רגב לטקס השנה.

אין בו שום חרטה

החייל הגיבור, הבן של כולנו, אלאור אזריה, התראיין ל"ישראל היום", והודיע שהוא לא מתחרט על מה שעשה. "תחזירי אותי עכשיו לאותן שניות באירוע בחברון - אני פועל בדיוק אותו דבר. כי ככה היה צריך לפעול.. אין בי שום חרטה, אני שלם עם עצמי לגמרי. פעלתי כמו שצריך. הלכתי עם האמת שלי. פעלתי הכי נכון, ולא היה צריך לקרות שום דבר מכל מה שקרה". עד כמה שאנחנו מבינים בתחום, חייל לא צריך ולא יכול ללכת עם האמת שלו. הוא צריך ללכת עם הפקודות שהוא מקבל. אם כל חייל יילך עם האמת שלו ולפיה יפעל, כי ככה הוא יחשוב שנכון לעשות, אנא אנו באים?

עוד טען אזריה בראיון, שבזמן ששהה במעצר, הגיעו אליו קצינים בכירים והודו ששיקרו בעדותם במשפט. "הם אמרו לי, 'אנחנו מצטערים, עשינו טעות'. אמרו שהמצפון שלהם חונק אותם". הוא סירב כמובן לחשוף את שמות הקצינים ואמר: "רק ההורים שלי יודעים במי מדובר".

מטעם התביעה העידו במשפטו של אזריה מג"ד שמשון סא"ל דוד שפירא, ומפקד חטיבת כפיר אל"מ גיא חזות. הם טענו שאזריה שיקר ופעל בניגוד להוראת הפתיחה באש. (סא"ל שפירא העיד: "אמרתי לאלאור שלא אמר אמת. הוא שתק ונראה מבוהל"). מכיוון שאזריה טוען עכשיו שקצינים בכירים הגיעו אליו, לא קצין אחד, אלא יותר מאחד, ייתכן שהוא מתכוון גם לסא"ל שפירא וגם לאל"מ חיות? שניהם התייצבו אצלו עם מצפון חונק והודו ששיקרו? שיקרו בנוגע למה? ואולי קיימת גם אפשרות אחרת - כפי שאזריה שיקר אז, כך על פי טענות מפקדיו, הוא שיקר גם בראיון שנתן ל"ישראל היום"?

מתנהלים מגעים?

פוסט שהעלה בשבת רוני מאנה, בעבר ידיד המשפחה: "מה שכל הכותבים לא יודעים, זה שביבי מנהל בשקט משא ומתן עם היועץ, על פרישה תמורת סגירת כל התיקים כולל שרה!! אני יודע שהם יכחישו, אבל סיפרו לי שני אנשים הכי מקור־בים!!"

זה כולל גם את יאיר? נתניהו אמנם הודיע שתיק 4000, (התיק שעוסק בפרשת השוחד שנרקמה על פי החשד בין רה"מ לבין בעלי בזק שאול אלוביץ'), קרס סופית, אבל מהמשטרה נמסר בשבוע שעבר, שלא רק שלא אובחנה קריסה, אלא שגם שרה ויאיר חשודים במתן שוחד בפרשה הזו. אם תהיה עסקה על פרישה תמורת סגירה, היא חייבת לכלול גם את יאיר. (היועמ"ש מנדלבליט הכחיש בראשון בבוקר בתוקף את הפוסט של רוני מאנה, ואמר: "לא היו דברים מעולם").

הנשיא ריבלין. לא הוזמן לטקס בקריה למחקר גרעיני בדימונה, כי "הוחלט לקיים טקס צנוע ומצומצם"

קצת אהדה בקרב מדינות העולם. רודן אכזר, ששובל ארוך של דם ושל התבטאויות מעוררות חלחלה צמוד אליו, התקבל אצלנו בכבוד מלכים וזכה לדברי שבח והלל, מפי ראש ממשלתנו ונושאי תפקיד אחרים במדינתנו. אוי לאותה בושה.

מי לא הוזמן?

ביום רביעי שעבר התקיים בקריה למחקר גרעיני בדימונה, טקס שבו נקראה הקריה על שם מי שהקים אותה - שמעון פרס. למרות שמדובר בטקס ממלכתי, נשיא המדינה ראובן ריבלין לא הוזמן אליו. נתניהו אמר בטקס: "מי שמאיים עלינו בכליה, מעמיד עצמו בסכנה דומה".

ממשרד ראש הממשלה נמסר ל"הארץ": "ההחלטה לקרוא לקריה למחקר גרעיני על שם שמעון פרס נעשתה כהוקרה על תרומתו ההיסטורית להקמתה, במיוחד במסגרת תפקידיו בראשית שנות המדינה. הוחלט לקיים טקס צנוע ומצומצם שכלל בעיקר את בני משפחת פרס ועובדים מהקריה למחקר גרעיני". אם למערכת היחסים העכורה שבין ראש הממשלה לנשיא המדינה היוותה גם שיקול בהחלטה לא להזמין לטקס את ריבלין, זאת כנראה כבר לא נדע.

היה גם מצב הפוך: ריבלין הוזמן, נתניהו לא. ב־19 באוגוסט נערך טקס הפתיחה של בית הספר לרפואה באוניברסיטת אריאל. הנשיא ריבלין השתתף, וכך גם שר החינוך נפתלי בנט וסגן שר הבריאות יעקב ליצמן. בלט בהיעדרו ראש הממשלה בנימין נתניהו וכמובן רעייתו שרה. את הקמת בית הספר מימן הזוג שלדון ומרים אדלסון שקיבלו בטקס את אות יקרי האוניברסיטה, והעובדה שנתניהו לא הוזמן הוסברה בהתקררות היחסים בין אדלסון לנתניהו על רקע פרשת תיק 2000. אדלסון, המו"ל של "ישראל היום", לא אהב את הרומן שנחשף בין נתניהו ונוני מוזס מ"ידיעות אחרונות", ואת קידום הצעת החוק שהייתה אמורה להגביל את פעילותו של "ישראל היום".

אוניברסיטת אריאל הסבירה מדוע לא הוזמן ראש הממשלה: "זהו אירוע שבו חבר הנאמנים של האוניברסיטה מעניק תעודות הוקרה למר אדלסון ורעייתו, לבנט ולארנס. במסגרת זו מציינים גם את חנוכת בית הספר לרפואה ולכן הוזמן ליצמן, כסגן שר הבריאות שליווה את התהליך".

ביום חמישי השבוע מתקיים טקס פרסי אופיר של הקולנוע הישראלי, והאקדמיה הישראלית לקולנוע וטלוויזיה החליטה שוב שלא להזמין אליו את שרת התרבות מיירי רגב. לפני שנתיים נטשה רגב בהפגנתיות את האולם במהלך הטקס, כאשר הושמע בו קטע מוזיקלי שכלל שיר של מחמוד דרוויש. אחר כך שבה לאולם ונשאה נאום חריף נגד אנשי תעשיית הקולנוע המקומית. בהמשך הדרך היא תקפה את הסרט "פוקסטרוט", שזכה בכמה פרסי אופיר ובפרס הגדול של חבר השופטים בפסטיבל הסרטים של ונציה. רגב טענה שהסרט פוגע בשמו הטוב של צה"ל, בין היתר בשל סצנה שבה קבוצת חיילים במחסום מפגינה אלימות כלפי פלסטינים. בעקבות אלה החליטה האקדמיה לקולנוע לוותר בשנה שעברה על נוכחותה בטקס השנתי וההחלטה לא שונתה גם לגבי הטקס השנה. אחד החששות, ויש ממה לחשוש, הוא ששרת התרבות תנצל את הטקס כדי לשאת נאום פוליטי שישרת אותה מול בוחריה. מלשכת רגב נמסר השבוע שהשרה הודיעה כבר בשנה שעברה שאין בדעתה להופיע בטקסי אופיר,

שרית חדד. "נוהגת להופיע בחתונות של בעלי הנטיות ההפוכות"

ראוי לגינוי

השר יריב לוין הגיב לשריפת תמונתו של השר אריה דרעי בהפגנה נגד מהגרי העבודה בדרום תל אביב, הזדעזע ואמר שהמעשה "ראוי לכל גינוי". מילא אם היו שורפים את תמונתה של נשיאת בית המשפט הע' ליון הגברת אסתר חיות, או היו שורפים את תמונתו של חה"כ איימן עודה, ראש הרשימה המשותפת, את זה הוא היה מבין. אבל של שר הפנים דרעי?

חלחולת אחזתני

שנים רבות אני עוסק במסגרת עבודתי בעברית המדוברת והכתובה, ומעת לעת אני נתקל בחידוש לשוני שאינו מוכרו לי. השבוע נתקלתי בחלחולת והתחלחלתי.

לקראת הופעתה של הזמרת שרית חדד במערת המכפלה בחברון, נתלו בקריית ארבע פשקווילים נגדה, שקרא לבטל את האירוע. ארבעה פגמים קשים מצאו המתנגדים להופעה של שרית חדד - היא "זמרת תועבה", "קולה קול ערווה", היא "נוהגת להופיע בחתונות של בעלי הנטיות ההפוכות" והיא אם לילדה שנולדה שלא במסגרת נישואים.

מה שמשך את תשומת הלב, היה הפתיח של הכרוז: "על אלה חשכו עינינו", זעקה הכותרת, ומתחתיה: "חלחולת נוראה אחזתנו וכל מעי ירגז, בשמוע השמועה הנוראה בדבר הופעתה של המשוררת שירי עגבים שרית חדד". אחר כך נאמר: "ותחת אשר היה צריך להישמע בכל רחובות קריה זעקות שבר הצילו! הצילו! כי כבר אחזה אש של טומאה בקירות הבית וכל בית חברון הקדושה נמצאה בסכנה נוראה. דואגים מארגני כינוס התועבה לזרות חול בעיני הציבור כאילו עולם במנהגו נוהג ומאומה לא אירע".

חלחולת אחזה אותם? חלחולת היא החלק האחרון של המעי הגס המחובר לפי הטבעת. זהו צינור שאורכו כ־17 סנטימטרים והחיבור שלו לפי הטבעת נעשה דרך צינור צר המכונה התעלה האנאלית. בחלחולת נאגרת הפסולת הנוצרת במעי הגס, עד שהיא מופרשת כצואה. ואכן, כאשר המעי רוגז, סיכוי סביר שב־סוף זה יגיע לחלחולת, אבל מה לזה ולהופעה של הזמרת שקולה קול ערווה והיא מופיעה בחתונות של בעלי נטיות הפוכות? שרית חדד אהובה על העם והיא תשרוד את הפשקוויל, אבל מה יאה על מעשה התועבה שביצעו חרדים מקריית ארבע בשפה העברית? עליו חשכו עינינו. הצילו! הצילו! "הארץ" פרסם השבוע, שאשת רב מפורסם, שסגן שר הבריאות יעקב ליצמן מקורב אליו, מאושפזת כבר מספר שבועות בבית החולים איכילוב וזוכה שם ליחס מיוחד. פינו עבודה חדר המיועד לשניים, ובנוסף, בני משפחתה תופסים שני חדרים של הצוות הרפואי. ליצמן מגיע מפעם לפעם לביקור במחלקה. קראתי, ולא תאמינו איזו חלחולת אחזה בי.

בושה תכסה את פנינו

הביקור של נשיא הפיליפינים רודריגו דוטרכה בארץ, הוא אחד הרגעים המבישים ביותר בתולדות מדינת ישראל, בוודאי בשנים האחרונות. מה לא יעשה נתניהו ולמי לא יחבור, כדי לקושש

צאו מהבית וסעו לבריכה

מבצע חגים בקלנועית אפיקים

חודש ניסיון: קונים ואם לא מתאים, מחזירים.

קלנועית אפיקים
דרך חדשה להסתובב בעיר

מטרו
מוטור
להיות חופשי באמת

***9901**

אפשרות למנגנון שבת | הדגמה בבית הלקוח | פריסה ארצית

כפוף לתקנון. עד 30.10.18. החזר כספי מותנה בהחזרת קלנועית תקינה. המבצע לא חל על קלנועיות שנקנו בעסקת טרייד אין

ד"ר זאב דגני, מנהל גימנסיה הרצליה. אדם אמיץ, שמתבטא דעות שהן היום נחלתו של מיעוט

עם פתיחת שנת הלימודים: שלוש הערות חינוכיות

על תכנית "המקור" עם ד"ר זאב דגני, על הבעיה החינוכית של מורה שמחזיק בעמדות השמאל, ועל הרעיון לבטל את שיעורי הבית

עלי קדם

1. כמו רבים, עקבתי בעניין אחרי תכנית "המקור" (רביב דרוקר, ברוך קרא), שעסקה בדמותו המיוחדת של ד"ר זאב דגני, המנהל הנערץ של גימנסיה הרצליה. מבחינתי, הלב של דגני נמצא במקום הנכון. מדובר באדם אמיץ, שמבטא דעות שהן היום נחלתו של מיעוט בין אזרחי המדינה. דגני מעודד את תלמידותיו ותלמידיו להפגין ולמחות נגד גירוש הפליטים (המסתננים לפי גרסת השלטונות) מתל אביב. הוא התיר לנציגים של "שוכרים שתיה" להופיע בכיתות הגימנסיה. בבית הספר שלו צומחים תלמידים שכבוגרים ייאבקו למען זכויות האדם. הוא מעדיף לשכנע ולהסביר מלהעניש, ופוסל את שיטת מבחני המיצ"ב, המסלילה אנשים צעירים כבר מתחילת דרכם על פי הצלחה מפוקפקת ויכולת לענות מהר על כמה שאלות. עד כאן אני אתו במאה אחוז, אבל צריך גם לזכור: למחנך ולמנהל כריזמטי יש כוח עצום מול התלמידים, שרואים בו כמעט אלוהים. קו עדין ולא מוגדר עד הסוף עובר בין חינוך לערכים הומניים אוניברסליים, כמו שוויון ערך האדם, קבלת האחר וגיוון בוש עמדה מוסרית פנימית ועצמאית, לבין הטפה פוליטית או הכתבת עמדות. פוליטיקה זו לא מילה גסה, ומחנך שאין לו עמדה פוליטית הוא מחנך אנמי, אבל עדיין – הוהירות מתבקשת. בתכנית היה גם דיבור על תלמידים בגימנסיה מבתים ימניים, שמרגישים שלא בנוח לבטא את דעותיהם. אנחנו מודעים כמובן לאלימות שבה הימין מתבטא ופועל, אבל צריכים לדעת גם לבקר את השמאל. אני בטוח שדגני עצמו מודע לדילמה, ובסוף, מכיוון שמדובר באיש מצפוני – אולי אחד האחרונים שנותרו – סומך על שיקול דעתו.

2. בתכנית הובאה הקלטת סדר של אחד התלמידים. בהקלטה נשמעת מורה מסבירה לתלמידים מה שקרה בארץ בתקופת

המנדט הבריטי: היה כאן רוב ערבי ומיעוט יהודי, ואז באה מעצמה קולוניאליסטית – בריטניה הגדולה – והחליטה לתת את הארץ למיעוט. דברים די מרגיזים, אבל גם די נכונים. ברור שזהו תיאור פשטני שמתעלם מהמון גורמי רקע, נסיבות היסטוריות, השואה ועוד. המורה מסבירה שתפקידה ללמד גם את הטיעונים של הצד השני. הציטוט ממקור את הבעיה החינוכית של מורה שמחזיק בעמדות של השמאל. לימין אין בעיה בכלל: לשיטתו יש לנו, ליהודים, זכות היסטורית ודתית על הארץ, היתה החלטה של האומות המאוחדות, הערבים ברחו במלחמת השחרור – וזהו, סוף דיון. לנו, אנשי המרכז שמאל הדברים אינם כה פשוטים. המשימה המורכבת היא ללמד את העובדות כפי שהיו, מבלי לאבד את האמונה בזכותה של מדינת ישראל להתקיים כמדינה יהודית, דמוקרטית ושוויונית.

3. לאחרונה פורסם שמשרד החינוך שוקל לבטל את "מוסד" שיעורי הבית. תרשו לי לבטא פה עמדה קצת יותר שמרנית. כשלמדנו בבית ירח, היה לנו מורה לא נגלית בשם אלקנה, חבר כנרת. היתה לו שיטה מאוד מיושנת: בכל שיעור צייד אותנו בדף עם 20 או 30 מילים אנגליות עם תרגום, אותן היינו חייבים ללמוד בעל פה עד השיעור הבא, ובכל שבוע קיבלנו ספר שעליו היינו צריכים לכתוב "בוק רפורט". אז הכדורגל וחוף הכנרת חיכו, ועשינו (לפחות אני) את השיעורים. התוצאה: למדנו אנגלית ברמה לא רעה בכלל. טוב, גם המתנדבים/ות תרמו משהו. מאז יש לי דעה שרק מתחזקת, בין היתר על רקע העיסוק שלי במוסיקה ובנגינה: העבודה בכיתה נותנת אולי 10 אחוז מהידע והכישורים, השאר – עבודה עצמאית בבית. תלמידים יקרים, ביניהם נכדי ונכדותי – אתכם הסליחה, אבל ככל שזה תלוי בי, שיעורי הבית לא יבוטלו כל כך מהר.

משה פלד, שולי נתן וחברה לחיים אייבי לוי. צילום: מיכל ויינברג

שרים לעוטף

השירה הסוחפת שתפסה את עיקר הערב הוביל בן בית השיטה חן בניאן – גיטריסט, זמר, מנחה ומפיק אירועים, כשהוא מלווה בעשרה נגנים, כולם כמובן בהתנדבות. בין הסולנים הרבים זיהינו את משה פלד מבית השיטה, שולי נתן, רון כתרי (לשעבר מנהל בית הספר הריאלי ודובר צה"ל) ורוני יוניש מהגבעות. בקהל נצפו גם שני ח"כים ואקס – ראשי מועצה: שי חרמש, חבר כפר עזה, שהיה בעבר ח"כ מטעם מפלגת קדימה, ודני עטר – כיום יו"ר קק"ל, תושב גן נר. הפעם הראשונה למבצע אירוח דומה הייתה בסוף מבצע צוק איתן, ומאז ככל שנה מגיעים אנשי העמק לעוטף, לחזק – ולהתחזק.

עלי קדם

פורשת בשיר

בגיל 87 פורשת ניקה ברזק מגבע, הוותיקה בזמרות הגבעות! ותמיד תמיד בשורה הראשונה. צילום דוד עינב

חברי משקארד
ל 600 המהירים מבינכם
מגיעה מזוודה
מתנה!
בין התאריכים 06-19.09.2018
חג שמח!

בלעדי לחברי משקארד

מזוודת 20 אינטש
תוצרת SWISS VOIAGER במתנה*

להזמנת המתנה היכנסו לאתר ההטבות
www.meshekard.co.il

בין התאריכים 06-19.09.2018, המתנה עד גמר המלאי

משקארד
מועדון חברים
מקבוצת משקי הקיבוצים

עדיין לא חברים? הצטרפו עכשיו!
פרטים נוספים במשקארד:
www.meshekard.co.il | 03-6233558

*בהתאם למפרט המוצר ותקנון המבצע המופיע בעמוד המוצר באתר www.meshekard.co.il *איסוף עצמי ללא עלות *התמונה להמחשה בלבד.
*משלוח בתשלום של 20 ש"ח בנקודות איסוף *1000 Buy&Take *ניתן להזמין מתנה אחת לתעודת זהות *בכפוף לתנאים באתר המועדון *קבוצת ישראל/קרן
המועדון אינם אחראים בגין המוצרים ו/או השירותים אשר יסופקו ע"י בתי העסק והאחריות בגינם חלה על בתי העסק בלבד *המבצע עד גמר המלאי.

Club Car

מבצע לחגים רכב תפעולי
החל מ- **24,000** ₪ לא כולל מע"מ

שנה טובה לכל לקוחותינו
ולכל בית ישראל

רכב תפעולי חשמלי/בנזין
עם ארגז אחורי

רכב תפעולי חשמלי/
מהיר וחדשני

רכב תפעולי חשמלי/בנזין
מוגבה לשטח

מנהל מכירות ארצי - נווה שרון: 052-4315281

אולמות מכירה:

עין חרוד מאוחד www.clubsoa.com • צומת כוכב יאיר www.kislev.biz

נציגים מורשים: גליל גולן - רודין לבאי 052-4660870 • חדרה והקריות - יעקב דגני 052-8511386

מאווררים את התעשייה

מאווררי בולטק (HVLS High Volume Low Speed)
הפתרון המושלם לאוורור מפעלים, בתי אריזה,
מחסנים וסככות חקלאיות.

המאווררים מתאפיינים בצריכת חשמל נמוכה ביותר
(בין 0.30 ל-2.2 קילוואט) ובספיקות אויר גבוהות במיוחד.

המאווררים עומדים בכל התקנים במחמירים באירופה
ומצטיינים באיכותם וכן בתקן בטיחות מיוחד למקרה של
פגיעה באחד הלהבים (פטנט רשום של החברה).

אזורי תפעול
ומחסנים

חקלאות

בתי אריזה
ומפעלים

טל: 04-6231057 • פקס: 04-6231046 • מייל: etgar-tech@bulltech.co.il
מכירות: 052-3020988 • 054-4921009 • 052-3040155 • שירות: 054-3298918
www.etgar-tech.co.il • www.bulltech.co.il

BullTech ^{air}
| איכות, שירות, אחריות. |

משאל עם על עתיד יו"ש - עכשיו!

ה"נ איתן ברושי

בשבועות האחרונים אנו עדים למחאה ציבורית גדולה ומשמעו תית שיצר חוק הלאום. אולם, יכול להיות שמדובר רק בבלון ניסוי לדבר האמיתי אליו שואפים הקיצוניים בימין הישראלי: בדיקת הלך הרוח הציבורי לקראת חוק עתידי שיורה על סיפוח יו"ש ומעל 2 מיליון פלסטינים, שגם הם בוודאי יזכו ל"מעמד מיוחד" אך לא שווה זכויות.

ההכרעה הייתה צריכה להתקבל מזמן, אבל לנוכח מעשי הממשלה בשטח אין אפשרות לדחות אותה יותר. הזמן פועל לטובת אלה שמשתמשים בו נכון, ו-51 שנה לאחר מלחמת ששת הימים, הגיע זמן ההכרעה. הכלי היחיד שמסוגל לשתף את רוב הציבור בהחלטה כה גורלית הוא משאל עם.

מדובר בסוגיה שחוצה מפלגות ועמדות פוליטיות, כיוון שהיא עוסקת בשאלת דמוי תה, אופייה וגבולותיה של המדינה, ונוגעת באופן ישיר בעתידה כיהודית ודמוקרטית.

טית. לכן, בחירות כלליות הן לא הכלי הנכון להכריע בשאלה כה גורלית.

בחירות כלליות מעולם לא מתמקדות בשאלה אחת, יחידה וקונקרטית. בנוסף, לצערנו המצע המפלגתי לא דווקא מחייב את קברניטי הממשלה לאחר הבחירות. עובד שה"מ הכריז בנאומו המפורסם באוניברסיטת בר

אילן כי הוא מחויב לפתרון שתי המדינות, אך בפועל כל ממשלותיו, בייחוד הנוכחית, הובילו תהליך שיטתי שגורם לשינויים בלתי הפיכים בשטחי יהודה ושומרון. הממשלה מקדמת בנייה מואצת מחוץ ל"גושי התיישבות" אשר מטרתה ברורה: סיכול אופי ציית שתי המדינות כפתרון מדיני, סיכול כל אפשרות להפרדה עתידית בין יהודים ופלסטינים ביו"ש, גם אם תקום בעתיד מנהיגות פלסטינית שתהיה מסוגלת לקדם הסדר.

סדר יום ימני קיצוני קובע את עתידה של המדינה, בניגוד לרוב הציבור שהוא הרבה פחות קיצוני ממנהיגיו וללא כל ספק גם שפוי ואחראי יותר. ראש הממשלה מדבר באנגלית על "פתרון שתי המדינות", אך בעברית מקדם בכל הכוח את חזון המדינה האחת.

אם הממשלה רוצה לספח שטחים בהם חיים מעל 2 מיליון פלסטינים, לסכן את האופי היהודי והדמוקרטי של המדינה, לה-

משיך לטפח התנחלויות מבודדות חסרות כל ערך ביטחוני, ששואבות משאבי עתק והן בלתי חוקיות בעיני כל מדינות העולם, אם הממשלה מתעקשת למנוע כל אפשרות של הסדר עתידי עם הפלסטינים ושל חיים בשלום בארץ הזו – עליה לקבל את הסכמת הציבור על כך. הכלי הנכון לשתף את רוב הציבור בהכרעה, הכלי שמסוגל לתת לממשלה

נבחרת לגיטימציה לבצע את המהלך שיזכה לרוב, זה משאל עם.

על המחנה הפריטי אליו אני משייך, להבהיר מעל לכל ספק שהסדר עתידי יתבסס על שלושה עקרונות מרכזיים: בטחון, תיישבות ופשרה. שלושת עקרונות אלו יסייעו לשמור על ישראל כמדינה בטוחה, יהודית ודמוקרטית. עלינו להציע לציבור

הישראלי חזון רחב הרואה בישראל מדינה חכמה, צודקת וחזקה.

מחנה המרכז-שמאל חייב להוביל את המהלך המשולב המקבע מצד אחד את עקרונות ההסדר העתידי ומצד שני מניח לפתחו של העם את השאלה המרכזית בנושא: מדינה אחת כן או לא. הגיע הזמן שהאופוזיציה תציע אלטרנטיבה אמיתית, שתחצה מפלגות ודעות פוליטיות ותיגע בבעיה המהותית ביותר של מדינת ישראל מזה 51 שנה.

הנקודה המהותית היא להגיע להסכמה על ביצוע משאל עם, להסכים ש-51 שנה אחרי מלחמת ששת הימים, הגיע הזמן להכריע בסוגיית יהודה ושומרון ולהפסיק את הסיפוח הזוחל שמקדמת הממשלה. מדינה אחת תשנה באופן דרסטי את אופייה ודמותה של המדינה ועלולה להביא לקיצה של ישראל כיהודית ודמוקרטית. זו בהחלט סוגיה שצריכה לעמוד לבחירת הציבור, והדרך היחידה לעשות זאת היא באמצעות משאל עם – עכשיו!

בארי הולצמן

כך התברר, עם הסכמה ראשונית של פקירי רמ"י, לקדם שלב אחד בהגשמת חלומם של חברי קיבוץ רעים ואלפי חברי קיבוצים אחרים הממתינים

כבר כמה שנים למימוש "חלופת האגודה" על עגלת הניצחון, כרגיל, מיהרו ועלו כול השותפים להישג ההיסטורי: ממזכיר התנועה לשעבר ועד להנהגת התנועה הנוכחית. לא אופי תע אם יתברר במהלך הזמן, כי רק האיום בהצלת העתירה שהגיש משרדו של עו"ד חגי שב-תאי, הוא שיצר את "פריצת המצור", תוך החלטה

מושכלת אצל פקירי רמ"י למנוע החלטה תקדימית וגורפת, שתאפשר שיוך לכל קיבוץ המעוניין בכך, מצד שופטי הבג"ץ.

יתכן ויתברר כי בהמשך הדרך, אותם פקירים שעיכבו את מימוש חלופת האגודה, כבר ידאגו להמשיך הנחת המכשולים בדרך למימוש השיוך של קיבוץ רעים ואלה שיבואו בהמשך – כדרכם עד היום.

בואו נצא ונראה מה גודל ההישג ולמה יתכן ונחזה במערכות נוספות של מחנה האבסורד בו אנו נוטלים חלק:

יוזם "חלופת האגודה" וחבריו, לא סמכו, ככל הנראה על חוזהם של החישובים האידיאולוגיים, החברתיים והקהילתיים של הקיבוצים. ככל הנראה גם לא האמינו בתוחלת הכלכלית של הקיבוצים וביכולת החברים להסדיר בטחון כלכלי ופנסיה הוגנת.

יחד עם חברים רבים בחר לנסות לשפר את תנאי השיוך ולבסוף להתפשר עם קבוצת פקירים עוינת וצינית, אשר קלטה והפנימה את השידור הנואש שבקע מתוכנו וניצלה זאת להמשך ההתעללות בנו. פקירים אלו "משכו זמן", שימרו את אוזרית אי הוודאות אצלנו ולא הצטערו כאשר מחירי הקרקע האמירו בתלילות במשך השנים האחרונות ועלויות השיוך האמירו בהתאמה. אלה שיסו במודע או בכדור אגב, את פעילי הקשת הדמוקרטית המזרחית ושאר המקנאים בהצלחות התנועה הקיבוצית, לתקוף משפטית וציבורית כל פשרה שעמדה על הפרק.

כדאי, עם כל הצער והזהירות להמחיש את עוצמת קבוצה זו ע"י סימון אחת הפקירות הבירות במנגנון רמ"י, אשר כבר שנים רבות ממונה על האגף החקלאי-היישובי שם. שמה שולה בן צבי. אחד מאחיה – נקרא מני מזוז (יועמ"ש ובהמשך שופט עליו). אחותה נקראת ימימה מזוז (במשך שנים רבות יועמ"ש משרד האוצר). מעבר לפאפירות התמונה של מינוי בן זמנית של שלושה אחים במשרות כאלו, מצטיירת, לכאורה, שולה בן צבי כמי שמטפלת

ניצלנו, המצור נפרץ

יתכן ויתברר בהמשך הדרך, כי אותם פקירים שעיכבו את מימוש חלופת האגודה, ידאגו להמשך הנחת המכשולים בדרך למימוש השיוך של קיבוץ רעים ואלה שיבואו בהמשך – כדרכם עד היום

"טיפול צמוד ומחבק" בענייני החקלאים.

התוצאות המצטברות של טיפול מסוג זה, כחלק מהמערכת בכירה ברמ"י – מימוש החלטת שיוך קנייני (979 בנותיה, נכדיה וניניה) אשר התקבלה במועצת מקרקעי ישראל בסוף 2003 הניב עד היום שיוך מלא בשני קיבוצים בלבד:

תוצאה נוספת – מימוש החלטת השיוך לפי חלופת האגודה שהתקבלה בשנת 2014 – החל, ומי יודע אם יגיע לשלביו האחרונים. בדרך, דאג מי שדאג לעתירה כנגד ההחלטה בבג"ץ, בהמשך דאג מי שדאג להקים ועדה שתבחן את היקף ההפסדים לקופת המדינה כתוצאה מתשלום נמוך עבור השיוך מצד הקיבוצים בעוטף עזה....

כל זאת לאחר שעל פי החלטת ממשלה מחירי הקרקע הזולים גם כך, יהיו קרובים לאפס.

לאחרונה נוספה סריה רעילה נוספת – צמצום מספר המגרשים שאותם ניתן לשיוך רק לאלה הנמצאים בתחום התב"ע הנוכחית, ללא תוספת שאר המגרשים המותרים לשיוך עד למגבלה הכפולה בהיקפה המופיעה בתכנית המתאר הארצי תמ"א 35. כלומר –

"כיסוח" אחד היתרונות שנכללו בנוסח ההחלטה המקורית.

לצעדים אלה התלוו התניות הולכות ומכבידות ברמות דרישת סף להסדרת שימושים לא מוסדרים (לפי החלטת רמ"י בקרקעות שבשטח המחנה), עצירת מתן היתרי בניה ללא תקדים בשאר מגזרי האוכלוסייה במדינה ולקינות – הפסקת טיפול בקיבוצים אשר מעזים לנקוט בתביעות משפטיות כנגד רמ"י בנושאים שונים שאינם רלבנטיים.

עם חבורת פקירים בכירים כאלו אנו עוסקים ומקווים ב"מלחמת התשה" להשיג הסדרים הנוגדים בהרבה מאלו המתקיימים במגזר העירוני.

ואי אפשר שלא להיזכר כי בהנהגת התנועה הקיבוצית התגבשה כבר לפני כמה שנים הצעה שעניינה – נכונות לשלם גם מחירים מופקעים עבור מה שהוגדר כמטרה: הוצאת רמ"י משטח המחנה (ולא רק מאזור המגורים, אלא גם מאזור התעסוקה, מבני המשק החקלאי ועוד). הצעה זו התמססה בדרך ואיש אינו מציב אותה עוד כיעד ריאלי ומצדיק מאבק מקצועי, נחוש ושיטתי.

ומעל הכול, נראה כי בדומה לקהילת נטורי קרתא, הנהגת התנועה מציעה יצירת מסגרת מחשבת בדמות חלופת האגודה, אשר תמנע חס ושלום קניין אישי מלא וישיר של חברי הקיבוץ על דירתם כשלב אחד בדרך להפיכת הקיבוץ ליישוב קהילתי. קברניטי חלופה זו, מעבר ליתרון הכספי שבה ההולם את הזכויות המופחתות, לאלה שבחרו בה, מתעלמים מאפשרות בניית חישוקים קהילתיים ומשפטיים אחרים, הקיימים בחלופות הקניין ומיועדים למנוע כניסת תושבים "בלתי רצויים".

התוצאות המצטברות של טיפול אנשי רמ"י, במימוש החלטת שיוך קנייני (979 בנותיה, נכדיה וניניה), אשר התקבלה במועצת מקרקעי ישראל בסוף 2003 הניב עד היום שיוך מלא בשני קיבוצים בלבד!

YAMAHA
Revs Your Heart

אל תתפשר על פחות מהטוב ביותר!

החל מ-
25,500* ₪

3
שנות אחריות

רכבים תפעוליים

סדרת הרכבים הלובים בעולם מבית ימאהה עם לוח השעון/קניין

רכב משא

רכב להובלת נוסעים

סגירה קשיחה

BIG FOOT

סדרת הרכבים החדשה של ימאהה

מנון בלדי קשר ימי בע"מ - שניצלר 9 ת"א 03-6818814

מכירות: מרכז - גילעד: 050-5801040 | צפון - דני: 054-6888561 | דרום - אורי: 050-6725128

אתר קשר ימי: www.kesher-yami.co.il | email: kesher@inter.net.il

מנון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירות בפריסה ארצית

YAMAHA
Kesher Yami

אני בא לנצח

אומר גד יעקב, בן מנרה והיום תושב בהרחבה של מעיין ברוך, שהכריז לאחרונה על התמודדותו על ראשות המועצה האזורית גליל עליון

גד יעקב: אני בא להביא לאנשים תקווה, כי רוב הציבור כאן מיואש

את חלקם מניע כעס גדול על המועצה ועל חלק מבעלי התפקידים שלה.

הוא בן מנרה, בן 62, אב לארבעה וסב לשלושה, עשה בעבר תפקידים מרכזיים בקיבוץ מנרה, בהם גם הקמת "צוק מנרה", ובעשור האחרון הוא בעליו של משרד עצמאי לייצוג עסקי וליזמות ולניהול פרויקטים מוניציפליים, תיירותיים ותעשייתיים. בעבר שימש כחבר מליאת המועצה מטעם מנרה. הוא בעל תואר ראשון באגרונומיה וכלכלה מהפקר לטה לחקלאות ברחובות, ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת תל-אביב. בשנים האחרונות הוא מתגורר, כאמור, בהרחבה של מעיין ברוך.

יש נושא שמעיק על כל תושבי המועצה, והוא היטל החשבחה. תוכל לשנות כאן את רוע הגזירה?

"אני לומד את הנושא על כל היבטיו, ואטפל בו. נראה מה ניתן לעשות".

היה משהו שהפתיע אותך במפגשים שכבר הספקת לקיים עם תושבים?

"כן. הופתעתי מאוד מאי שביעות הרצון שלהם מהמועצה, בכל המערכות כמעט".

אתה משרד המון אופטימיות.

"אם לא הייתי אופטימי לא הייתי נכנס לזה. אני מאמין שאני יכול לנצח".

שות אתו. חלקו הולך לשכר של אנשים שהיא חפצה ביקרם, או לפעילויות שאין להן בדרך כלל דבר וחצי דבר עם הצרכים של

המועצה לא צריכה לתת כסף. היא צריכה לתת שירותים. אגב, הכסף מגיע לאגש"ח של הקיבוץ, וקבוצה קטנה של חברים, ההנהלה העסקית שלו, מחליטה מה לעשות אתו. חלקו הולך לשכר של אנשים שהיא חפצה ביקרם, או לפעילויות שאין להן דבר וחצי דבר עם הצרכים של החברים והתושבים.

החברים והתושבים. בגדול, התפיסה שלי היא ששירותים מוניציפליים צריכים להינתן על ידי גופים מוניציפליים. קרי: הרשות המקומית".

יצא לך לדבר עם גיורא זליץ (ראש המועצה המכהן)?

"לא. אני כמעט שלא מכיר אותו. חוץ מ'שלום שלום' לא היה לנו שום קשר עד היום".

תציע לו לקיים פאנלים משותפים?

"אני מאוד אשמח לזה. זה יחדר את התפיסות השונות שלנו לגבי התנהלות המועצה והיעדים שלה".

מי ומי במטה שלך?

"לא ניכנס כרגע לשמות, אבל יש אליי המון פניות של אנשים מכל הגילאים ומכל פינות העמק.

דו"ת יעקב, שעזב וחזר וגר היום בהרחבה של הקיבוץ, ואף אחד לא בודק אותו בציציות. אף אחד לא שואל אותו באיזה צד של הקיבוץ הוא גר. אגב, אם בשייכות עסקי-נון, חשוב לציין שאני לא חבר באף מפלגה ולא מזוהה עם אף מפלגה, וגם זה נותן לי יתרון. אני פונה חופשי לשרים וחברי כנסת מכל המפלגות, ולהיפך. זה הקל עלי לגייס עד היום מקורות, וכך יהיה גם בעתיד".

התייעצת עם אמא שלך לפני שהחלטת? ואם כן, מה היא אמרה?

"היא בירכה אותי והבטיחה לעזור. היא הולכת לעבוד יחד אתי. התיק של ותיקי הגליל הוא עליה".

בפוסט שפרסמת, אמרת שאתה הולך "להחזיר את המועצה לתושבים". למה אתה מתכוון?

"המועצה עובדת היום מול היישובים, לא מול התושבים. השירותים שהיא נותנת הם

לראשות המועצה. קיבוצים כבר מזמינים אותי למפגשים. ממחר אני מתחיל לחרוש את השטח".

האם זו לא החלטה קצת מאוחרת, מבחינת היכולת שלך להציג את תכנית העבודה שלך, ולהיפגש עם רוב התושבים?

"התשובה היא כן ולא. כן, כי זה באמת זמן קצר, ולא, כי קמפיון לא צריך למתוח, ובזמן שעומד לרשותי אפגש עם כל תושב לפחות פעם אחת. תכנית העבודה שלי תועבר לתושבים גם באמצע עים אחרים. בעולם הדיגיטלי של היום – פייסבוק, ווטסאפ ועוד – הכול אפשרי".

עשית סקרים? בדקת מה הסיכויים שלך?

"אני נעזר בסקרים שנעשו על ידי מי ששקלו להתמודד, והחליטו לוותר. מעבר לזה, יש נתונים מועצתיים שעובדים לטובתי. התושבים במועצה מתחלקים כך: כ־40 אחוז הם אגש"חניקים, וכ־60 אחוז הם מההרחבות. אני מזוהה

גם עם אלה וגם עם אלה. אני מוכר גם על ידי אלה וגם על ידי אלה. אני לא בטוח שראש המועצה יכול להגיד את זה. בנוסף, יש באזור מאות אנשים שהיו פקודים שלי בצבא (גדי הוא סא"ל במיל' – א"ב), ויש לי גם את הייחוס המשפחתי שלי. כל אלה נותנים לי נקודת זינוק לא רעה".

מאחר שאתה מזוהה היום יותר עם ההרחבות, כמו שראש המועצה מזוהה יותר עם האגש"ח, אתה לא חושש שההתמודדות ביניכם תהפוך לעימות בין ההרחבות לאגש"ח?

"לא לא לא, מה פתאום! מה זה חשוב אם אתה מהקיבוץ, מההרחבה, מהחדשים או מהוותיקים? מה זה רלוונטי? עידן גרינבאום (ראש המועצה האזורית עמק הירדן – א"ב) הוא בן אש-

איצי בותנא

ארי שרחל רביץ יעקב אמרה את דברה ("אני תומכת בו לא רק כאימא, אלא גם כמי שמכירה את מגוון כישוריו"), ואחרי שיו"ר המטה שלו, מושיקו כץ, אמר את דברו ("לאזור שלנו דרושה מנהיגות חדשה, מנהיגות יוזמת, מנהיגות שתתווה דרך לעתיד"), קם גד יעקב, שהכריז לאחרונה שהוא מתמודד על ראשות המועצה האזורית גליל עליון, ופרש את עיקרי משנתו. את עיקרי הדברים שהוא מתכוון להציג בפני תושבי המועצה במסע הבחירות הקצר שעומד לפניו. זה היה בערב השקת הקמפיין שלו, שהתקיים בשבוע שעבר במועדון לחבר של קיבוץ מנרה.

"אני חי באזור הזה מיום לידתי, מכיר אותו היטב, ויכול לומר ביושר, שהמצב של תושבי המועצה היום טוען שיפור רציני במגוון רחב של תחומים: הן בתחום המוניציפלי (השירותים שהתושבים מקבלים נמוכים בהשוואה למייסם שהם משלמים); הן בתחום החינוך (אין כאן חינוך למצוינות, כולל בחינוך הבלתי פורמלי); הן בתחום הפיתוח העסקי (תחום שאני עוסק בו כ־15 השנים האחרונות, ומכיר אותו היטב); ומעל לכל אלה, למועצה האזורית גליל עליון אין מנהיגות מובילה, אלא מנהיגות טכנוקרטית. אני בא להנהיג. אני בא להביא לאנשים תקווה, כי רוב הציבור כאן מיואש. יצא לי לעבוד בשנים האחרונות על פרויקט גדול עם חנן ארז (הזר רע), שהיה ראש המועצה האזורית מגידו (מדובר באשכול של בתי כלא חדשים מערבית לכלא מגידו; אבן הפינה כבר הונחה – א"ב), ומאחר אני הולך לפגוש אותו. הוא איש משכמו ומעלה. הוא הולך להיות המנטור שלי, הוא היה בין אלה שהציעו לי להתמודד. הוא יהיה אחד המלווים שלי עד ליום הבחירות".

קיבלתי כבר תגובות מהשטח, בעקבות ההכרזה הדי מפתיעה שלך, יש לומר?

"בלי סוף. החל מ'ישר כוח' ו'כל הכבוד', וכלה בהצעות להיגדר למטה שלי. מדובר גם באנשים מהשורה, וגם בבעלי תפקידים מרכזיים באזור, כולל חבר שהתמודד בבחירות הקודמות

דוקוסטורי בע"מ

הסיפור שלכם שווה ספר!

העניקו למשפחתכם מתנה עם ערך נצחי, לדורי דורות

20 שנות הצלחה בתיעוד וכתובת ביוגרפיות, סיפורים אישיים, זוגיים ומשפחתיים
שנכתבים באהבה, ברגש ובמקצועיות.

הסיפור שלכם, לצד תמונות משפחתיות היסטוריות ועדכניות, דוקומנטים מגוונים
ממסע החיים ועץ שורשים משפחתי.

מעל 900 ספרים בעברית, אנגלית והולנדית (ראיונות אישיים או שכתוב יומני חיים)

צרו קשר עוד היום
ונצא יחד למסע המרגש!

סטודיו רחוק

מבצע
למזמינים ספר
עד סוף אוקטובר
10% הנחה

לפרטים נוספים: מרים דובי-חזן, היסטוריונית,

09-7419471 054-7400068

miriamdubi@bezeqint.net www.docostory.com

הקמתה ונטישתה של קבוצת

משפחתו של אלכסנדר זייד ביקש להקים יישוב שינציח את שמו ופועלו, וכך קמה הקבוצה השיתופית גבעות זייד, בה היו חברים בניו של זייד - גיורא, יפתח ויוחנן. מיום הקמתה סבלה הקבוצה מקשיים כלכליים עקב מחסור בקרקע חקלאית וממתח חברתי בין הקבוצות שהרכיבו אותה. ב־1955 הוחלט על פירוק היישוב

עודד הון

הוא לברו בראש הגבעה. יושב זקוף על סוסו ומ־שקף על עמק יזרעאל וסביבותיו שהם מורש־תו וגאווה עליהם הוא שומר. גם 82 שנים אחרי הירצחו על ידי איש כנופיה בדואי, לא הרחק מביתו על ראש הגבעה, הוא אחד מגיבורי המיתוסים של טרם הקמת המדינה שהונצח בפסל מרשים המו־שך אליו מבקרים רבים. זהו פסלו של אלכסנדר זייד איש השומר, שכל העובר בכביש יקנ־עם - אלונים ממזרח, מקרית עמל (כיום קריית טבעון) במערב, מיער השומרים בצפון ומקיבוץ גבעות זייד (כיום כפר תקווה לאנשים עם צרכים מיוחדים) בדרום, אינו יכול להחמיץ במבטו את הפסל המרשים שפיסל דוד פולוס בשנת 1941. בסמליות רבה, בשכנות ליד הפסל, מצויות חפירות ארכיאולוגיות של יישוב בית שערים מתקופת המש־נה, שהפך לגן לאומי, בית זייד אותו הקים אלכסנדר ובתים נוספים של משפחת זייד המורחבת. לא הרחק משם בפאתי יער השומרים, נמצא בית הקברות של ארגון השומר בו טמונים הוא וחבריו שנפלו או מתו במרוצת השנים. במרחק של קילומ־טר אחד בלבד מבית זייד, על גבעה בגובה דומה שכנה קבוצת גבעות זייד שהשנה מלאו שישים שנה ל־טישתה.

אין להבין את סיפור הקבוצה שנ־עזבה, בלי להכיר את הרקע לאותה פרשה עלומה במידה רבה וגם עגור־

מה במקצת, שבה שזורים משפחת זייד והקבוצה שקרויה על שמו.

אלכסנדר זייד נולד בשנת 1886 באזור אירקוטסק שבסיביר, מאחר ואביו הוגלה לשם עקב פעילות מהפכנית. חמש שנים אחר כך המ־שפחה הורשתה לחזור לוויילנה. עם פרוץ פרעות קישינב ב־1903, הצ־טרף לקבוצת הגנה עצמית שם פגש את מיכאל הלפרין שהיה בין המ־שפיעים עליו לעלות לארץ ישראל כשהוא בן 18. ב־1907 התקיימה פגישה חשאית בהשתתפות ישראל שוחט, יצחק בן צבי, יחזקאל חנקין, אלכסנדר זייד וצעירים נוספים, בה הוחלט על הקמת ארגון "בר גיורא" שמטרתו "להקים כוח יהודי לוחם בארץ ישראל כדי להביא לריבונות יהודית בארץ". זייד השתתף בהקמת סג־רה והיה שותף בשנת 1909 להק־מת "השומר" וכבר מתחילה הצטיין בארגון כשומר מיומן. הוא נשלח למקומות רבים בהם התגלו עימ־רים עם הערבים, בעיקר בדואים וצ־ר־קסים.

זייד נשא לאשה את ציפורה לבית בקר, והם היו אמורים להקים ביוזמת ארגון "השומר" את מושב תל עדשים, אך בחרו להקים את ק־בוץ בר גיורא, לימים כפר גלעדי, באזור ספר. הוא פרש מהקיבוץ על רקע המחלוקת של גידול הילדים. רעייתו והוא לא הסכימו לשי־טת בית הילדים והתנגדו לתפיסה שהילדים הם כביכול "רכוש" הק־בוץ. הזוג יצא לדרך עצמאית וב־1926 הקים חווה חקלאית על גבעת שייח' אבריק והועסק גם כשומר שדות מטעם קק"ל. במסגרת שמי־

רתו, כשהוא רכוב על סוסו, ניהל קרבות עם שודדים ופורעים אותם שרד. בתקופת המרד הערבי הגדול, בליל ה־11 ביולי 1938 בעת שחזר מאסיפת חברים בקיבוץ אלונים, ארבה לו כנופיה בדואית בראשה קאסם אל־טבאש, שירה בו והרגו. אלכסנדר זייד נקבר בבית הקברות ביער השומרים, לא הרחק מהבית שבנה לו ולמשפחתו.

קבוצה שיתופית על הגבעה

ציפורה רעייתו, בניו גיורא והתאומים יפתח ויוחנן והבת כוכ־בת, המשיכו לעבד את אדמות החווה החקלאית והמשפחה המורחבת עם בתים נוספים שהוקמו ליד "הטירה", ממשיכים את דרכו של אבי המש־פחה.

כאן מצטלב הסיפור עם קבוצת גבעות זייד שהחל בתקוות ובתנופה רבה והסתיים במפח נפש למקמיו. כוונתה של משפחת זייד היה להקים יישוב שינציח את שמו ופועלו, כפי שכתבה ציפורה אל־מנתו לאברהם הרצפלד, בדיון על עתיד הקבוצה שחיה וגרה בתחומה של החווה שהקים אלכסנדר זייד: "אינני רואה בקבוצה מפעל חקלאי להנצחת שם בלבד, אלא חינוך דור חדש לפי דמותו של זייד, אשר ידע לשמור כאחד על יצירתו, באמור־נה ובביטחון....הגרעין למפעל כבר קיים. יש לנו נוער עובד ונוער עולה ובניו של אלכסנדר יחד איתם, והם מחכים לעלייה לקרקע על הגבעה הקרובה - זו הגבעה שזייד עוד לפני

16 שנה החל לשמור עליה". כדי לממש את חלומה של משפחת זייד להקים קבוצה שיתופית תח־לה על גבעת המשפחה, גייסו יפתח ויוחנן מספר מחבריהם בוגרי בתי הספר החקלאיים במקווה ישראל ובן־שמן ששמחו להרפתקה. אליהם נוס־פו יחידים שבאו לאותה מטרה. הרצון הטוב של בני משפחת זייד עם תקוותם של המצטרפים הח־דשים נתקל בקשיים לא מעטים. מנחם ניר, בוגר ביה"ס החקלאי בן־שמן מהראשונים שהגיע לשייח' אבריק מההכשרה ברגניה ב' ומצא שם את "הבית של זייד, צריף קטן מאוד ששימש חדר אוכל ומטבח, עוד צריף קטן בו גרו אנשים, רפת ולול ו....אבנים".

ההיכרות של הכשרת "גורדוניה" מכבי הצעיר משכונת נווה חיים בח־דרה עם משפחת זייד נעשתה, כש־בני המשפחה באו רכובים על סוסים משייח' אבריק. הוסכם על משלחת שתבקר במקום במשך שבוע ותמסור דו"ח על המקום. הדו"ח שמסרה המ־שלחת היה חיובי, וההחלטה להקמת קבוצה בשייח' אבריק עם משפחת זייד התקבלה, אם כי לאחר דיון סוער.

הספר "לבד על הגבעה", בן 550 העמודים, של מיכל זהבי, ילידת קיבוץ גבעות זייד, שיצא לאחרונה, מספר את מלחמת ההישרדות הקשה של הקבוצה שלא הצליחה לעלות על דרך המלך.

דן גזית (גולדשמידט), אביה של מיכל, יליד פראג שהצליח לעלות לפלשתינה בזמן שהנאצים כבר כבשו את צ'כיה, הקדים את בואו

מנוה חיים בחדרה, והתרשמותו לא תאמה את הדו"ח החיובי של חבריו לקבוצה. הוא מספר בזיכרונותיו המשפחתיים, שכונסו בספרה של בתו: "הגעתי לשייח' אבריק בסוף חודש דצמבר 1941. בין עמודים עתיקים וליד מסלול של כביש עתיק נמצא הבית של משפחת זייד. המחנה של הגרעין הראשון שמתע־תד להקים קבוצה, מזכיר את המע־רב הפרוע. כחדר אוכל משמש צריף עלוב, שהגשם חודר אליו. במקלחת רק מולף אחד ומי שרוצה להתקלח בקור הזה, נחשב למשוגע. בשירור־תים משתמשים רק כשאין זמן ללכת ליער. החברים כולם ילידי הארץ. המשק עושה רושם לא רע, אבל הכל מוזנח, כי אין להם כוח אדם. הרפת, האורווה והלול מניחים את הדעת. חוץ מפרות ועופות יש גם כבשים, אווזים, תרנגולי הודו, יונים, כל־בים ואפילו קופה אחת בשם קוקו ששונאת נשים. יש למשפחת זייד כ־1,000 דונם כך שהסיכויים טובים. באביב, אם ירצה השם והסוכנות היהודית, נעבור לגבעה אחרת ונבנה שם נקודה חדשה. בינתיים מתנהל משא ומתן".

גזית המשיך בתיאור הקשיים וגם לא חסך בקורת ממשפחת זייד: "הייתה הרגשה של חוסר ארגון, חוסר יד מכוונת, כמו שהיינו רגיי־לים מקודם. הרגשה שכל אחד עובד סולו, כמו במשק פרטי. אין להתע־לם מהעובדה, שהיה זה ניסיון רא־שון בארץ, להפוך ממשק משפחתי לקבוצה, ולא היה לכך תקדים בה־תיישבות העובדת.

לבני משפחת זייד היה קשה לה־

עובדים בשדה

חברי גבעות זייד בתוך ארון הפרים - ביניהם צביה, לימים זייד אשתו של יוחנן (שלישית משמאל). 1942 בערך.

תמונה עם ותיקי אלונים: מימין יהודית, ציפורה, אלכסנדר זייד, זרובבל, עמרם בן צבי ויוחנן זייד.

גבעות זייד

מיכל זהבי

עטיפת הספר. בתצלום – הסופרת, מיכל זהבי, בת שנתיים, על כתפי האב דן גזית. לידם האם מרים. צולם ב'1947

גם את הגולם מפראג היה המהר"ל צריך לאלף."

את התנאים הקשים המתיקו במי"ד ת מה תבשיליה של ציפורה. אלה כללו מחית תפוחי אדמה וקציצות חובזה, אותן הכינה מעלי חובזה טריים שנאספו בשדות – חתוכים דק, מעורבבים בביצים, קמח ות"בלינים. כסף לקנות בשר לא היה. לאחר מספר שבועות של התארגנות והצטרפות חברים נוספים מההכשרה מגורדוניה-מכבי הצעיר השתפרו התנאים, כשהועברו מחדרה צריפים ואוהלים למגורים, נבנו מקלחות, שירותים ומחסן.

כעת דווקא נוצר מצב של עודף בכוח עבודה וחלק מהחברים עברו בכפר יהושע כפועלים אצל המוש"בניקים, שמירה על עדר שוורים של סוחר בשר מחיפה, עיבוד השדות וגירול הלול.

יפתח זייד שהיה מעין שר החוץ של המשפחה, הבין לאחר מספר שנים שללא השתייכות ארגונית לא

תרגל למציאות החדשה, למרות שרצו בה. שלושת האחים גיורא, יפתח ויוחנן התקשו להסתגל למש"ט, שמחייב לקום עם כולם, לעבוד לפי סידור עבודה, לצאת לנסיעה פרטית בהסכמתו של סדרן העבר דה ולא להיכנס לחדר האוכל בבגדי עבודה מלוכלכים. האווירה הייתה לבנטינית וההשפעה של ההווי הע"רבי הייתה מורגשת אפילו בשפת היום יום, שהיו שזורות בה מילים ערביות. כל מבקר רצוי התקבל בצלצול פעמון ובקריאת 'אהלן'. מערכת היחסים בין חברי הקבוצה הייתה מורכבת. מנחם קורצמן אומר לחברו דן גולדשמידט בספר 'לבד על הגבעה': "ככה זה כשהנסיכים לבית זייד קובעים הכל. עד שאנח"נו לא ניקח את הדברים לידיים יום אחד, לא יוזו כאן שום דבר....אתה תראה שכאשר יצטרפו אלינו שאר חברינו מחדרה, משקלנו כאן יעלה, ויהיה לנו קל יותר לקבוע דברים בשטח. אולי נצליח לאלף אותם כאן.

אבל נוצר מתח חברתי בין חבריה, ילידי הארץ והעולים מאירופה. ליי"ד הארץ היה קשה להשלים עם כך ש"הייקים" הם הקובעים במשק. במיוחד התקשו בניו של זייד, שהיו חברי קבוצת גבעות זייד לכל דבר ועניין, להתרגל למצב החדש. מספר דן גזית בויכרונותיו: "כשגבר המתח החברתי, הזמנו אלינו את שמעון פרסקי (לימים פרס), מזכיר תנועת

שלוש שנים לא קבלנו כל תמיכה משום גוף, והיו כאלה שאפילו עמדו בדרכנו".

מחלוקת על חלוקת הקרקע

הקבוצה המשיכה להתפתח והוג"דרה כמפעל משותף של גורדוניה-מכבי הצעיר ושל הנוער העובד.

פסלו של אלכסנדר זייד. הפסל – דוד פולוס ניתן יהיה להתקדם. באסיפה שכו"נסה הוא הודיע לחברים: "ברצוני להודיע לכם שהחלטנו לאחרונה להגדיר את עצמנו כשייכים ל'חבר הקבוצות' (פוליטית השתייכה למ"פלגת מפא"י – ע.ה.). ההחלטה הת"קבלה לאחר לבטים קשים. כולם יודעים שמלכתחילה רצינו ליצור קבוצה שלא תשתייך לשום זרם התיישבותי. זה גרם לכך, שבמשך

חברות בקבוצה עם הילדים, 1943

כדי לממש את חלומה של משפחת זייד להקים קבוצה שיתופית תחילה על גבעת המשפחה, גייסו יפתח ויוחנן מספר מחבריהם בוגרי בתי הספר החקלאיים במקווה ישראל ובן שמן ששמחו להרפתקה. אליהם נוספו יחידים שבאו לאותה מטרה.

בסוף 1955 כתב יוסף בן פורת ממזכירות איחוד הקיבוצים והקבוצות לרענן וייץ ולהרצפלד שהקבוצה הנומצאת בגבעות זייד "תתלכד למשימה התיישבותית במקום אחר". הקבוצה סיימה את דרכה, וחבריה הקימו ב־1957 את קיבוץ אור הנר בנגב

עם הגננת שרה 7-1926. זייד עומד מימין ומחזיק את בנו יוחנן. לידו עומד גיורא ומשמאל הגננת שרה.

לטנו כולנו לחזור לשייח' אבריק, כולל ציפורה. הצטופפנו שלושת המשפחות בבית הבודד של אלכס־נדר, שהיה במצב רעוע. רצינו לקבל מכסת קרקע, אבל הממסד, המחלי־טנים, היו חברי קיבוצים. ואנחנו הרי עזבנו קיבוץ, ולא מגיע לנו כלום." בעזובם את הקבוצה מצאו עצמם בני זייד חסרי כל ורק בהתערבות בן גוריון קיבלה המשפחה סכום של 800 לירות לשיפוץ הבית ועוד הלי־וואה מבנק הפועלים בסך 200 ליי־רות.

גורלה של קבוצת גבעות זייד נחרץ מאותם הקשיים שליוו אותה מיום הקמתה – חוסר בקרקעות וק־שיים חברתיים בין הגרעינים שה־קימו והשלימו אותה. רענן וייץ, בנו של יוסף, שמילא את תפקיד מנהל מחלקת ההתיישבות בסוכ־נות היהודית, כתב בנובמבר 1955: "...הופיעו אתמול באי כוח גבעות זייד... לצערנו לא יכולנו לתת לבאי כוח המשק כל תשובה חיובית". בסוף אותה שנה כתב יוסף בן פורת ממזכירות איחוד הקיבוצים והקבו־צות לרענן וייץ ולהרצפלד שהקבו־צה הנמצאת בגבעות זייד "תתלכד למשימה התיישבותית במקום אחר". הקבוצה סיימה את דרכה, וחבריה הקימו ב־1957 את קיבוץ אור הנר בנגב.

מספר גילויים נאותים לכתבה זו: משפחתי עזבה את הקיבוץ בשנות החמישים של המאה שעברה, לאחר שדודי העשיר מאנגליה, רכש עבו־רה בית בשיכון העממי שהוקם על אדמות קריית עמל שאנשי גבעות זייד "פלשו" אליהן; אחר כך עברה משפחתי לרח' יורעאל בקריית עמל, שהבית בו גדלתי כנער עמר, 100 מטר ממקום הירצחו של אלכסנדר זייד. אמי, חנה הון ז"ל, במקצועה כאוסטיאופתית טיפלה פעמים רבות בכאבי הגב של יפתח זייד ומשפחת זייד הייתה מבאי ביתנו; ולסיום אני חייב את היוולדי לדן גזית אביה של מיכל זהבי. דן, היה בן דוד של אמי, הניצולה היחידה ממשפחתה משואת אירופה, כי הוא הכיר לה את אבי חבר בתנועת גורדוניה־מכבי הצעיר ויחד ברחו לפלשתינה.

יעקב ריז'יק, שמואל גביש וחברים נוספים, הוחלט לשלוח לגבעות זייד גרעין של תנועת גורדוניה מדרום אמריקה, שעשה הכשרתו בגניגרא. אבל ההערכה של אחד מהחברים הוותיקים שאמר "החברים הצעירים לא יכולים לשאת על גבם את חור־בות גבעות זייד ואת הבעיות הח־ברתיות", התגשמה לדאבון הלב. דרישת הגרעין החדש שהוותיקים יעזבו, אף היא לא סייעה לכיסוס המקום.

כשבקרנו ב"בית זייד" של היום, שהוכר כמושב בשנות השבעים של המאה שעברה, התיאורים הרומ־נטיים של המערב הפרוע אמנם נעלמו, אך האווירה וסממנים נוס־פים, משאירים אצל המבקר הרגשה מיוחדת. החלק המשקי מתערב לא מעט עם בתי המגורים ומעל לכל, הבית הוותיק, הפסל והברידות המ־סוימת של הגבעה, משאירים אצל המבקר הבקיא בהיסטוריה של המ־קום, לא מעט מהמיתוס של השומר אלכסנדר זייד. בביקור ליוותה אות־נו טלי זייד רווה, נכדתו של אלכס־נדר, בתו של יפתח, שעורכת סיורים למבקרים "בעקבות אנשי בראשית" בבית זייד. שם הסיוור נלקח מספרו של הסופר אליעזר שמאלי, "אנשי בראשית" שתיאר את מסכת החיים בבית זייד מראשיתם וקרא לאלכס־נדר זייד בשם חרמוני.

כרמלה (94), אלמנתו של יפתח זייד, שהיה אלוף הארץ באגרוף מספר שנים, קיבלה אותנו במאור פנים וספרה לנו את תולדות המ־קום. כשניסיתי לדובב אותה ביחס למחלוקות השונות מהעבר היא רק ידעה לומר ש"לא רצו אותנו כי רצינו לקבל יותר שטחים חקלאיים". בראיון משנים מוקדמות יותר התייחסה כרמלה לתקופה שמשפחת זייד עצמה החליטה לעזוב ולחזור לגבעה המקורית ולבית אותו הקים אלכסנדר: "שלחו אלינו לגבעות זייד גרעינים מארגנטינה ומצ'כיה ואנחנו לא היינו קבוצה גדולה וכבר לא מגובשת. בעיני החרשים היינו כאלה שלא הצליחו". בשביל יפתח, בשביל המשפחה, יוחנן, צביה, בת שבע היה זה רגע קשה מאד. הח־

שלנו, אחרת תהיה אלימות פיזית וקטטה".

שנים אחר כך, רמוזה ציפורה זייד במכתב מאוקטובר 1956 על יחסי משפחת זייד ויוסף וייץ: "אין זאת כי אותה היד בקק"ל (ידו של וייץ), אשר ניסתה פעם למנוע את בניית ביתו של זייד... וכל זה כנקמה על זה שזייד לא נשמע לו לפני 25 שנה... זייד פוטר אז, פרנסתו נשללה ממנו ופניו עטו בושה. אמנם כבודו הוחזר לו אחר כך בהתערבות החברים...". הנושא נפתר בהתערבות בן גוריון בכך שגיורא זייד, הבן הבכור, קיבל על עצמו את השמירה במקום אביו.

הקשיים הכלכליים הכריעו

בתחילת מרס 1949, שוב עלו לדיון המחסור בקרקע ומצבה הכל־כלי הקשה של הקבוצה. במכתב אל המוסדות המיישבים נאמר: "1,114 דונם רק 300 מתוכם ניתנים לה־שקאה, שטחים מפוצלים, חוסר מים ואין ביסוס משקי ל־75 המשפחות המתוכננות לחיות במקום. חס־רים 2,500 דונם שניתן להעבירן מהקק"ל, מאחר שאחרי מלחמת הע־צמאות התפנו קרקעות ערבים וקר־קעות המושבה הגרמנית וולדהיים" (בית לחם הגלילית).

יעקב רז (ריז'יק), חבר קבוצת גבע־שהיה המלווה המשקי של גבעות זייד, כתב מכתב נרגש ליוסף וייץ ביולי 1949 בו הפציר לקרב את תנאי המשק לזה של משקים שכ־נים, להפריש 1,000 דונם לפחות מארמות ולדהיים לגבעות זייד. גם זעקתו של רז ופנייה לחיים גבתי מהתנועה הקיבוצית לא עזרה, וג־בעות זייד לא קיבלה תוספת קרקע, שהייתה יכולה לבסס אותה מבחי־נה כלכלית. הקשיים הכלכליים הלכו והתרבו ובשנים 1948 – 1950 משפחות וחברים רבים עזבו עד שהיישוב כמעט התרוקן מיושביו. באותה עת עזבה גם משפחת גזית את הקבוצה למושב כפר חזקאל. בישיבת המזכירות המורחבת של איחוד הקיבוצים והקבוצות, בתח־ית 1951, בהשתתפות קדיש לוז,

כנושא, בין חברים מהקבוצה, צי־פורה זייד והרצפלד, שהייתה בי־ניהם ידידות עוד מימי כפר גלעד־י: "אברמל'ה, מה רצית שנעשה ? אנ־חנו הרי משוועים לקרקע ואתה יודע את זה. חלק גדול מהקרקעות שלנו מלאות בסיד ואינן ראויות לפלחה. אם אנחנו רוצים להקים קיבוץ רצי־ני, שיתפתח, אי אפשר להסתמך רק על הקרקעות שיש לנו. אנו חייבים כבר עכשיו תוספת קרקע. האמן לי אברהם, שגם הנתח הזה של אדמת קריית עמל, הוא חלק קטן מתוך כל מה שאנחנו זקוקים לו. אבל גם זה משהו, ואנחנו נברך על כל מה שנ־קבל". הרצפלד התגונן: "אבל ציפור־רה יש חוק. אתם עלייתם והשתלט־תם על הקרקע של קריית עמל עוד לפני שאושרה לכם". הפגישה הס־תיימה בתקווה של הרצפלד שיצליח להשיג עבורם את הטוב ביותר, עם הסתייגות שהדבר לא תלוי רק בו אלא בעיקר בקק"ל.

ב־1943 היו בקבוצה כ־70 איש, משפחות ורווקים. יוסף וייץ, מנהל מחלקת הקרקעות בקק"ל, השיב לפנייתם במכתב יבש מנובמבר 1943, בו פירט את המחסור וחלוקת הקרקעות בסביבתם: "הגבול ביניכם לבין מושב שדה יעקב נקבע על ידי מחלקת ההתיישבות והיא הכתובת לתלונתכם; לקק"ל אין אדמה חופ־שית ביקנעם ואם היא תרכוש שם עוד קרקע הרי זה מתוך צורך למלא את החסר למושבה יקנעם ולקיבוץ הזורע; לא בא בחשבון כלל, שהקרן הקיימת תרכוש שם קרקע בשביל־כס ובפרט שאין אנו מכירים בצורך לתוספת קרקע לכם, לאחר שמת־חילה הסכמתם מרצונכם להתיישב בגבעות שייח אבריק, בתוך המסגרת הקרקעית שהייתה ידועה לכם היטב היטב וקבלתם עליכם את תחומיה למפרע." ב־1943 היו בקבוצה כ־70 איש, משפחות ורווקים.

לתשובתו הנוקשה של וייץ ל"זיידים" היה רקע של מחלוקות ו"דם רע" בין יוסף וייץ לאלכסנדר זייד שנים קודם לכן. במכתב נדיר של אלכסנדר זייד מיום 17 בנוב־מבר 1934, שנכתב ברוסית בכתב ידו, מתובל במילים עבריות, פנה זייד לאחר משה זמירי, כשהנושא הוא הפקעת 110 דונם מאדמותיו של אלכסנדר זייד לטובת הקמת יישובים, ביניהם כפר חסידים. זייד הפציר בזמירי להתגייס ולהגיע לגבעות שייח אבריק כדי לסייע בחרישת הקרקע יחד עם "קבוצת הרועים" היושבת שם, וביקש ממנו שיפנה לברל כצנלסון "שיעצור את הפרובוקציה של וייץ, דהיינו שמזרחי ואחרים לא יגעו באדמות

הנוער העובד באותה עת, בתקווה שירגיע את הרוחות. לאחר שהועלו באסיפה הבעיות החברתיות סיכם מזכיר הנוער העובד בדרך לא די־פלומטית: "אם להיות ישר, עליי להגיד, שלא נצטער אם המפעל המשותף הזה יתפרק".

דבריו של מזכיר הנוער העובד לא ריפו את ידי הקבוצה, למרות המתחים החברתיים והם החלו לחפש גרעינים נוספים להקמת קבוצת גבעות זייד על גבעה נפרדת מבית זייד. בין היתר נבדקו קבוצות מחב־רות נוער במספר קיבוצים ולבסוף נבחרה חברת הנוער ממשמר השרון. יריית אבן הפינה לבניין הרא־שון של גבעות זייד נערכה ביום 3.7.1943 בהשתתפות ראשי הישוב ואורחים רבים. ההתחלה הייתה מב־טיחה. נבנו רפת, דיר, סככת מסג־ריה, בית ילדים ומאפיה מסחרית. אך יחד עם ההתרחבות המשקית, נוצר קושי של היעדר הון עצמי, כי רק חלק מההשקעות מומנו על ידי הסוכנות והיתרה בהלוואות יקרות. התכניות להקמת קבוצת גבעות זייד, היה מלווה במחלוקות קשות על חלוקת הקרקע בין גבעות זייד, ועד קריית עמל (לימים המוע־צה המקומית קריית עמל שאוחרה לקריית טבעון), משפחת זייד וה־ממונים על הקרקעות קק"ל והמרכז החקלאי.

ועד קריית עמל פנה במכתב חריף לקק"ל ולאברהם הרצפלד, יו"ר המ־רכז החקלאי, ומחה על הקצאת 350 דונם לגבעות זייד. משמעות ההח־לטה, טען הוועד, היא ביטול של בניית למעלה מ־700 יחידות שיכון שהובטחו לקריית עמל: "את תוספת האדמה החקלאית הדרושה למשק זייד יש לחפש במקום אחר המחכה לגאולה, ולא להוציא שמשה מחלון אחר, על מנת לתיתה לחלון אחר". במכתב גם נאמר כי חברי משק זייד כבר סיפחו בכוח, בלי ידיעת קק"ל ובלי הסכמתה, חלק גדול מהשטח: "אל תתנו את ידכם להריסת קיומו ועתידו של מפעל שיכון חשוב שבהקמתו השקיעו מוסדות ההסתד־רות והמשתכנים עמל כה רב", סיים ועד קריית עמל את מכתבו.

אברהם הרצפלד מיהר לשגר מכתב לקבוצה על הגבעה: "הננו דורשים מכם לא לעשות כל צעד ושום דין לעצמכם, בטרם ייגמר בי־רור שאלת הקרקע עם חברת השי־כון ועם קריית עמל. לעצם הדברים הנאמרים במכתב על 'פלישה' לש־טחים שאינם שלכם, היינו חפצים לקבל את הסברכם".

בספרה של מיכל זהבי מתוארת פגישה במרכז החקלאי בתל אביב

עם שחר אנרגיה "עושים כסף מעל הגג"

**יש לכם גג של
100 מטר או יותר?
אתם יכולים להרוויח
20% לשנה
למשך 25 שנים!!!**

חברת שחר אנרגיה מתמחה מעל עשר שנים
בישראל ובגרמניה בהקמת
מערכות סולאריות המייצרות חשמל.

אתם מוכרים את החשמל המיוצר לחברת
החשמל ברווח גבוה מאד ובחזרה ארוך טווח.

גם אם יש לכם מערכת קיימת ויש לכם
מקום פנוי על הגג ניתן להקים מערכת
נוספת ולהרוויח כפול.

לשחר אנרגיה ניסיון של 10 שנים בהקמת
מערכות סולאריות בגרמניה ובישראל.

הרווחיות והתשואות נחשבות כהשקעות
הגבוהות ומהבטוחות ביותר.

הבנקים הישראליים מפרסמים ומעודדים
את מימון מערכות אלו ולרשותנו גם קרנות
המציעות מימון מלא וללא הון עצמי.

שחר אנרגיה מספקת לכם פתרונות "עד
מפתח" ולכם נותר רק להרוויח מעל הגג.

**מוזמנים לבקר אותנו בפיסבוק
ובאתר החברה או לחייג עכשיו**

073-7913608

sales@shaharenergy.co.il
www.shaharenergy.co.il

"לשנה החדשה אני מאחלת שצריכת מוצרי חלב ישראליים תעלה ותפרח"

אומרת מיכל קראוס, מנכ"לית מועצת החלב, לאור העובדה שחרף הגידול בצריכת מוצרי החלב – השנה נרשמה לראשונה עצירה בגידול בצריכת מוצרי החלב המקומיים, לאחר גידול מרשים מאוד בשנים 2016-17 • נראה כי ייבוא מוצרי חלב לארץ משפיע על הגידול בצריכת מוצרים ישראליים, אך עדיין רוב הציבור בישראל מעדיף מוצרי חלב תוצרת כחול לבן

עמוס דה-וינטור

"אנחנו נמצאים במצב בו מיובאות לארץ כ-9,000 טון גבינות קשות בפטור ממכס וב-2019 יירשם

לקראת ראש השנה נפגשנו עם מיכל קראוס, מנכ"לית מועצת החלב, כדי לשמוע מה מצב ענף החלב בארץ ומה הן המגמות בענפי החלב בארץ וברחבי העולם. "בשנת 2018 גדל היקף ייצור החלב בכ-3%", אומרת מיכל. "אנחנו נמצאים כרגע בהיקף ייצור שנתי של כ-1.560 מיליון ליטר חלב במונחים שנתיים. הגידול הזה מצטרף לגידול בייצור החלב שנרשם בשנת 2017 ובשנת 2016. בשנים 2016-17 חל גידול הן בייצור החלב והן בצריכת החלב ומוצרי, גידול ענק שלא ראינו כמותו שנים רבות, אולם לצערי בשנת 2018 נרשמה עצירה בגידול הצריכה של מוצרי החלב המקומיים."

ומהי הסיבה לעצירה בגידול הצריכה במוצרים הישראליים?

"ניתוח של מועצת החלב שאיננו נותן תוח מדעי, מראה כי יש לייבוא מוצרי חלב מחו"ל לארץ השפעה על היקף צריכת מוצרי חלב מתוצרת הארץ. השנה לראשונה לא נרשם גידול בצריכת מוצרי החלב הישראליים והאצבע המאשימה מופנית כלפי היבוא.

גיל
דול

מיכל קראוס, מנכ"לית מועצת החלב, "המטרה שלנו היא להגיע לדיונים מול האוצר, מאוחדים ומגובשים" (צילום: קרין מגן)

נוסף בהיקף היבוא, בעוד 3,000 טון, במכס מופחת של 5.6% לק"ג גבינה. כלומר, אנחנו מגיעים להיקפים במונחי נזילים שווה ערך לכ-90 מיליון ליטר חלב ללא מכס ועוד 30 מיליון ליטר במכס מופחת, הנכנסים לארץ מיבוא. באחוזים, זה נתח משמעותי מן הייצור המקומי כ-8% מסך הייצור המקומי."

האם תהיה לזה השפעה כלכלית על הרפתנים?

"תהיה לכך השפעה, כיוון שלא צריכים את כל כמויות החלב המיוצרות בארץ וישנן סברות שבשנת 2019 נאלץ להקטין את היקפי הייצור, בין על ידי הקטנת

מתווה לוקר עדיין לא הסתיים וכבר אתם עמלים ונמצאים בדיונים על הסדר חדש לענף רפת החלב, כולל פרישה של רפתנים ועוד. למה?

"בתפישה הכללית יש שאיפה של כולנו להגיע להסכם שיבטיח את עתיד ענף החלב לעשור הקרוב. כאמור, מתווה לוקר מסתיים בשנה הבאה ולכן הפעולות שאנו נוקטים לקראת הסכם חדש נעשית על ידי כל הגורמים במשותף, כאשר אנחנו מעוניינים להגיע עם הסכם מוכן שיתחיל לפעול בשנת 2019.

"בראש וראשונה המטרה שלנו היא להגיע להסכם שיבטיח פרנסה ראויה לרפתנים, הסכם שישמור על היציבות בענף, כאשר אנו צריכים לקחת בחשבון את כל הגורמים בענף, כולל המחלבות וגם את הצרכנים.

"המטרה שלנו היא להגיע לדיונים מול האוצר, מאוחדים ומגובשים ולא שכל אחד יציג עמדה משלו, גם אם זה מצריך ויתורים מצידנו. בישראל פועלות היום כ-700 רפתות, מהן 160 במגזר הקיבוצי ו-540 במגזר המושבי.

"התהליך בכל רחבי העולם הוא תהליך של קונסולידציה, כלומר, הגדלת הרפתות הקיימות והפחתת מספר הרפתות. יש תהליך טבעי של פרישה מרצון מהענף וגם אצלנו קיים תהליך הזה – עקב כל מיני סיבות, בראש ובראשונה גיל העו-

סקים בענף, אי חזרה של הבנים, כלומר אין דור המשך וההשקעות

408 • 256 • 32 • 949

בתים בתהליכי
ביצוע

בתים יאוכלסו
עד סוף השנה

פרוייקטים
בקיבוצים

בתים
בתכנון

הדרך
לבית בקיבוץ
מתחילה
כאן

בריצוע

קיבוץ מסילות כנס קליטה

בריצוע

קיבוץ כפר גליקסון

אוכלס

קיבוץ בית רימון

בריצוע

צילום: דן הראל

קיבוץ להב - שכונת הקרן

אוכלס

קיבוץ נווה אור

חג שמח 073-2286802

קראוס. "בראש וראשונה להמשיך לצרוך מוצרי חלב כחול לבן" (צילום: רועי ברקוביץ)

טרנד הבריאות הולך ומתרחב ברחבי העולם. איך זה משפיע על ענף החלב?

"נכון, הטעמים משתנים – העוֹר לם עבר מצריכה של שומן טראנס לצריכה של שומנים מהחי ולכן יש גידול בצריכת השומן מהחי. זוהי מגמה שקיימת בכל העולם ולא רק בישראל. שומן מהחי זה החמאה, גבינות יתר שמנות על אף שאומרים לנו כל הזמן לצ' רוך מוצרים יותר רזים, כי אלה הם המוצרים היותר בריאים, יש גידול משמעותי בצריכת מוצרים עם אחוזי שומן גבוהים יותר בכל העולם."

מה את מאחלת לרפתנים ולענף החלב לכבוד השנה החדשה?

"אני מאחלת שצריכת מוצרי החלב מהייצור המקומי תעלה ותפֹּרַח – שעם ישראל להמשיך להעדיף את תוצרת הארץ בכל המוצרים וב־ראשם כמובן את מוצרי חלב הישראליים – להמשיך לצרוך מוצרי חלב כחול לבן. אני מאחלת שענף החלב ימשיך להיות הענף המוביל בין ענפי החקלאות."

"מחיר המטרה הוא פונקציה ישירה של העלויות שיש לרפֹּתֵן, מחיר עלות פלוס. מתי המחיר יורד? כאשר יש ירידה במחירי הת־שומות, לכן אנחנו נמצאים בפער ששומר על רווח סביר של החקלאי. התוכנית שאנחנו מדברים עליה מדברת על הפחתת מחיר המטרה ב-30 אג', תוכנית שכוללת גם את ההתייעלות, אבל לא מדובר בהורדה חד-פעמית אלא לאורך תקופה של שש שנים, וזה כנגד מתן מענקים להשקעות לצורך שיפור הרפתות, הגדלת הרפתות ומענקים לפורשים שרוצים לפרוש מן הענף."

מה הן אותן השקעות נדרשות? בעיקר באיכות הסביבה?

"לא בהכרח. בגלל שאנחנו מע־ריכים שתהיה פרישה מוגברת של רפתנים או צריך יהיה ברפתות האחרות להגדיל את הרפת, להשִׁקֵע בתוספת של סככות נוספות, להשקיע בשיפוץ והרחבת מכוני החליבה, בעיקר בהרחבת הקיים וזה דורש הרבה מאוד כסף. גם בבעלי חיים, צריך לקנות את הפרות הנוס־פות ופרה זה מוצר מאוד יקר."

"מועצת החלב תומכת בנושא העלאת המחירים המפוקחים וב־דיוק מהסיבה הפשוטה, שאם מחירי התשומות מתייקרים אזי במחירים המפוקחים צריך לפצות את המח־לבות על העלייה הזאת, ממש כמו שמעלים את מחיר המטרה. שכר המינימום עלה משמעותית בתקופה האחרונה, מחיר החלב עלה, מחיר הדלקים עלה וכו'..."

עכשיו, האוצר הציע לאחרונה מתווה, שנדמה לי שהשר ח"כ אורי אריאל הציע בעבר ונדחה ע"י האוצר, לפיו מחיר המוצרים המפוקחים יתעדכן מעת לעת באופן אוטומטי על פי העלויות, כמו מחיר המטרה. זה מקובל עליכם?

"כן, בוודאי, כי בצורה כזאת המחיר לא תלוי בגחמות של שר כזה או אחר. תהיה ועדה מקצועית, ועדת המחירים, שבוחנת אחת לתקופה את עלויות הייצור וקובעת מה צריך להיות המחיר. בהחלט אנחנו בעד."

הרפתנים יוכלו לעמוד בהורדה הצפויה במחיר המטרה?

מכון חליבה. "יהיה צורך להשקיע בשיפוץ והרחבת מכוני החליבה" (צילום: עמוס דה-וינטר)

"ניתוח של מועצת החלב שאיננו ניתוח מדעי, מראה כי יש לייבוא מוצרי חלב מחו"ל לארץ השפעה על היקף גידול צריכת מוצרי חלב מתוצרת הארץ. השנה לראשונה לא נרשם גידול בצריכת מוצרי החלב הישראליים והאצבע המאשימה מופנית כלפי היבוא"

ה-OECD עומד על 8%, ישנם מדינות שהמע"מ עומד על 0% ואילו המע"מ במדינת ישראל עומד על 17%, נתון שמראש מייקר את המוצרים.

"גורם נוסף אצלנו בארץ הוא נושא הכשרות, שאף הוא מייקר מאוד את המוצרים. הגורם השלישי שבכל זאת יש לו השפעה, הוא מחיר חומר הגלם, קרי החלב, ובישראל מחיר ליטר חלב גולמי יקר יותר מאשר במדינות המפותחות בעולם. אצלנו זה 2 שקל לליטר לעומת ממוצע של 1.40 שקל לליטר במ־דינות אחרות. המחיר בארץ צריך לרדת בכ-30 אגורות בכדי להיות תחרותיים מול יבוא."

זה מה שהממשלה מתכננת, לא?

"נכון, התוכנית של הממשלה היא להוריד ב-30 אג' את מחיר המט־רה."

אבל על המחירים אין השפעה של פער התיווך?

"אני לא ברקת, בהחלט יכול להיות אבל אנחנו לא בודקים את זה, כי זה לא בתחום אחריותנו – מי שבודק את פערי התיווך זה המפקח על המחירים."

"לגבי המחירים של מוצרים מפור־קחים – יש מחיר עליון לכל מוצר מפוקח. רשתות השיווק יכולות לע־שות מבצעי הוזלה וכמו כן, המחלבה יכולה למכור יותר בזול לרשת."

טוב, המחלבות טוענות שעלויות הייצור עלו ולכן יש לייקר את המוצרים המפוקחים...

הכספיות הנדרשות לצורך אחזקת הרפת ולכן יש פרישה טבעית. זה קיים בכל העולם וגם אצלנו, אנחנו איננו חריגים בנושא הזה."

את אומרת טבעי, אבל בישראל מנסים לרז את התהליך, לא?

"לא, לא נכון, בממוצע השנתי אחוז הפרישה הוא כ-5% וזה גם ממוצע הפרישה הטבעית בכל העוֹר לם. אנחנו רואים גם מדינות שקצב הפרישה בענף הרפת הרבה יותר גדול."

את דיברת על זה שההסכם המתגבש צריך לעזור גם לרפתנים, גם למחלבות וגם לצרכנים ועד כמה שידוע לי, למרות ההבטחות, מתווה לוקר הקיים לא הביא להוזלת המוצרים לצרכן...

"מועצת החלב בעצם מטפלת בחלב הגולמי עד הגעתו לפתח המחלבה. מאותו הרגע זה כבר לא נמצא בטיפול של מועצת החלב. נכון שהמחלבות הן חברות במוע־צת החלב אבל אנחנו רק אחראים בקטע של קבלת החלב ולא בקטע של קביעת המחירים המפוקחים, לא במחירים שהם מוכרים את המוצרים לרשתות וברור שגם לא במקטע המחירים שהרשתות מוכרות לצר־כנים. במקטעים הללו זוהי כבר אח־ריות של המפקח על המחירים."

"לגבי המחיר לצרכן בסופר – בגדול זה נכון, המחירים בארץ הם באמת גבוהים לעומת מדינות באירופה. ישנם מספר גורמים שמ־ביאים למחיר להיות גבוה, הראשון בהם הוא המע"מ. הממוצע במדינות

כיסויי קלנועיות של שימבד

גם השנה שימבד לשרותכם בכל החורף

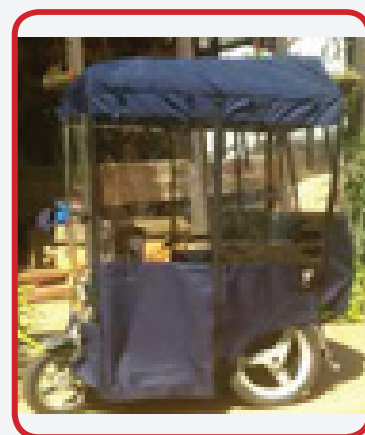
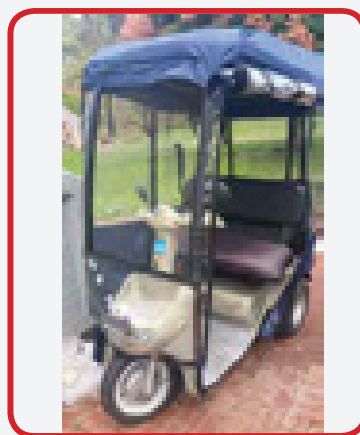
מותאמים לכל דגמי הקלנועיות הנמכרות בארץ

אחריות כשנתיים על רוכסנים ותפרים. אספקה תוך 72 שעות לכל מקום בארץ

כיסוי קלנועית 700 ₪ + משלוח

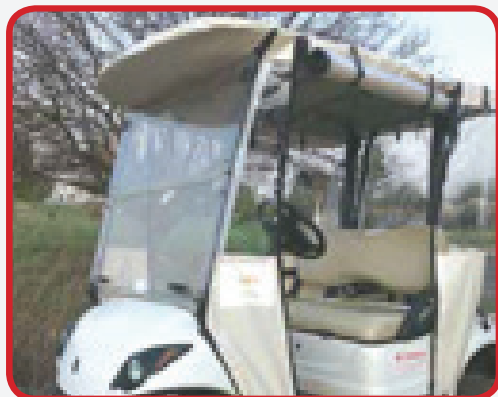
מתאים לדגמי הקלנועיות:

S-3, S-4, בריז 3, בריז 4, SE בודד, SE זוגי, מריץ גג עגול, מריץ גג ישר, מריץ חדש וקוברה

כיסויי רכב תפעולי לכל הדגמים בארץ
החל מ 990 ₪

מותאם ליאמאה, קלאב קאר, EZ GO, מרשל, מיול, ריינג'ר

חייגו והזמינו 03-7171600 | 052-5012578

להזמנות דרך האתר shimbud.com

או במייל shimbudga@gmail.com

הקיבוץ - עוד גיבורנו חי? ואם חי, לאן פניו?

חמש שאלות על קיבוץ, ארבע תשובות לכל שאלה

עמרים קופר

היות והמציאות בה אנחנו חברי הקיבוץ חיים השתנתה, והיות וגם ה"דלק הרעיוני", המניע את החיים בקיבוץ שונה מזה שהכירו והוקירו מייסדי הקיבוצים, והיות וחלק ניכר מהציבור בישראל מאמין כי תפקידו של הקיבוץ בחברה הישראלית תם, והיות וגם לא מעטים בינינו תוהים מה תפקידו בחברה הישראלית? מתבקש חידון קצר של שאלות ודילמות בנושא.

לכל שאלה בחידון ארבע תשובות חלופיות. 1 מה זה קיבוץ?

- 1.1 שרירי ארכיאולוגי שנחשף ב"אום ג'וני" ו"בגבעת קומי", בעמקי א"י.
- 1.2 רפוס ההתארגנות של פלוגות ההגנה לפני קום המדינה.
- 1.3 התארגנות חברתית קומונלית-קואופרטיבית להתיישבות בא"י.
- 1.4 רעיון שעלה במוחו של הסופר לב טול-סטוי, ולא הוגשם.

2 האם קיימים כיום קיבוצים בישראל?

- 2.1 הקיבוצים נמוגו בעקבות משבר הקיבוץ-צים.
- 2.2 קיימים קיבוצים באפיונים שונים שבין קומונה קואופרטיבית, ליישוב קהילתי.
- 2.3 קיימים יישובים המוגדרים על פי חוק כקיבוצים, אך כל זאת רק לצרכי סיווג

למס הכנסה.

2.4 נותרו מעט קיבוצים לצורך שמירה על

גבולות המדינה.

3. האם קיימת השפעה סגולית של הקיבוצים על החברה בישראל?

3.1 הייתה בעבר השפעה רבה דרך עליית הנוער, תנועות הנוער, מוסדות היישוב, מפלגות הפועלים, כוחות ההגנה וצ.ה.ל, אך השפעה זו הצטמצמה מאוד.

3.2 קימת השפעה לא חיובית על הנוער - השפעה ל"צייתנות ובינוניות".

3.3 הקיבוצים הם חלק בלתי נפרד מה"סמול" הישראלי, וכשכאלה השפעתם על החברה שלילית.

3.4 ההשפעה הסגולית של הקיבוצים בטלה בשישים בהשוואה להשפעת "גוש אמונים", "נוער הגבעות", "זו ארצנו", "צעירי הליכוד", ורבני הבית היהודי.

4. האם השפעה על הווית החברה הישראלית ודרך התנהלותה מהווה צורך לקיום קיבוצים כקהילות קואופרטיביות תורמות בישראל?

4.1 ללא השפעה רעיונית סוציו-כלכלית על דרך התנהלות החברה בישראל, עלולים הקיבוצים וחבריהם להיטמע בתפיסה ובשגרה החומרנית הזעיר בורגנית ואפילו להסתגל לתפיסות לאומניות-גזעניות.

4.2 הקומונות והקואופרטיבים מהווים מיי-עוט בחברות האנושיות המתקדמות בעולם וקיומם אינו מותנה בהשתנות הסביבה.

4.3 העולם המתקדם נע בערפל של אי ודאות, וכך גם מדינת ישראל. בני האדם בין אם הם חיים בקבוץ ובין אם מחוצה לו מתקשים ויתקשו מאד לכוון תהליך סוציו כלכלי ומדיניים במציאות כזו.

4.4 אפשרות התחדשות הערכים של פעם היא אשליה של "קשישים".

5. האם היות מרבית הקיבוצים בישראל יישובי ספר, וכן היותם חלק גדול מן הסקטור החקלאי במדינה, מהווים נכס "נחשב" ומוערך הראוי להכרה ותמיכה.

5.1 בהתפלגות הפוליטית הקיימת במדינה, העובדות דלעיל אינן משמשות "קלף ראוי" בסחר מכר הפוליטי קואליציוני.

5.2 ללא יצירת קשר סינרגטי הדוק בין יושבי הספר למיניהם (ערים, קיבוצים, מושבים, יישובים קהילתיים), לא יוכלו הקיבוצים ליצור מנוף לעשייה ולהכרה בתרומתם.

5.3 התופעה הסוציו-כלכלית של איש לנפשו ולגורלו תכלה כל יוזמה קואופרטיבית.

5.4 אין לתנועה הקיבוצית מנהיגות היכולה להשפיע וליצור מן העובדות המצוינות לעיל מנוף להערכה ותמיכה לאומית בקיבוצים.

**רכב העבודה
הטוב בעולם
מבית YAMAHA
עם רישוי
טרקטור משא
לנסיעה בכביש**

עכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל
39,900 ש"ח
*לפני מע"מ

חדש
בישראל

יבואן בלעדי: קשר ימי בע"מ - שינצלר 9, ת"א 03-6818814 | מכירות: מרכז - גלעד 050-5801040 |
צפון - דני 054-6888561 | דרום - אורי 050-6725128 | אתר קשר ימי: www.kesher-yami.co.il
אימייל: kesher@inter.net.il | מגוון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירות בפריסה ארצית

החלטות לשנה החדשה:

לגלות אחריות. להתפקד למפלגה.

להשפיע מבפנים!

השנה האחרונה היתה שנה מאתגרת עבורינו הקיבוצניקים - משבר החקלאות, מאבקים להמשך הבניה בקיבוצים, המתיחות הבטחונית בעוטף ומאבק יומיומי על מקום הקיבוצים בחברה הישראלית. רשמנו הישגים, לאחרונה החלת חלופת האגודה בקיבוצים, אבל יש לנו עוד המון מה לעשות. היכולת שלנו להשפיע על המציאות טמונה בכח הפוליטי שלנו. מאז שהחלנו את מסע ההתפקדות והתעוררות, התפקדו כבר אלפים למפלגות. לקראת השנה החדשה חייבים להמשיך בתנופה ולדאוג שתהיה לנו באמת שנה טובה:

- מאבק על דמותה של המדינה • המשך הבניה בקיבוצים • שמירה על החקלאות והחקלאים
 - כחלק מהחוסן הלאומי של ישראל • דאגה לפריפריה ולשומרי הגבולות בקיבוצים
- מתפקדים עכשיו באתר התנועה הקיבוצית או במזכירות הקיבוץ למפלגה שהכי מתאימה לכם ושולחים לכנסת הבאה יותר ח"כים מחוייבים לקיבוצים.

אם לא נתפקד, נבחד!

kibbutz.org.il

הראייה בגיל השלישי

תשר געש, פתרונות ראייה

בת אור יחזקאלי, אופטומטריסטית בתשר געש - מכון לראיה ירודה

תוחלת החיים עולה ויחד אתה ההשפעות השליליות של הזדקנות העין. ישנן מחלות עיניים ששכיחותן עולה עם הגיל. מחלות שכאלו פוגעות באיכות הראייה ומשפיעות על ההתנהלות היומיומית ועל איכות החיים שלנו. הגורם העיקרי ללקות ראייה בישראל ובעולם המערבי הוא ניוון מקלורי גילי. בעולם כולו, כולל מדינות עולם שלישי, הגורם העיקרי ללקות ראייה ועיוורון הוא דווקא קטרקט.

קטרקט

קטרקט (בעברית: ירוד) – השם לעכירות בעדשה התוך-עינית. זהו תהליך פיזיולוגי שמתרחש עם הגיל. בעין בריאה – העדשה שקופה לחלוטין וכך מתקבלת תמונה חדה וברורה. כשהעדשה מתעכרת נוצר טשטוש בראייה.

הגורמים להיווצרות קטרקט נעוצים בעיקר בהזדקנות העין עם הגיל. אך לפעמים בעקבות שינויים מטבוליים, מחלת הסוכרת, תופעות לוואי של תרופות וחשיפה ממושכת לשמש ללא הגנה. הסימנים לקטרקט הם טשטוש ראייה, סנוור, שינויים תכופים במרשם של המשקפיים, קושי בראיית לילה ושינוי בראיית צבעים. בשלב ההתחלתי כשהעכירות עדיין קלה, לפעמים ניתן להתגבר על הטשטוש בעזרת משקפיים. בשלבים מתקדמים יותר אין מנוס מלבצע הליך כירורגי.

ניוון מקלורי גילי

אחת התופעות המטרדות ביותר הקשורות לראייה בגיל השלישי היא ניוון מרכז רשתית העין, המכונה נמ"ג. המחלה שכיחה יותר מעל גיל 50 ולכן מכונה ניוון מקלורי הקשור בגיל. גורם נוסף לבד מהגיל הוא תורשה – נמצא מרכיב גנטי למחלת הנמ"ג. עישון וחשיפה לקרינה מזיקה.

אנשים עם ניוון רשתית יסבלו מטשטוש ראייתי ותחושת ערפל כללית, יהיה להם קושי בזהוי פרצופים, בזהוי כתוביות בטלוויזיה, שלטים רחוקים וקושי בקריאה.

למעשה לניוון היבש אין אף פתרון רפואי היכול לעצור את התקדמות המחלה. מחקרים מראים שני טיטל קפסולות של ויטמינים ונוגדי חמצון יכולים לעכב את התקדמות המחלה. במצב הרטוב המטרי פלים מקבלים זריקות לתוך חלל העין שתפקידן לגרום לספיגת הנוזלים חזרה אל תוך כלי הדם. כיום קיימים מגוון רחב של עזרים אופטיים ואלקטרוניים היכולים לשפר את הראייה ואיכות החיים באופן ניכר.

גלאוקומה

גלאוקומה היא הגורם השני לעיוורון בעולם המערבי. זו מחלה של עצב הראייה הגורמת בשלב מתקדם לצמצום של שדה הראייה. לרוב הנזק לעצב הראייה נגרם מלחץ תוך עיני גבוה, אולם הוא יכול גם להיגרם כשהלחץ התוך עיני בטווח הנורמלי...

מחלת הגלאוקומה נקראת גם "הגנב השקט" של הראייה, וזאת משום שלרוב אין סימפטומים והפיצוי לא ירגיש דבר עד לשלב שבו נוצר נזק בלתי הפיך – צמצום של שדה הראייה. כאשר מדובר בגלאוקומה כתוצאה מלחץ תוך עיני מוגבר, הטיפול יתמקד בהורדת הלחץ. על ידי מתן טיפות עיניים, או ע"י ניתוח או טיפול בלייזר. טיפול מוקדם בגלאוקומה יכול למנוע עיוורון.

שיפור חדות הראייה והתפקוד היומיומי

מחלות עיניים השכיחות בגיל מבוגר לרוב פוגעות בחדות הראייה ויוצרות נזקים שאינם ניתנים לריפוי באמצעות הטיפולים הרפואיים הקיימים (זריקות, טיפות או לייזר).

קיים מגוון עצום של פתרונות אופטיים ואלקטרוניים היכולים לשפר משמעותית את ראייתם של אנשים הסובלים מניוון רשתית, גלאוקומה ורטינופטיה סכרתית. כך למשל – משקפיים טלסקופיים המכילים עדשות מגדילות למרחק, יכולים לסייע בשיפור הראייה לצפייה בטלוויזיה, שלטים רחוקים והצגות. המשקפיים הטלסקופיים משיגים שיפור משמעותי בחדות הראייה, אך גם משנים את אומדן המציאות של המטופל. לכן, הנהיגה עם משקפיים כאלה אסורה בישראל. משקפיים מיקרוסקופיים – משמשים לשיפור הראייה מקרוב. למשל לקריאת ספר / עיתון וראייה לטווח קצר. אנשים הסובלים מטשטוש ראייה כללי, תחשה ערפילאית או סנוור יכולים להיות מוטבים מעדשות פילטר. מדובר בעדשות עם גוון באורך גל ספציפי (לרוב בגווני צהוב – כתום) המגבירות את הקונטרסט ומשפרות את חדות הראייה.

פתרון נוסף לקריאה הוא "זכוכית מגדלת". לצד זכוכיות המגדלת הידניות ישנן גם זכוכיות מגדלת שולחניות המאפשרות הנחה שלהן על חומר הקריאה. כך למשל לאדם שידיו אינן יציבות מומלץ להיעזר במגדלת שולחנית. ישנן זכוכיות המגיעות עם תאורה חזקה – המסייעת גם היא בחידוד הראייה ובקריאה. חשוב להדגיש שזכוכית מגדלת לרוב נותנת שטח ראייה מוגבל והיא פחות נוחה לקריאה רציפה וממושכת.

קיים מכשיר הגדלה אלקטרוני לקריאה הנקרא טמ"ס (טלוויזיה במעגל סגור). מכשיר שכזה מאפשר הגדלה מאוד משמעותית של הטקסט ובנוסף מאפשר גם שינוי של הקונטרסטים (שינוי צבע הכתב וצבע הרקע). המכשירים קלים מאוד לשימוש ומתאימים גם לגיל השלישי. גודל המסך יכול להגיע ל-24 אינץ' – מה שמאפשר כיסוי רחב מאוד של העיתון / הספר. לאנשים בעלי ליקוי ראייתי חמור יותר קיימים מכשירים משוכללים המשלבים גם אפשרות להקראת התוכן המודפס למשתמש.

תשר געש היא החברה היחידה בארץ (ובין הבוגרות בעולם), המעניקה פתרונות אופטיים ואלקטרוניים מתקדמים לכבדי ראייה, תחת קורת גג אחד, ומציעה מגוון ציוד ותוכנות המאפשרים לעיוורים לקרוא, לכתוב ולגלוש באינטרנט באמינות. הצעות מחשב. החברה הוקמה ב-1977 בקיבוץ געש והידע והניסיון שנצבר בה הוא בסיס למקצועיות במתן הפתרונות לכל עיוור וכבדי ראייה. לפרטים נוספים: <http://www.tsr-gaash.co.il>

שנה טובה ומתוקה

תושבים יקרים,

שתהא השנה שנת שגשוג ואושר

שנה של אהבת חינוך בין איש לרעהו

ושנה של צמיחה למועצה האהובה שלנו

שלכם,
יוסי משה

יוסי משה
אחריות / ניסיון!

שנה טובה מביטוח חקלאי!

(אנחנו כאן בשבילכם גם בתקופת החגים וחול המועד)

מוקד השירות

***8088**

מוקד מכירות וחידושים

***8654**

www.bth.co.il

ביטוח חקלאי

כי בעצם זה שלך

**”בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום
כל שנבקש לו יהי”**

התנועה הקיבוצית מאחלת לכל חברי וחברות הקיבוצים, בניה ובנותיה והקהילה כולה - שנה טובה.
שנה של שגשוג ופריחה - קהילתית ואישית.
שנה של צמיחה והתחדשות, שנה של שדות מוריקים ותוצרת חקלאית ענפה.
שנה בה נדע להביט אל האופק, לחלום חלומות משותפים ולהגשים במציאות.
שנדע כולנו להמשיך ולהתחזק כבודדים, כקהילות וכחברה קיבוצית גדולה ומתפתחת.
שנדע לעמוד בשעת המבחן לנו ולכל הדורשים בטובתה של מדינת ישראל אל מול הרוחות הרעות המנשבות בה.
שתהא זו שנה של ערבות הדדית ודרך משותפת, שנה של ידיים מלאות בעשייה ברוכה - בחקלאות, בתעשייה,
בפרויקטים למען הקהילה הקיבוצית ולמען החברה בישראל.

**”אז תן שלווה ותן גם כח,
לכל אלו שנאהב,
כל שנבקש לו יהי!”**

שנה טובה!

בהגיע שנה חדשה לפתחנו...♦♦♦

ברצוננו לאחל לקהל לקוחותינו
שנת אושר, שלום וברכה, שנת שגשוג, פריחה והצלחה,
שנה בה בריאות ונחת יהיו מנת חלקנו
שנה בה תהא לנו עין טובה ונשמור על ביתנו
בציפייה להמשך שיתוף פעולה פורה
ובברכת חג שמח

אוראל טויטו - מנכ"ל
רם בן ברק - יו"ר הנהלה
ומשפחת אסם הגליל

המשכן לאמנות לגבו

יניב שפירא, "האוסף הוא כמו מניפה של תולדות האמנות הישראלית"

"החווייה על עבודת האוצרות הייתה אינטנסיבית ואמוציונאלית. מסע בזמן במחוזות אחרים, סיפורים של מקומות ואנשים." מעניין לשמוע את יניב הצבר מקיבוץ יורעאל (הגם שמקצועו הוא אוצרות), כיצד הוא מתרגש נוכח פני האומנות היהודית לדורותיה. יניב חש את אוירת העיירה היהודית, תיאור הפליטים, הפוגרומים, השואה, כאילו חווה אותם אישית. תיאורים המעוברים דרך המכחול והעיניים של האמנים. "תיאורים מהפכי קרייזם". אי אפשר להכין ולאצור תערוכה שכוז מבלי להזדהות ולהתקרב אליה. התערוכה בקטעים יהודיים שבה שולט בהם הסגנון האירופאי. חיים אתר בעל החזון הוא שקבע את אופי האוסף והשפעתו מורגשת בתערוכה. יניב מפרט: "תפקיד המשכן לשמר מורשת יהודית – מסורת ותרבות דרך האמנות, בציור, פיסול ויודאיקה. בנוסף יש תפקיד חינוכי לגבי הדור הצעיר בארץ ישראל. להפנות את נפש האדם הצעיר.. האוסף הוא כמו מניפה של תולדות האמנות הישראלית. האוסף איננו אובייקטיבי, אלא ביטוי לתפקיד שהמשכן לקח על עצמו בתערוכותיו ובבניית האוסף. בהעלאת נושאים ואמנים שלא בהכרח נמצאים בהגמוניה של האמנות הישראלית מסיבות שונות." הזמן רץ, יניב עסוק לקראת הפי

בבית, אני מתקבל תמיד בחמימות ובמאור פנים ע"י צוות המוזיאון. "זו תערוכה היסטורית" שבאה לספר סיפור. השלם גדול יותר מסך פריטיה" אומר לי יניב על ספל אספרסו קטן במשרדו אשר במשכן. האוסף שעמד לרשותו של האוצר קבע את עומק התערוכה. ההיקף אדיר והבחירה לא הייתה פשוטה. בתערוכה כ־250 יצירות שנוצרו ע"י 150 אמנים. יניב מקפיד להדגיש שהתערוכה היא יותר מיצירות אמנות, היא סיפורה של עין חרוד, התנועה הקיבוצית וההתיישבותית, היא סיפורה של מדינת ישראל, וסיפור גלגולו של העם היהודי מראשית המאה ה־20 ועד ימינו אנו, לאורך מאה ועשרים שנה.

כיצד אצרת את התערוכה?

"ניגשתי אל התערוכה כמו אל דף חלק. ללא אג'נדה מוכנה מראש. התערוכה התגבשה וקיבלה את אופייה מתוך שהות של ימים ושעות במחסן האוסף. עשיתי היכרות אינטימית עם העבודות. ואכן, התערוכה על 12 הפקדים שבה, צמחה מתוך האוסף." (הרהרתי על בחירת האוצר בשנים עשרה פרקים המובילים את התערוכה. המספר מעיד על קשר למסורת היהודית; שנים עשר השבטים, שנים עשר חודשי שנה, מספר המייצג את השלם על גווניו).

המשכן לאמנות ע"ש חיים אתר חרוד, חוגג שמונים שנה להיווסדו, בתערוכה מרשימה מאוספי המשכן. כ־250 יצירות שנוצרו ע"י 150 אמנים, מציגות את סיפורה של עין חרוד, התנועה הקיבוצית וההתיישבותית, סיפורה של מדינת ישראל, וסיפור גלגולו של העם היהודי מראשית המאה ה־20 ועד ימינו אנו. אוצר: יניב שפירא

יובל דניאל

"אני מאמין באמונה שלמה בנשק היצירה האמנותית-חברתית. הצייר והפסל – כסופר וכמשורר – צריכים לראות את עצמם בשרשרת הזהב של הבניין, חבלי יסוד במפעלנו. בברית זו צפון נשק עיקרי לחיינו"

(חיים אתר)

משמשת מראה לעולמם של מי שביקשו לברוא עולם חדש אך לא שכחו מאין באו, ומשקפת בדרכה את תולדות העם היהודי במאה ה־20" לפני שניגש אל אולמות התערוכה ונביט ביש התלוי על קירותיו, נקדיש כמה משפטים להוגה הרעיון, לבעל החזון האמנותי שבהרבה אמר נה ושאר רוח הצליח למשוך ולהלהיב אחריו רבים מקיבוציו עין חרוד ובשלב ידוים להקים משכן אומנותי לתפארת. ההוגה והמייסד הוא חיים (אפתיקר) אתר, חבר עין חרוד (נולד באוקראינה בשנת 1902, נפטר בקיבוץ בשנת 1953 והוא בן חמישים בלבד). עוד במעין בשנות העשרים הקים חיים אתר "משכן מעט" לאמנות באוהל המחנה, ובו רפרודוקציות שנאספו מעיתוני אמנות. בשנות השלושים ביקר פעמיים במרכזי היצירה היהודית הפעילה בפריס, התיידד עם אמנים יהודיים (אסכולת פריז) וכאמן פעיל ומוכשר בעצמו אף הושפע מהם ובעיקר מהאמן חיים סוטין. תכלית הביקורים הייתה לאסוף יצירות של אמנים יהודיים ופריטי יודאיקה מהן ייבנה האוסף של בית המשכן העתידי. על דבקתו במשימת איסוף חומרי המשכן מספרת נריה ציולינג: "הוא הלך שבי אחר הבורשם והעושר של כל מה שהיה בו משום מסורת או בריאות עממית, ואחריהם תר והיפש ללא לאות. פעם בא לירושלים, לחפש... לא העז לקנות אוכל – להוציא כסף לעניינים גש"

ימים אלה חוגג המשכן לאמנות ע"ש חיים אתר (מייסדו ומנהלו הראשון של המשכן) שמונים שנה לייסודו. אין זה דבר של מה בכך; מוזיאון ראשון בהתיישבות העובדת ומהראשונים בארץ. לחובבי הרוח והתרבות בהתיישבות בפרט ולשוחרי היצירה בארץ ככלל זו חגיגה של ממש. כדי לתת לה נראות ראויה ומחכימה בחר אוצר המוזיאון והתערוכה יניב שפירא (קיבוץ יורעאל), לכבד את האירוע בתערוכה מרשימה מאוספי המשכן, האצורים במחסניו, ביניהם נכסי צאן ברזל מהיצירה והתרבות היהודית.

כותב האוצר יניב שפירא במבוא לתערוכה:

"התערוכה 'מאוצרות המשכן לאמנות', מוקדשת לאוספים שנאצרו במשכן במרוצת שמונים שנותיו ומוצגת על פני כל אולמותיו. פרי שה מקיפה זו של האוספים מאפשרת להתחקות באמצעותם אחר המטרות שהציבו לעצמם חברי קיבוץ עין חרוד בהחלטתם להקים מוזיאון. היא

יוסף זריצקי, ציור עם כתם כתום, 1972

תערוכה היסטורית

הגעתי למשכן לסיור מקדים כמה ימים לפני פתיחת התערוכה, לשיחה עם המנהל והאוצר הראשי של המוזיאון יניב שפירא. התערוכה כבר עומדת, פה ושם תיקונים אחרונים. עוד מבט, עוד ליטוש; חגיגות בפתח, וההתרגשות כבר מורגשת באוויר. לא כל יום חוגגים "גבורות". אישית כאשר אני מבקר במשכן אני מרגיש

תורות

תיחה, עוזר ומסייע לצוות המסור של המשכן במה שנדרש. לפני שהוא איך לעבודת הליטוש האחרונה, הוא עוצר, מהרהר, מבקש להגיד לפני הליכתו עוד דבר נוסף:

" בתערוכה יש גם ממד משמעותי של מחווה לרבים מחברי וחברות עין חרוד, שבמהלך השנים הקדישו ממצצם, מזמנם, מתשוקתם ומאמונם למפעל אדיר זה. שחלמו, יזמו, שמרו, סיפרו והצמיחו מתוכו עולמות של תוכן. ובמיוחד למנהלי ואוצרי המי שכן שבנו את האוסף, בהם חיים אתר, אהרון ציולינג, ורנר שום, זוסיה עפרון וגליה בר אור. בנימה אישית, זכיתי לחניכה האמנותית לצידה של גליה, שהייתה גם זו שבנתה ועיצבה את זהותו של האוסף בעשורים האחרונים."

נפרדתי מיניב שפירא, הוא לעי-סוקיו ואני לסיבוב באולמות התערוכה. לא תמיד מוקדש מלוא המשכן לתערוכה נפרדת. הפעם החלטה זו מוצדקת ונכונה. האולם הראשון בכניסה למשכן מוקדש, איך לא, לעין חרוד ורוח המקום. העבודות בחדר זה מציגות את "אידאות" עין חרוד, כפי שהסתמנה בתודעה הישראלית (הדרך לעין חרוד...). התרגי שתי לראות את שלושת הדיוקנאות של ילדי הקיבוץ משנות הראשית, שצייר חיים אתר בסגנון אקספרסיבי בולט בצבעי שמן. הציורים מבטאים את תום הילדות את נפש הילד ואת עתידו של הקיבוץ. ציורים קטנים ואינטימיים בגודל, אך מונומנטליים

אורי ריזמן, פרה אדומה, 1954

להראות לכולנו עד היכן מגעת רוחה של עין חרוד. הדר גת בת הדרור העי כשווי, ששורשיה האישיים נטועים בעין חרוד ("מבט על בית הקברות"), מזכירה לכולנו באמצעות ציורה היכן נמצאים השורשים של כולנו בני ההתיישבות העובדת ובני הארץ הזו. בפרק זה לא נפקד מקומו של אדריכל המשכן שמואל ביקיליס שבשני תרשימי המשכן מצליח לרגש לא רק בתוכן החזון האדריכלי אלא גם באופן ביצועו הגרפי.

שני פרקים (2-3) מוקדשים לחיי היומיום בעיירה היהודית, לפרעות לגלות ולשואה. ציורים ויצירות המבטאים פולקלור ומסורת, טקסים דתיים וחגי ישראל. את הווי החיים והסבל. ריגשה אותי תמונה שצייר יעקב שטיינהרט, גדולת ממדים בצבעי שמן כהים על בד. הציור מור קדש לי-9 באב. (הציור משנת 1945 שנת סיום המלחמה). בקדמת הציור דמויות כהות מבכות על החורבן. ברקע שמים צהובים, ספק להבות בור ערות, ספק אור הנושא עמו תקווה. עוד בתערוכה יצירות של מסעות פליטים יהודיים בעקבות מלחמות ופרעות. היצירות נוגעות ללב ומזכירות לכולנו שיש גם חיבור אקטואלי לזמננו. על פרקי העם היהודי בגולה אפשר לדון ולשוחח רבות בכל

איש בתניה עלית ו"ליל העשרים" אריה אלואיל, שהיטיב לבטא את האידיליה של ההתיישבות בעמק. ו"נוער בנגב" של יוחנן סימון, הבא

דמויות המוכרות לי באמצעות מס' מכיהם וציוריהם הספונים בארכיון, כמו יהושע ברנשטטר ("שבת למר" גלות הגלבוש"), ציורו הפנורמי של

חיים אתר, נער, 1950

זאב בן צבי, החלוץ, 1936

יוסי משה בסבב קיבוצים: שקיפות וחינוך בראש סדר העדיפויות

המועמד המוביל לראשות המועצה האזורית מטה יהודה - יוסי משה, הדגיש את מחויבותו להמשיך בשיתוף הפעולה הפורה עם הנהגת המגזר השיתופי תחת הנהגתו.

"לא יעלה על הדעת ואי אפשר לקבל נתון כה קשה, לפיו ארבעה מכל עשרה תלמידים במועצת מטה יהודה לא מקבלים תעודת בגרות. זהו נתון מזועזע. כמובן, שהבעיה אינה בתלמידי דים האהובים שלנו או במורים, אלא בהנהגת המועצה שנכשלה כישלון חרוץ בתחום. לאור נתונים אלה ואם באמת רווחתם ועתידם של תושבי המועצה לנגד עינינו, מ"מ ראש המועצה ניה ויזל חייב לקחת אחריות על המחדל הזה", אמר יוסי משה. הוא הוסיף ואמר כי "הכישלון בא לידי ביטוי ביותר מדי תחומים, אבל בתחום החינוך הוא עקבי ומתמשך. גם אם כוונותיו של ויזל טובות, ביצועיו מוכיחים לצערי כי אינו מתאים לכהן כראש המועצה".

יוסי משה מציע כי המועצה בראשותו תקים צוות מיוחד שיוביל איש החינוך הבכיר ד"ר יצחק אלמליח והגברת זמירה ולד. מטרת הצוות תהיה לבלום את המגמה השלילית ולשפר משמעותית את אחוזי הזכאים לבגרות. יוסי הוסיף: "בכוונתי לדאוג לילדי מטה יהודה מהגיל הרך ועד לסיום התיכון. בכוונתי להמקד בתגבור שעות הלימוד, תוספת לשעות פרטניות לתלמידים מתקשים ותכניות מיוחדות לתלמידים מצטיינים. עוד בכוונתי להפעיל תכנית מיוחדת למניעת נשירה".

יוסי הדגיש כי המועצה בהנהגתו לא תפלה בין היישובים השונים וכי המארג הנפלא שמרכיב את מטה יהודה יזכה לייחס שוויוני הן בתקציבים והן בהשקעות נוספות של הרשות בה. "בין אם אתה חבר קיבוץ, מושבניק, תושב היישובים הערביים או צור הרסה, ההשקעה בכם התושבים תהיה גבוהה ואחידה", סיכם יוסי את דבריו.

המועמד לראשות המועצה האזורית מטה יהודה, יוסי משה, החל בסבב מפגשי תושבים בקיבוצי המועצה. במפגשים שהתקיימו בקיבוצים הראל וצרעה, חזר יוסי על התחייבותו להקניית סטנדרט שקיפות חדש. יוסי, שיוזם את מהלך אמנת השקיפות שזכתה לתהודה ארצית רחבה התחייב: "המועצה בראשותי תציב את התושב במרכז, עלינו להשיב את אמון הציבור במועצה, אמון שאבד לצערי בשנתיים האחרונות".

יוסי משה נולד וגדל במועצה האזורית וכיחקלאי מנוסה, מכיר כל אבן ופינה בה. הוא בן 62, נשוי לבת שבע ואב ל 4 ילדים ושלושה נכדים. בהיותו בן המועצה, יוסי יודע היטב למפות את הבעיות המרכזיות המטרידות את תושבי מטה יהודה ואף הכין תכניות מפורטות לפתרונן.

יוסי משמש כיושב ראש ועד היישוב זכריה מזה 32 שנים וחבר במליאת המועצה יותר מעשרים. בעברו יוסי שימש במשך כ-5 שנים כיושב ראש איגוד ערים לכבאות באזור בית שמש וכמתנדב במשמר הגבול.

בהתייחס למצב מערכת החינוך במועצה, הציג יוסי את תכניתו "מעגל החינוך השלם" הכוללת סדרת פעולות שיקומיות. פעולות אלו יבואו לאור התוצאות המדאיגות שמצביעות על התדרדרות באחוזי הזכאות לבגרות אותם פרסם לאחרונה משרד החינוך. נתוני הסקר מראים ירידה רצופה בשנתיים האחרונות באחוזי הזכאים לבגרות, עד לרמה של 59.4% זכאים - כ-8.8% נמוך מהממוצע הארצי שעומד נכון להיום על 68.2% זכאים.

פאטמה אבו רומי, דיוקן עצמי 2011

היבט. כל ציור נושא עמו תזכורת למה שהיה, ביטוי לגורלו של העם היהודי.

פרה אדומה

הפרק השישי בתערוכה מוקדש לאמני הקיבוץ. עבודה גדולת ממדים של אורי רייזמן (כברי) משנת 1954, מגלמת בעיני את מהותו של הקיבוץ והמהפכה התעסוקתית אליו הוא שאף: מלא מסגרת הציור, פרה אדומה (סר צייליסטית ?) ולמרגלותיה חברת קיבוץ, יושבת על שרפרף חליבה עם מטפחת לראשה, לבושה בבגדי עבודה וחולבת (הפמיניזם בהתגלמותו). הפרה גדולה ומונומנטלית כמוה, והאשה קטנה לעומתה, ובכל זאת היא מתמודדת בכבוד מול האתגר. רגע קטן מחיי הקיבוץ, רגע גדול בשביל המתבונן בציור.

יצירה נוספת, אף היא משנת 1954 לא גדולה בממדיה, מבטאת אף היא את רעיון הקיבוץ באמצעות טבע דומם. ככר לחם מונח על עיתון "על המשמר" ולידם עומדת כמגדלור עשית נפט ("לא על הלחם לברו"). בקיבוץ לא רעבו ללחם, בציור הוא מייצג את הבסיס החומרי העולמי, העיתון המפלגתי היה כלי לביסוס רעיוני להשקפת עולם. האור ממנורת הנפט מאפשר את נוכחות שניהם. הצייר הוא רודא ריילינגר (הזורע). בשנת 1954 התקיימה במשכן תערוכה של ציירים מהקיבוץ שתיארו נושאים מחיי הקיבוץ. ציורים אלה ואחרים היו חלק ממנה.

האוצר בתבונה אומנותית וחברתית לא פסח על הפריפריה. קרא לה - דרום. (פרק 9) פרק זה נותן מקום לריבוי הקולות במגוון החברה הישראלית, כמו לאלה מהמגזר הערבי שדווקא בימים אלה של הגדרות לאום והפרדה לאומית במדינת ישראל יש כפל משמעות לנוכחותם בתערוכה. דיוקן של אישה ערבייה שפניה מכוסות ורק עיניה גלויות, עיניים שואלות, חוקרות מתריסות. היצירה כמו שואלת, עד מתי? (יצירתה של האמנית פטמה אבוירומי). יצירתו של הצלם חן עמר (2004) המתארת בצילום את הכפר ג'סר אל זרקא על רחובותיו המוזנחים והצפופים ובית העלמין המקבל את פני הצופה בבואו להביט בתצלום. צילום זה מגלם יותר מכל את הפער הבלתי נסבל בין הכפר הערבי העני הזה, לשכניו מהישובים היהודיים המסודרים והמטופחים. ברור לי שתפקידה של האמנות הוא לא רק לספק יופי ואסתטיקה בורגנית על קיר הסלון הביתי, אלא

גם ואולי בעיקר להציב מראה, דילמות. ליצור אי נוחות שתעורר מחשבה ושאלות.

פרק "המופשת הישראלי" חותר כמעט לסיום הסיור בתערוכה (פרק 11). הוא מוצג באולם העמודים בכניסה למשכן. המופשת הישראלי מקורותיו בקבוצת "אופקים חדשים". זריצקי, שטרייכמן וסטימצקי היו המובילים. אישית התרשמתי מיצירתו של מיכאל גרוס בה הוא מקבע את צבע האוקר כמוביל צבע זה בציורי ההפשטה של הנוף הישראלי. אורי רייזמן מרסיף לקומפוזיציה הצבעונית את תכלת השמים וירוק השרדות והמטעים, ביחד עם האוקר נוצר מינימליזם מופשט של נוף חקלאי (יצירתו של רייזמן משמשת מצע לכרות התערוכה). "לאה ניקל משה קופפרמן, פיני צינוביץ וציבי גבע, משקפים "נופי נפש" או התמודדות עם ערכי ציור טהורים ברוח הזמן" (כהגדרתו של האוצר יניב שפירא).

במקביל באותו חלל תצוגה מוצג פיסול קטן מאוספי המשכן, בעיקר חיות (ינושה, יונה, פרה, שקנאי, ברווז ועגור), פרק מאוד אינטימי, אנטיטזה לפיסול המונומנטלי, לאנדרטאות לאתרי ההנצחה. המציאות הישראלית מזמנת לנו דרמות, מלחמות, ועלילות גבורה. הפיסול הקטן בא להזכיר לנו שיש גם פכים קטנים יפים בחיינו. הטיפול בחומרי הפיסול הקטן הוא מלוטש, נקי ומותאם לגורלו. צריך לא מעט נחישות ותבונה לב לסיים את התערוכה המורכבת של האוסף עם תו מינורי משובח שכזה (פרק 12 ואחרון).

"בייסודה של עין-חרוד קיבלנו על עצמנו דבר גדול מאוד, גם למעננו וגם למען ילדינו, הבאים לרשת את אוצרותינו הרוחניים ולהמשיך על יסוד זה את בניינה" (חיים אתר, מתוך מכתב לחברי עין חרוד, פריז 1938)

פרקי התערוכה עוסקים לדעתי בשני תחומים עיקריים:

א - תחום הזיכרון והמורשת היהודית, המתייחס במהותו לעבר היהודי.

ב - התמודדות עם שאלות עכשוויות הנעות בין אידיאולוגיה לאמנות טהורה.

שני התחומים מבטאים לדעתי היטב את חזונו של חיים אתר, ואת מהותו של המשכן.

אין יכולת וכוונה לסקר את מלא התערוכה המרתקת הזו ושנים-עשר פרקים. הרשימה באה להתניע את הציבור להגיע ולראות את תערוכת האוסף, ולתת כבוד למפעל אדיר זה של מוזיאון שהוא משכן לאמנות בקיבוץ עין חרוד אותו הגה והוביל חיים אתר.

חקלאות היא לא משחק

קרן לביטוח נזקי טבע בחקלאות

הגן על העסק שלך עם ביטוח של קנט

קנט מציעה ביטוח בננות מורחב כנגד נזקי טבע ואסונות טבע. כי לטבע חוקים משלו.

טל. 03-6270200 | פקס. 03-6270206 | www.kanat.co.il | [kanatpage](https://www.facebook.com/kanatpage) ב-f

תרבות יהודית-קיבוצית. יש דבר כזה

חגי תשרי מחדדים שוב את השאלה, איך אפשר לקיים מסורת שאיננה פחות יהודית מהתפילה האורתודוקסית, ובוודאי כזו המחוברת יותר לקהילה הקיבוצית-חילונית. ממש כמו אצל ראשוני ההתיישבות העובדת

חשבון נפש דרך יצירת מנדלות תוך הסתכלות על נפש האדם פנימה, (כן קראתם נכון - חשבון נפש דרך מנדלות) תהיה אחת ההפעלות שתתקיים בערב יום כיפור בקיבוץ כפר מסריק כחלק מערב "מתחברים". בזמן שבחלק גדול מהבתים בישראל וגם בקיבוצים יחזרו מערב של תפילות וצום, ובחלק אחר יריבו על השלט והאקס-בוקס יתכנסו חברי כפר מסריק לביור פנימי-חילוני-יהודי. בערב, שהוא חלק מתוכנית "כזה ראה וחדש" בתנועה הקיבוצית בשיתוף "קרן אביחי", יוכלו החברים גם לקחת חלק בקבוצת שיח על יום כיפור דרך לימוד מדרשים, קריאה, פרשנות ודיון על משמעות היום הזה בחייהם של חברי הקיבוץ, דרך מנהגיהם האישיים. בנוסף לאלו תהיה גם פעילות באמצעות קלפים - דרכם ישוחחו על הקהילה, על המקום האנושי הרואה כל אחד ואחת, על החברים: כמה הם פתוחים או סגורים, וכן עד כמה פתוחות היום דלתות הבתים בקיבוץ אל מול החצרות שלאט לאט נחסמות בגדרות.

הגר שדה מנהלת הקהילה בכפר-מסריק, שעוד לפני שנכנסה לתפקיד וגם לאחריו מרכזת את תוכנית "כזה ראה וחדש" בקיבוץ: "את המעגלים מובילים חברים מהקיבוץ, שיש ביכולתם להביא שיח מיוחד ואחר. אנחנו רואים במפגשים יצירת אורה מיוחדת לחג, עלידי מוקדים שונים של מעגלים אנושיים אשר מביאים שיח בינאישי ואינטימי על היחסים שלנו, מקום המרפסות בחיינו, שקצת נעלמו. הסתגרנו בתוך עצמנו ויש להיפתח שוב, 'לפתוח דלתות' ולבדוק עד כמה הקהילה החברתית של הקיבוץ היא חלק מחיי הפרט עבורנו".

באשדות יעקב איחוד ומאוחד המקיימת בכל השנה פעילות של "כזה ראה וחדש", בחסות מערכת החינוך המשותפת, תתקיים פעילות בראש השנה וביום כיפור תחת הכותרת - תפילה יהודית-הומניסטית. בערב ראש השנה יתכנסו החברות, החברים וכלל הקהילה למה שדורון רוזנבלום (אשדות יעקב איחוד) שמוביל את המפגש מכנה - "מפגש עם יסודות של תפילה מהכתובים

לכל אורך התרבות והמסורת היהודית". רוזנבלום מפרט: "את הטקסטים אני עורך כדי לעסוק בשאלות - ממה אנחנו רוצים להשתחרר בשנה החדשה? מה רוצים להשיג לך מאתנו? ולעומת זאת גם מה רוצים לשפר ולשמר?". הטקסים אותם ישלב רוזנבלום בערב יחלו בשירת "מי האיש החפץ חיים" מתהילים, ימשיכו ב"מת אב ומת אלול" של שמואל הנגיד, "סתיו יהודי" של אברהם חלפי, טקסט של הרמב"ם ועוד. ביום כיפור יערכו "האשדותים" מפגש בזמן תפילת נעילה שמי טרתו על-פי רוזנבלום: "מסע אל תוך עצמנו, ברגעים של פתיחת השערים". רוזנבלום מוסיף: "היה לי ולכל מי שעוסק בערבים האלו רצון למפגש בין התכנים היהודיים לחברה ההומניסטית והעובדה שיש תפיסה שטקסטים מסוימים "שייכים" רק לחלק מהעם. רצינו לברר עם עצמנו מה הביטוי היהודי שלנו. אנחנו תופסים את היהדות כתרבות ולא רק כדת ובודקים איזו משמעות יש לזה כאנשים יהודים הומניסטיים".

רינה לבנון (כפר בלום), מנהלת תוכנית "כזה ראה וחדש" בתנועה הקיבוצית, מה החשיבות של קיום התוכנית בכל ימות השנה, לא כל שכן בחגי ישראל? "התכנית, הפועלת במסגרת "שבילים", באגף החינוך בתנועה הקיבוצית, משלבת לימוד ועשייה קהילתית ומסייעת לקיבוצים המשתתפים בה לעצב חיי תרבות ודרכי חינוך, באמצעות דיאלוג מעמיק עם התרבות היהודית המגוונת, מימי המקרא ועד ליימינו אנו, לצד המסורת הקיבוצית העשירה. מטרתנו היא לבסס מחדש בתוך הקהילות הפורחות והצומחות שלנו זהות ארצית-קיבוצית משותפת, הנשענת על העבר הקיבוצי המפואר ומתאימה למציאות העכשווית של הקיבוץ המשתנה. התהליכים אותם אנו מובילים לוקחים בחשבון את הקהילה ההטרוגנית בקיבוץ החדש, את הדומיננטיות ההולכת וגדלה של התא המשפחתי, ואת המסורות השונות, החדשות והישנות המתקיימות בקהילות שלנו".

את חושבת שהקיבוצים וחב-

תשלך באשדות יעקב. "לברר עם עצמנו מה הביטוי היהודי שלנו"

קיבוצים שהזמינו קבוצות דתיות שונות להוביל להם חגים התמור, דו, למשל עם הפרדה בין נשים לגברים בדשא הגדול, עם כפייה דתית, ועם רעיונות שזרים לרוח החיים שלהם. אנחנו לא זקוקים לסוכנים חיצוניים שיראו לנו איך לחגוג, החג הוא אחת מהיצירות הקיבוציות המפוארות ביותר. אנחנו צריכים רק להזכר, ללמוד ולחדש.

את חשה שהשינויים בחברה הקיבוצית ובקיבוצים השפיעו גם על התרבות? בוודאי, הקהילות הקיבוציות עברו שינויים גדולים מאוד בשנים האחרונות - המשפחה הגרעינית החליפה את הקולקטיב, עיסוקי האנשים השתנו, הסוציאליזם של פעם שינה את פניו. מול כל זה צריך לרענן גם את התרבות שלנו. לתת מקום בתוכה לכוחות החדשים, בלי לשכוח את הקיבוץ של פעם. למצוא את הדרך ליצר את החדש מתוך כבוד גדול לישן".

נעם דן, כותבת תוכן ומלווה קיבוצים בתכנית מטעם בינה מוסיפה: "עוד פעם מגיעים החגים, כלומר ארוחות וחופשים, ושוב כל נסיון לתוכן, תרבות, שפה משותפת

ריהם "איבדו משהו בדרך" מדור המייסדים ועד היום בכל הנוגע לקשר ליהדות? "חלוצי וחלוצות הקיבוץ חשו מאוד בנוח עם התרבות היהודית שלהם - באומץ גדול, הם לקחו מתוכה את הנכון להם, התאימו לחייהם ולזמנם ולא רק החדשה אותה בנו, ובעטו בכל היתר. היום בתכנית, אנחנו בעיקר עוזרים לקיבוצניקים ולקיבוצניקיות לחוש כמוהם: באומץ ללמוד מחדש טקסטים עתיקים וחדשים, להתמודד עם מה שקשה, או מרגיז, וליצור מתוך זה מחדש את התרבות שלנו".

למה זה בכלל חשוב? "אם אנחנו לא נעשה את זה, יקרו (וקורים בפועל) שני דברים: ראשית מתחילה התרחקות, היצירה המפוארת שיצרו ראשוני הקיבוץ, שהופכת פחות מובנת. הסמלים התרוקנו מתוכן ואוכלוסיות חדשות שמגיעות כבר לא מבינות את הדקויות. ולבסוף יגיע אל הקיבוץ הטנק של חב"ד (או כל חלופה אורתודוקסית אחרת). עם אופי החגים שלו ועם המשמעויות שהוא נותן לחגים שהן מאוד אחרות מהאופי הקיבוצי שאנחנו רגילים אליו..

פת יהודית, יתפס כזיוף רוחני ניו אייג' או רחמנא לצלן "הדתה". הטרגדיה של מי שמניח ש"יהדות" ו"דתיות" זה אותו דבר היא הטרגדיה של כולנו. והנה, חגי תשרי בפתח. אין לנו מושג על מה ולמה אבל נתעקש לברר מי צם בכיפור כאילו שהצום הוא העניין המרכזי ולא נניח חשבון הנפש. כאילו האפשרות היחידה לעשות בדיקה עצמית עוברת דרך הייסורים של הצום והאפשרות המהפכנית השנייה היא לעשות על האש עם החברה או מרתון סדרות וסרטים עד שה"אלה", הדוסים יסיימו עם המנהגים ההזויים שלהם". ומה הבעיה שזו תהיה הבחירה של חלק מאתנו, בזמן שחלק אחר גם בקיבוצים מקיים את מנהגי החג?

"ככה אנחנו ממסמים את כל היופי שיש בתרבות שלנו, את כל הדרכים שבהם יכולנו לבחור כדי להיות אנשים משמעותיים יותר, הורים ומחנכים משמעותיים יותר, חברים ושותפים לקהילה שיש בה "יש", ולא רק אין עמוס אנטיגוניזם למה שאמור היה להיות יהודי, חילוני, שיויוני, מפואר ושלנו. מקימי הקיבוץ ידעו ובחרו מה כן ומה לא. אנחנו משתכשים בבורות ואנטי ומפקירים את חגיגנו, שבתותינו וטקסי חיינו לכל מיני גורמים זרים. בעיני, זה ממש בזבז משווע".

דונית אריאל (שער העמקים), מנהלת תוכן שותפה בתוכנית "כזה ראה וחדש" מטעם המדרשה באורנים, מסכמת: "לקיים תרבות יהודית ישראלית בקיבוץ משמעו לחבר בין מקורות יהודים עתיקים וחדשים, הגות חלוציות, יצירה העברית מתחדשת והגות עולם, לתוך כור היתוך תרבותי הרואה את צלם אלוהים באדם, ומחויבות לשוויון, פתיחות וכבוד. בשותפות שלנו ביצירה התרבותית יהודית ישראלית אנחנו מוסיפים את קולנו הקיבוצי הייחודי ומצטרפים לשאר היצירות המתהוות בארץ ובעולם היהודי, ולכל הדורות לפנינו שהשפיעו ועיצבו את החיים היהודיים ותחושת השייכות לעם וללאום. זוהי מחויבותנו וזוהי גם זכותנו".

שנה של צמיחה

שנה טובה וחג שמח!

בזכותכם, אלפי החקלאים, הצלנו למעלה מ-15,000 טון פירות וירקות בשנה האחרונה. רצינו להודות ולאחל לכם חג שמח, שגשוג וצמיחה והמשך שיתופי פעולה מוצלחים.

לקט ישראל מתמחים בהצלת מזון ישירות מהשטח והובלתו לעמותות ולנזקקים. 24 שעות מהקטיפה, הירקות והפירות מוגשים למי שזקוק לארוחה מזינה. כך, בפעולה אחת פשוטה, נמנע בזבז משווע של יבול מושקע, נתרום לסביבה ולכלכלה ונסייע לחלשים בחברה.

2700 חקלאים חברים

15 שנות נסיון בהצלת מזון

מרכז לוגיסטי מתקדם

מערך הובלה מקצועי

15 אלף טון הצלת פירות וירקות בשנה

עיצוב אייקונים galainfographics.com

קוראים לכל החקלאים ובעלי המשקים בישראל
להצטרף ליוזמה ולתרום את היבול העודף הנזרק לאלו הזקוקים לו

לפרטים נוספים: www.leket.org

"סאלח וא"י", עוד מחת?!

חיים בן-חיים

ראיתי את הסרט "סאלח פה זה ארץ ישראל" בהקרנה רציפה לפני הקרנתו בסדרה בטלוויזיה. אכן, הושקע בו עבודה מקיפה ויסודית בכוונה להקיף ולמצות כל האמצעים והזוויות התיאוריות, כדי להימנע מכשלים שבהעברת מסרים מסולפים. והמסרים אכן ברורים. אך האם זה חרש? ברור שהגיבורים הם קורבנות האפליה ההיא באזור בוטה להתנהלות הכושלת של האשכנזים המתנשאים שניהלו כאן את אחיהם העולים מערב בכלל וצפון אפריקה ובה מרוקו בפרט. אלא שכמו בכל, גם זה נמדד לפי עיני המתבונן. כך התבוננתי וראיתי בסדרה את כל מה שלא הוצג בה.

כמי שעלה ממרוקו כקטין עם הוריו ב-1950 הישר למעברה, לא נצרכתי לשום דבר מהסדרה כדי להשתכנע במגמות מסריה. אי לכך מאחר ומדובר ביצירה שהניבה פרי מבורך והישגי לעור 'פסטיבל' קיפוח חצי-לאומי בחגיגה תקשורתית ופוליטית (איך לא?) שמת-סיס את האנטגוניזם המשתולל כאן גם בלי זה, חשבתי לבקש מהיוצר המוכשר, לפנות לסדרת המשך. אולי פחות מרתקת, אך מש-לימה את כל מה שלא הופיע ב"סאלח". הנה מעט מזה:

(1) כשירדנו לרציף בחיפה רוססנו בדי.טי יחד לפי התור אשכנזים ומזרחיים. לא היה תא נפרד מועדף לאשכנזים כדי שלא יושפלו... שווה בדיקה.

(2) במעברה ובכלל נשמע אז הביטוי 'מרוקו סכין', אך האם רק זה? שנים לפני כן כבר אמרו פה 'קה'פוך' בישוב. העירקים במעברה אמרו 'תימני שחור' והתימנים אמרו 'עיראקי פיג'מה'. וכמובן שהיה 'רומני גנב' ו'שטיח פרסי', שלא לדבר על 'האמא הפור' לניה' שהפולנים אמרו על עצמם. והייתה גם מילת הגנאי 'בורדי'. גם הגרועים היו על הכוונת של הלעג הסרקסטי. אח"כ באה העלייה מחבר העמים והמרוקאים חגגו על הרוסיות תמורת פחית קולה ואז אמרו שכולן זונות. מי אמר? שווה בדיקה. על זה ובכלל אמרו עולים אלה: 'ברוסיה הייתי יהודי ופה אני רוסי'. כן, גם נשמעה הקללה 'רוסי מלוכלך'. האם עולים אלה עשו מזה 'סאלח'? שווה בדיקה. ומה עם האתייופים? עזוב, אגב, את הקללה sale juif (יהודי מלוכלך) שמעתי בצרפתית במרוקו. על קללות בערבית תקצר היריעה.

(3) השכלה: מר דרעי, איני יודע איזו השכלה אמך רכשה במרוקו. באשר לאימי, היא מעולם לא זכתה לשום השכלה במלואה הדפוק של העיר ספרו בה נולדה. אנשים שם החזיקו דלי בחרר השנינה היחיד לעשיית הצרכים בלילה החשך כי פחדו לצאת בחושך בגלל הג'נון ובבוקר, האימהות יצאו עם הדלי המלא לשפוך את 'הבשומת' בנהר אגאי שזרם בסמוך. אתה

מתוך הסדרה

אילן שיינפלד בספרו 'מעשה בטבעת'.
(6) **אהבת אחים:** מצב היהודים הקשה והעשוק במגרב הטריד מאוד את אחיהם באירופה. מאמץ בולט ויוצא-דופן למען האחים הע"שוקים במרוקו היה במסעו ההיסטורי של מונטיפיורי (בן ה-80) ב-1863 במאמציו להשיג מהמלך ט'אהיר להקלה מהלחץ על אחיו בגלות הדרווייה (הט'היר אומנם ניתן אך ערכו היה אפסי). אני מציין זאת גם בגלל 'אליאנס' ויהודי צרפתי בשם אדולף קרמייה (שר המשפטים שם באמצע המאה ה-19). וכאן מר דרעי מציע לך לבדוק היכן הוקם בית-הספר הראשון של כ"ח בעולם. אקל עליך ואומר שהוא הוקם ב-1862 בעיר תטואן שבמרוקו הספרדית אז. ולמה דווקא שם? כי המשלחת היהודית הממונה שבדקה היכן דחוף ביותר להקים אותו גילתה שמצב היהודים במלאח תטואן היה הגרוע ביותר בהשוואה לקהילות אחרות (נדמה לי שמוצא משפחתה של שרת תרבותנו הוא מתטואן). החוקרת אנייס בן-סימון בספרה "חסן השני והיהודים" (הוצ' ידיעות 1993) מציינת בו בעמ' 28: "רשת בתי-הספר של כ"ח שהחלה לפי עול במרוקו ב-1862 לא יכלה לקלוט את כל הילדים שהידפקו על שעריה. ב-1956 למדו 33,000 ב-83 בתי-ספר של כ"ח. 43% מהאוכלוסייה היהודית היו אנאלפב"תים. זה היה שיעור גבוה, אבל נמוך ביחס למקבילו באוכלוסייה המוסלמית 86%. אני מציין זאת מר דרעי, כי אמי בפעם הראשונה בחייה שהחזיקה עיפרון ומחברת ביד, זה היה בכיתת האוהל במעברה עם המורה... מי ומאיפה? שווה בדיקה מר דרעי.

(7) שווה גם לבדוק מי חקר לעומק את 'תולדות היהודים באפריקה הצפונית' של ח. ז. הירשברג וכן נחום סלושץ, יצחק בן-צבי, אליעזר בשן, פרופ' דב נוי, בלא לגרוע במאום ממלאכתם המקיפה והמבורכת של שוראקי וטולדאנו בתחום עם רבים אחרים מהמגרב. כשלעצמי, בזכותו של פרופ'

רב נוי והנחייתה של פרופ' עליזה שנהר (אונ' חיפה) זכיתי לגלות כשרונו של אבי כמספר עממי ולהוציא אוסף סיפוריו לאור כמורשת לצאצאיו ולעדה ולעם.

(8) ועכשיו לנושא העלייה לא"י: 80% מרבע מיליון יהודי מרוקו שהייתה פחות מפור-תחת מטוניסיה ובוודאי מאלג'ריה הצ'רפתית-עלו לארץ. מציונות? אפשרי. ממשיחיות אמונית? בטוח! אגב, עוד לפני הציונות היו טפסופי הגירה ממרוקו לא"י. הרי הייתה שכונת 'המוגרבים' בירושלים העתיקה. הם לא עלו לייסד את פ"ת ולייבש ביצות או להקים את דגניה. הם באו לארמת הקודש כדי להיקבר בה ולהיות ראשונים לתחיית המתים בהר הזיתים. אני אומר לך זאת, כי "סאלח" שלך עוסק בעיקר בעלייה מארץ זו - עם נגיעה למשפחתך... (הגם ש'סאלח' זה עיי-רקי ואת היצירה כתב הונגרי מהמעברה). לכן מבקשך לבדוק (לאחר מחל' הסלק' ציה' שבוטלה מהר) את הדברים הבאים:

- איזה הון כלכלי הביאו עולים אלה עימם לפיתוח והשקעה במדינה הצעירה הע'נייה והחבוטה שעדיין ביכתה את 6,000 מתיה אחרי המלחמה על קיומה?

- איזה מקצועות מודרנה חדשנים בה-נרסה, מרע, רפואה ומחקר היו להם? למיליון העולים של שנות ה-90 מחבר העמים לא היה גרוש על התח... אך מה היה אחוז האקדמאים ביניהם? נסעתי לשם בשליחות 'נתיב' ופגשתי מקרוב את האיכויות. זה ידוע ומיותר לחקור.

- **בריאות:** גם מציע לבדוק סוגיית המ'חלות בקרב העולים מהמגרב. מחלות כמו גרענת (טרכומה), גזות (שטיפול ההקרנה לה בארץ היה בשל רפואי קו-לופאלי), שחפת, עששת, וכו'. בפברואר 1949 דיווח שליח הסוכנות ממרוקו כך: "...בעיירה טרודנט שבמבואות הרי האטלס, ראינו יישוב שלם בלי עיניים. מי שאינו עיוור עדיין, עלול להתעוור בשל דרגת הטרכומה הגבוהה". קשה לי לכתוב זאת מר דרעי, האמן לי, אך אתה כחוקר מוכשר בדוק להוכיח שאין זו המצאה, בשונה ממקלות חסידיו של אריה דרעי שבכניסתו למעשיהו זימרו בקול ניחר "הוא זכאי!!"

- **עלויות:** ידוע מעל לכל ספק מי שילם ונשא בכל ההוצאות הכבדות של העלייה: כלכלה, אכסון, ריפוי, חינוך, תחזוקה וכו'. מאיפה הכסף? כילד שם, זוכר אני שאחרי המלחמה בנאצים חילקו לנו בכ"תה של הישיבה עיפרון מעוצב צבעוני ומחק בקצהו, דבר פלאי אז. על העיפרון נכתב בספרדית: "שי מאחיכם בארה"ב של אמריקה". לא קשה לבדוק מאיזה פר-גרומים ברחו לשם אחינו אלה מהשי-הפלאי כששום ארגון ג'וינט לא חיכה להם באי אלס.

בשבילנו רק חלב ישראלי

עדיאל כהן

רפתן ממושב אבנ"י אית"ן, רמת הגולן

יערה מצרי

רפתנית ממושב ניצני עוז, השרון

יוני דמרי

רפתן ממושב גילת, צפון הנגב

שיר גלילי נהור

רפתנית מקיבוץ איילת השחר, הגליל העליון

קרלוס גרינגאוס

רפתן מקיבוץ סמר, הערבה

מאות הרפתות המפוזרות ברחבי הארץ תורמות להתיישבות, לפעילות החקלאית בפריפריה, למעורבות קהילתית ולפיתוחים טכנולוגיים המעמידים את ענף החלב הישראלי בצמרת ענפי החלב העולמיים. **אנו מודים לכל האנשים העוסקים בענף החלב, על העשייה המבורכת, על ההשקעה רבת השנים והבאת ענף החלב הישראלי להישגים כה רבים.**

חפשו ב-Google "בשבילי רק חלב ישראלי"

רשימת
נפטרים

רשימת נפטרים לחודשים

יוני 2018 - אוגוסט 2018

יוני 2018

אסנת כהן	גזית	21.6.1959	2.6.18
ריקה להב	גזית	13.10.1930	2.6.18
חנה כהני	עברון	6.2.1919	8.6.18
יהודית קוצינסקי	געש	15.11.1930	14.6.18

יולי 2018

דורית ורד	אילון	23.5.1956	2.7.18
נירה מרום	דן	10.3.1936	3.7.18
צבי מזור	רמות מנשה	26.8.1943	8.7.18
פנינה ווינטרברגר	רמות מנשה	5.6.1933	15.7.18
שמחה צלניקר	בית אלפא	16.3.1937	20.7.18
אלישע ליבוביץ	מרחביה	9.8.1944	20.7.18
דוד טמים	געש	1.11.1950	21.7.18
זאב הגלי	עין החורש	18.4.1933	22.7.18
אברהם אסא	בית זרע	23.2.1951	24.7.18
לאה לבנה	ניר דוד	25.11.1923	27.7.18

אוגוסט 2018

גרותי פרכטמן	נגבה	24.12.1932	4.8.18
מרים קומרצ'ר	עין החורש	5.6.1933	4.8.18
דוד (דודיק) שושני	להב	13.1.1933	9.8.18
רעה חוטר	ניר יצחק	18.5.1951	11.8.18
שלמה דגן	שמרת	24.12.1924	13.8.18
רות קרונגולד	בית זרע	6.6.1951	14.8.18

ניתן למסור את הפרטים בדואר רגיל, פקס' או דוא"ל.
הכתובת: ארכיון יד יערי, גבעת חביבה, דג. מנשה, מיקוד 37850.
פקס': 04-6309306, דוא"ל: yarich@giyathaviva.org.il

יחי זכרם ברוך

אמי בפעם הראשונה בחייה
שהחזיקה עיפרון ומחברת ביד,
זה היה בכיתת האוהל במעברה
עם המורה... מי ומאיפה?
שווה בדיקה מר דרעי.

דוד דרעי, יוצר הסדרה

מההתיישבות החלוצית של רווקים צעירים
ברביבים ומשאבי שדה וגם מעליית 11 הנ-
קודות בנגב. הכל נכון. יש אשמים? בוודאי!
כמו שיש אשמים בנבזות והרוע של פרשת
ילדי תימן שכאובה הרבה יותר ממקרה
'סאלח' ודימונה וירוחם, שלא לדבר על גזיות
הפאות לילדיהם. טמטום מתנשא שכזה! לבן-
גוריון היה חלום – לחוות ברמטכ"ל תימני.
רמטכ"ל תימני לא היה (זה לא אומר שלא
יהיה), אך תימני שרצח רמטכ"ל? ארץ משור-
געת. כי מאז אותו לילה אפל כמו נפרצו סכ-
רים במעשה הערבות ההדרית כאן כשהסע-
רק הולך ומתרחב. למה? זה עתה חגגנו 70
שנים לחירותנו. יודעים מה זה? כמי שראה
וחווה גלות ונושא צלקות ילדות ממנה בגור-
פו, זוכר כעשיו את המתנה האדירה והע-
נקית מארצי אותה קיבלתי ביום הולדתי
ה' 20. זה היה בספטמבר 1955 במסדר סיום
קורס קציני חי"ר מס' 17 בגבעת רם (קריית
הממשלה דהיום) בירושלים החצויה. במעמד
המרגש עד שמים נוכחו ראש הממשלה בן-
גוריון (שנתפש לעולים כמשיח) והרמטכ"ל
משה דיין (כשר צבא ישראל). או"א, למשמע
הפקודה "להנפת הדגל דגל 'שקו' חשתי צמ-
רמורת בגופי ועיני לחו מאושר. זכיתי! החניך
המצטיין שם היה בן ליוצאי עירק בשם משה
(וחצי) לוי לימים רמטכ"ל. והיום יש רמטכ"ל
מיוצאי מרוקו וחלומו של בן-גוריון התגשם
במלואו.

ומה בשורה התחתונה? המדינה הזו קמה
כבית לכל יהודי באשר הוא. זה ייעודה ולעור-
לם לא תיעף ממנו. הדור של 'סאלח' היה דור
הגאולה, ועכשיו? הדור השלישי ואף הרביעי
שלו – כבר מלוא כל הארץ כבודו בשותפות
מלאה חובקת כל למכביר. ואנו מה מר דרעי?
להמשיך ולשמור על זה כי אין תחליף! אני
מבקש לסיים באפילוג שאלו ויזל סיכם בו
את כתבותיו שלעיל וכך הוא כותב: "ביקר
רי מגיע לקיצו... ועודני תחת הרושם של
המלאח ויצוריו. לילות נדודים עברו עלי...
מכיוון שסיוט סבל האנשים דרך אחרי ביום
וחזור בלילה... לא אשכח... בשדה התעופה...
צעיר אחד אמר לי בקול שקט ועצוב: '...
תספר את אשר ראית ושמעת. תספר הכל.
זוהי בקשתנו. ידע עם ישראל על המתרחש
בעולם הריכאון נטול השמש שבו אנו חיים.
תגיד להם בשמנו. יהדות מרוקו זועקת לע-
ליה ולהצלחה... הלא תשכחנו' ". לא אשכח.
אלי ויזל.

לשון ההגדה מר דרעי הנכבד: "בכל דור
ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא
יצא ממצרים". נו, ואין להשוות את יציאת
מצרים שלנו ליציאת מצרים הראשונה.
חיים בן-חיים, חבר קיבוץ גבת, הוא חק-
לא, מהנך וסופר

9) המעברה. ברור שזה היה שבר גדול. לא
כ"כ בגלל התנאים (הרי במלאחים לא היו
פנטהאוזים...) אלא בגלל הכבוד וכאן, אבי
נשבר ואמר שחוזרים למרוקו. ואני, נער
מתבגר שמעתי בכדון בהפתעה את אמא
מתריסה כנגדו (דבר נדיר): "לאן תחזור?
כדי לשמוע שוב את הערבי המחמר בח-
מורו ומצליף בו וצועק 'דיו יהודי!'. נכון
שכ-3,000 מ-80% שעלו חזרו לשם אבל
מה? כעבור זמן רבים מהם התחרטו ועלו
שנית והמדינה קיבלה אותם שוב במלוא
הזכויות.

10) הצלת קהילות הדרום. החוקרת אנייס
בן-סימון בספרה כותבת כך (שם עמ'
83): "וזאת לדעת, במרחב שבאזור האנ-
טיאטלס, כולל שוכני המערות ומזרחה
עד פיג'ט בגבול אלג'יריה, חיו במפוזר
רבבות יהודים בין הברברים. מצבם היה
מחפיר. היו מקומות שהגישה אליהם
הייתה רק בעגלות או על גבי חמורים.
המוסלמים שם היכו ושרדו יהודים בה-
תמדה ונערות יהודיות נחטפו ואול-
צו להינשא למוסלמים. מהיות האזור
'ארא-שיבא' (אזור ספר) ובשליטת
המורדים". וכאן, במבצע הרואי חשאי
ותוך סכנת נפשות של השליחים, הוב-
רחו האלפים והגיעו לארץ בשלום. האם
זה ממחיש עד כמה "ישראל ערבים זה
לזה?". מר דרעי היקר, ב"סאלח" שלך
אין רמז דק לזה. ואגב שוכני מערות,
בחבל גריאן שבלוב חיו יהודים במערות
מתחת לאדמה שלא לדבר על כ-700
היהודים שם שמתו כמחנה הכפייה ג'אדו
במלח"ה ה' 2. האם עשו מזה 'סאלח'?
שווה בדיקה.

11) עליית הנוער: ידוע שהארגון נוסד בג-
רמניה ע"י ריחה פראייר ב-1933 עם
עליית היטלר לשלטון. לאפופיאה הזו
אין אח ורע בתולדותיו של שום עם ומ-
דינה בעולם! 350,000 ילדים ובני נוער
יהודים מכל ארצות תבל נקלטו והתחנ-
כו במוסדותיו ב-50 שנות קיומו: בכפרי
נוער, במושבים ובקיבוצים. רבבות מהם
מצפון אפריקה כולל מרוקו. גם אני זכיי
תי לחנך שתי חברות-נוער בקיבוצי (זה
הונצח בספרי 'תולעים בבטן'). מיותר
לציין תרומתם האדירה של בוגרים אלה
למדינה. בפסקה זו הרשני להפנותך
למכתבו של שמעון קינן (וקנין?) ממושב
עמינדב שפירסם במעריב בנוב' 2013:
"אני שמעון ממרוקו מבקש את סליחת
האשכנזים". ואידך זיל-גמור.

איך נסכם?

ההיסטוריונית היהודי-אמריקאית ברברה
טוכמן, בספרה 'מצעד האיוולת', ממחישה
את כישלונם של מנהיגים ועמים בהיסטוריה
שלא לומדים מהעבר וחוזרים על אותן
טעויות. מר דרעי ו'סאלח' שלו בעבודת נמ-
לים ראווה לציון, בא להוכיח כאן את ההת-
נהלות הכושלת למהדרין של הנהגה וחברה
שורקו אנשים במדבר דימונה בסוף העולם
בלא הכנה כלשהי. אמת, וזה שונה לגמרי

פרי עסיסי טעים ובריא

שנה
טובה
לכל בית
ישראל

mehadrin
Growers at heart

פרי אור
OR

פרי אור
OR

mehadrin
Growers at heart

אשכולית
אדומה

מג'הול

אור

אבוקדו

www.mehadrin.co.il

שורה ראשונה

מכשירים יודעים כיום על בני אדם יותר מאשר בני אדם יודעים על מכשירים. יותר מאשר נפגעת בכך הזכות לפרטיות היא נשללת מעיקרה.

בינה

ישראל נמנית עם המדינות המובילות בעולם בתחום בינה מלאכותית. טוב ויפה, אבל כיום היא ניצבת בפני אתגר: להוכיח כי היא נמנית גם עם המדינות המובילות בעולם בתחום בינה טבעית, שכל ישר, היגיון פשוט. חובת ההוכחה חלה על מנהיגיה, ועד עתה הם אינם ממלאים אותה.

בין קדמת הבמה לאחרי קלעיה

הפעם היחידה שעליתי על במה, הייתה בהצגת סיום בית הספר התיכון במוסד החינוכי בהרי אפרים. הייתי בקבוצה ששמה היה כתפקידה – "ד' מצטרפת". השׁתתפתי, כמו חבריי לקבוצה, בשיר הסיום. שרנו ועשינו תנועות פשוטות, קטנות וקצובות: נענו כלולבים ברוח דקה, מצד לצד, באטיות. מיקומה של הקבוצה היה בשורה האחרונה, קצת לפני אחורי הקלעים. יש אנשים אוהבים להימצא בקדמת הבמה – אותי מביך להימצא אפילו מאחורי קלעיה. מאחר שלא ראו אותי יכולתי לוותר על השירה ולהסתפק בתנועות שפתיים, אף שי־דעתי את המלים על פה. הסיפוק שחשתי כאשר רעמו מחיאות הכפיים, אות לתשואת הוקרה, נבע מההכרה שהופנמה והוטמעה בי כי – העיקר ההשתתפות.

אמון

"פנאי לי" בקיבוץ רשפים הוקם בשנת 2006 על מנת לתת מענה ופינה חמה לחברים בפנסיה. במקום הנעים והחם הזה ניתן מענה מגוון לצרכים ולרצונות של קשישים, בהתאמה ובהדרכה מרביות ומיטביות לכל מי שפוקד את המקום. באחרונה נפתח מחוץ למקום, אשר לפנים היה בית ילדים. אולי בכך הוא לא שונה מבתים אחרים בקיבוצים אחרים, שגם בהם מתקיימת פעילות לרווחת הקשישים, אבל מיזם נוסף, המביא לידי ביטוי ואולי אף לכלל מיצוי את ערך האמון ההדדי, שנפתח בו, או, אם לדייק מחוץ לו, מעיד על ייחודו: ספרייה קטנה, פתוחה (במלוא מובן המלה) 24/7. כל מי שרוצים יכולים לבוא בכל שעה שהיא, יום ולילה, ולשאול כל ספר שמוצע שם – בלי רישום, בלי התחייבות למועד החזרה ובלי עדות ללקיחת הספר או הספרים. כצפוי וכמשוער, כל מי ששואל שם ספרים ישיבם למקומם עם סיום הקריאה, כדי לאפשר גם לזולתו לשאול, לקרוא וליהנות, ובכך לאפשר את המשכו של המיזם הפשוט והיפה הזה, אשר ספק אם ייתכן באופן שאין חופשי ממנו בקהילות אחרות.

בילדותי ובנעוריי חיפה היתה עבורי העיר הגדולה. שם כיפנו עם עשר לירות. עשינו חיים עם חצי מנה פלאפל, גוזז בטעם ענבים וגלידה וניל בגביע עשוי ואפל. ואפילו נשאר עודף קטן. אחרי התערוכה במוזיאון חיפה נתנו לנו חצי שעה חופשית, וכל העולם לפנינו. מעל קולנוע ארמון התנוססו כרזות של אקדוחנים שולפים. הקרינו שם את המערבונים הכי חמים. בקולנוע אוריון הלא רחוק הקרינו סרטים "רק למבוגרים" – במירכאות ובלע"־דיהן (אשר מעלל התפלחותנו אליהם הוא נושא לפוסט אחר..) ועל הכרזה המכריזה על סרט הזימה התורן נראתה כוכבנית בשקל שעצמה עיניים שזייפו שיא. היו ימים.

שלושים שנה לא הייתי ברחוב הנביאים בחיפה, עד

שלשום. חיפשנו קפה לאכול בו ארוחת בוקר מאוחרת, לא מצאנו. מצאנו עיר כבויה, חפויה, רפויה, דוויה. מוכרי הפלאפל נותרו כאז, מקפיצים כדורים ובפיהם אותה שאלה זהה – צייפס? סלט? הכול? אותם אנשים, נשבע לכם, הכריסו, האפירו הקריחו. חיים שלמים טבועים בחותם קציצות פלאפל. מקומות שזכרתי אותם פתוחים, שוקקים היו נעולים, נעלמים. ראיתי עיר איטית ועצובה. עיר שהשגרה השוחקת כבשה בה כל חלקה שוקקת. בקפה היחיד שראינו, ישבו אנשים שעוררו בנו חשע, חשד. אולי זה לא הם, אולי זה אנחנו, אבל לא נכנס־נו. בעיני רוחי ראיתי את הנביאים, הרחוב שהוא הלב והליבה של הדר העיר מעוצב בקו עירוני חדשני, עדכני, מודרני. מה שראו עיני הבשר לא דמו כלל ועיקר למה שראו עיני הרוח: המראה של הרחוב שזכרתי, שאהבתי לעבור ולשוב בו, לקנות פה ושם, פלאפל, קפה, נראה לי, פתאום, באור עצוב, עכור, מר. רחוב שהיה פעם, ונגמר. כתב המשורר: "סופי הדרכים המה רק געגוע". כך חשתי, כשהייתי בחיפה השבוע.

פנייה למתמודדים

מי מכם, חברי וחברות קיבוצים, מתמודדים על ראשות רשויות מקומיות ומועצות אזוריות, הכנסים אר־טו־טו אל הישורת האחרונה במרוץ־ שמרו נא על לשון נקיה. גם כאשר ישנה תחושה, כי לקראת סוף המרוץ מותר להתיר את הרסן ולשחרר את חרצובות הלשון, הוכיחו כי אתם לא נזקקים להכפשה ולהשמצה וללשון רכיל או ללשון הרע. היאבקו על התפקיד תוך הדגשת הכישורים והיכולות, המעשים, החזון, התכניות, האמונה כי אתם מסוגלים לחולל שינוי משמעותי ברשות או במועצה. דברים שאומרים בעיצומה לא חולפים עם הרוח. הם מונחים בתיבת התהודה. חבל ומיותר לומר דברים שאם לא תיבחרו תתביישו בהם ואם תיבחרו (בהצלחה!) תצטערו עליהם

למה קיבוץ?

בין הסיבות לבחירתם של זוגות צעירים בקיבוץ כמקום לבנות בו את ביתם, רבים מהם מציינים את האווירה הטובה השורה במקום, את חמימותם של האנשים, את סבר הפנים היפות בו התקבלו, את כל מה שלא העלו בדעתם לחפש במקומות אחרים, שבהם הסיכוי למצוא אותם הוא קלוש או מקרי. פשוט כך.

תפקידי ניהול בקיבוץ

עם ממלאי תפקידים מרכזיים בקיבוצים מופרטים, שכירים הבאים מבחוץ, נמנים אנשים המשמשים בתפקידם שנים רבות. תקופת כהונתם לא נקצבת, אף אם באופן רשמי או פחות רשמי הם ממשיכים באופן טבעי מקדנציה אחת לזו שאחריה. הדילמה היא כמעט תמיד בין "הרכב מנצח לא מחליפים" לבין חשיבות הזרמת דם חדש, רענון. אחת הטענות לחשיבות קציבת תקופת כהונה בתפקידים לשתי קדנציות היא, כי מעבר לה קיים חשע שממלא התפקיד "יידבק לכיסאו". לא אחת ההידבקות היא תוצאה של חולשת דעת הקהל, של אדישות או של הודאה שקטה בכך שכל מחליף או מחליפה יתקשו להיכנס לנעליים של קודמם.

תאומים – מאמצים ומאומצים

על מנת לייעל ולקצר תהליכים, ייעול וקיצור ההופכים חיוניים ביותר בשעות חירום, אולי ניתן לשקול לזווג לכל אחד מהקיבוצים בעוטף עזה 'קיבוץ תאום', קיבוץ מאמץ או, לחלופין, משפחות מאמצות בקיבוצים שיתנ־דבו לאמץ משפחה שתבחר לנסוע לחופשת התאווורות קצרה. יוזמה מבורכת ומרגשת כזאת קיימת זה מכבר אבל צו השעה מצדיק ואולי אף מחייב את מיסודה. בשורה התחתונה, התנועה הקיבוצית מתגלה בשעו־

תיה היפות. אם ערבות הדדית נשמעת טיפה נמלצת (אף שהיא אמתית) אפשר להסתפק בכך שהיא מקיימת אחווה אנושית, פשוטה כמשמעה.

איציק

איציק חולבסקי, ראש המועצה האזורית מגידו, צפוי לנצח בבחירות בהליכה אטית, אבל הוא נערך לקראתן כמו לקראת ריצת מרתון. תמיד חשוב, רצוי וראוי נכון להתכונן גם לקראת דברים שעלולים לקרות כנגד כל הסיכויים.

סודה

"יש עוד סודה בחדר האוכל?" שאלו. הם זכרו את הקיבוץ לפני שנים, חדר אוכל פתוח ופעיל, ברז סודה שניתן לשתות ממנו ככל שצמאים. אחד מהם אמר, שיש לו קרובים בקיבוץ מסוים, והוא זוכר שהסודה היתה תמיד חופשית. הוא התפלא. איזה מין קיבוץ זה שאין בו כבר חדר אוכל ואי אפשר לשתות בו סודה חופשית. תתפלא, אמרתי, בעודי מופלא מפליאתו. רציתי להזמין את הארבעה לשתות מים קרים – אפילו בביתי – אבל לא ידעתי אם מותר לי להכניס לקיבוץ זרים על דעת עצמי, גם אם המטרה אנושית, ראויה ומוצדקת. למזלי הם חייכו והסתובבו.

הדברים הטובים

אל תשאירו את הדברים הטובים שיש לכם להגיד על אנשים בחדרי חדרים, בלחשי לחישות, בשתיקות. אל תגידו אותם כשהאורות עמומים, או כבים. הגידו אותם באור, לאוזני הראויים להם. אל תתכננו את המלים. הני־חו ללב לבחור אותן. הבחירה שלו – תמיד מדויקת – תהלום את המושאים שלהן, את נמעניהן. מלים טובות הן גם גמול וגם מפרעה. יש להן כוח לחולל מעשים. אדם שתגידו לו מלים טובות יהיה אדם טוב יותר, לעצמו ולזולתו. העולם כולו ירוויח.

שם – בין גנאי לחיבה

יש אנשים שבילדותם דובק בהם שם גנאי שהעניקו להם ילד או ילדה ברשעות ובזדון. הם מתבגרים, אבל השם הזה מלווה אותם ומיוחס להם. הוא הופך להיות השם שבו הם נקראים. השנים שחולפות מחוללות בו מטמורפוזה: משם גנאי הוא הופך לשם חיבה. ספק אם יש קיבוץ שאין בו אדם כזה.

אהבה ראשונה

הם נתנו ידיים כמו לפני שנים, בהיסוס, ביישניים. הם המתיקו סודות וקפה, מתלחשים. הנגיעות הרכות שלהם זה בזה היו כסוד שנגלה, קפל אחר קפל, מתוך מניפה שנפתחת לאטה. אהבה ראשונה במהדורה המי־סופר־כמה.

פינת הילדים

בפעוטון עשמו צוף

יש ילד אחד חצוף.

תמיד יחף ועירום בחצי גוף

ולמי שמעיר לו הוא אומר – עוף.

שורה תחתונה

אין כאן מקום לטעות, אין כאן פתח לבלבול: זה לא החתול ששומר על השמנת. זו השמנת ששומרת על החתול.

שנת שופע וצמיחה, ברכה והצלחה
לכל חקלאי ישראל ולכל בית ישראל

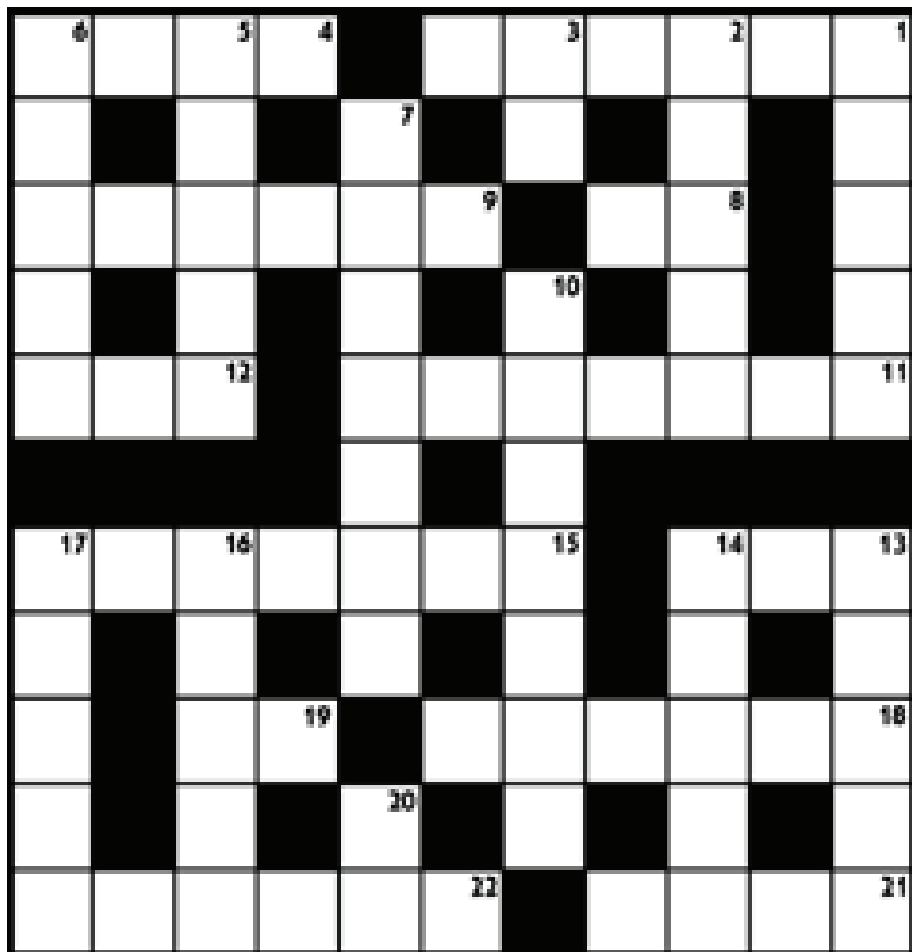

שתהא זו שנה של הצלחות,
שנת שגשוג ופריחה,
שנת הגשמת משאלות,
שנה של בריאות ואהבה,
שתהיה לנו פשוט שנת תשע'

קו למחשב

תשבץ היגיון מס' 280

מאוזן:

1. שמעת איפה הנחש של אלוהים נשאר ללון? (6); 4. נעשה חיים עם פגר (4) (ע"פ יגאל פרנקל); 8. (עם 3 מאוזן) להניח את מעבדי הבצק (4); 9. הוא בהכרה בתוך הצרפתית למרות הרצח המפורסם (4,2); 11. הזמר הכניס עיר לטרנס (7) (ע"פ יגאל פרנקל); 12. המשקל הנמוך הוא הסיבה (3); 13. (עם 19 מאוזן) מל יען עבורי (5); 15. פרשן הכדורגל אכן הגיש (3,4); 18. מסכימים שאת המנוח יניף (6); 19. ראו 13 מאוזן; 21. (עם 8 מאוזן) החליטה לשחרר מהכלא את הבוק או את גוש הנזלת? (4); 22. אחת האמהות השיגה מדף בלי הפסקה (3,3).

מאונך:

1. יסוד אלוף משנה נגד טילים (5); 2. אבא של אבא של קרביץ בעל אורך רוח (5); 3. ראו 8 מאוזן; 5. קמומיל חיבר קוף וגמל (5); 6. אשר את הכינוי ממנו התפעל (5); 7. ההמלצה לגבי המכשיר המשרדי חוזרת אל שיטת האימון הגופני (7); 10. המתקנה נאכלה ע"י החיה פעם נוספת (7); 13. הוא צריך לצהול שהוא חושמל (5); 14. איילון עושה את הלילה בתפוח אדמה (5) (ע"פ יגאל פרנקל); 16. כאילו מחית נגד הדת (5) (ע"פ יגאל פרנקל); 17. נסו לשער פה מה נגלה (5); 20. לחם רגליים (2).

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 279:

מאוזן: 1. שמאלני; 4. נעקץ; 9. קורקבן; 11. רוזמרין; 12. רוק; 13. פעם; 15. מעורבים; 18. מעודכן; 19. מלרע; 21. נבער; 22. רעשנים.
מאונך: 1. שיחור; 2. אתרגז; 5. עיקור; 6. צינוק; 7. אורניום; 10. חרש מתכת; 13. פעמון; 14. מרובע; 16. ברלין; 17. מצפים; 20. רעון.

מחיקת ימי חופשה של חבר

משפחת חברים בקיבוץ כפר הנשיא, טענה כי החלטת הקיבוץ שהתקבלה במסגרת מודל רשת הביטחון, למחוק את מספר ימי החופשה שנצברו להם ולהעמידם על 60 ימים בלבד, מהווה פגיעה בזכויות שנצברו להם במשך שנים. בית המשפט פסק שהצדק אתם

התובעים, וממילא באינטרס ההסתמכות שלהם. פגיעה שכזו חייבת שתהיה מפורשת וברורה ולא עמומה ומסתברת. אולם, בית המשפט מוצא כי בהחלטות הקיבוץ לא הייתה כל התייחסות להשלכות רטרואקטיביות כלשהן לגבי ימי החופשה שנצברו עד לאותו מועד או בדבר הזכות הנתונה לעובדי הפנים לממש אותם או לפדותם. כלומר, למעשה לא התקבלה כל החלטה בדבר ביטול אותה זכות צבורה לטובת החברים אלא רק על הגבלתה החל משנת 2011.

בית המשפט לא מסתפק בכך, ומבהיר כי גם אם היה מקום לראות בהחלטת האסיפה הכללית משום החלטה אשר שוללת רטרואקטיבית את הזכויות הצבורות, אזי לטעמו היה מקום לבטלה. בעניין זה קובע בית המשפט, כי במישור המהותי ספק בעיניו אם האסיפה הכללית רשאית להחליט על נטילת זכויות צבורות של מי מחבריה, כאשר הדבר אינו עולה באופן מפורש מהוראות התקנון. שעה שהקיבוץ מתנהל כ"קיבוץ מתחדש" שבו האחריות לפרנסה מוטלת על כתפי החבר, שאמור לעבוד למחייתו, הרי שפגיעה כספית בו היא אינה דבר של מה בכך. לפיכך, התקנון צריך להסמך באופן מפורש את האסיפה לבצע מהלך שכזה.

עוד נקבע, כי אף במישור הפרוצדוראלי נפל פגם בהתנהלות הקיבוץ. החלטת אסיפה הכללית הנוגעת לפגיעה צפויה בזכות כלכלית צבורה של חברי הקיבוץ צריכה להיות באופן מפורש על סדר יומה של האסיפה וצריכה לקבל ביטוי מפורש בהחלטה, על מנת שיוכלו להיערך בהתאם להציג טענותיהם. בענייננו, עובדת הפגיעה הכלכלית במי שצברו את הזכויות, אינה מקבלת ביטוי מפורש בהחלטת האסיפה, וספק אם אף משתמעת ממנה.

בית המשפט ממשיך וקובע, כי גם במישור הנורמטיבי ההחלטה לוקה. כך, אין זה סביר ליטול רטרואקטיבית זכויות כספיות צבורות מבלי לנמק, באופן שרירותי ומבלי שתינתן לאלה שמושפעים ממנה הזדמנות נאותה למונעה. בית המשפט מציין כי אין כל פסול בהחלטת האסיפה הכללית ורשויות הקיבוץ, לפעול על פי עקרונות משפט העבודה ולהגביל את ימי החופשה הניתנים לצבירה. זאת, על אף שלא מתקיימים יחסי עובד מעביד בין הקיבוץ לעובדיו. ברם, משם ועד להחלת המגבלה הנ"ל באופן רטרואקטיבי תוך "הפקעת" זכויות כספיות מהותיות של חברי הקיבוץ, אריכה הדרך. מטעמים אלו מתקבלת התביעה ובית המשפט מצהיר כי ימי החופשה שצברו התובעים, בין השנים 2002-2011, אינם ניתנים לביטול.

*ה"פ (מחוזי נצ') 15'10'34550 דורית חייט נ' קיבוץ כפר הנשיא (פורסם בנבו, 12.08.2018)

*המידע המופיע הוא כללי בלבד ואין בו בכדי להוות חוות דעת מוסמכת או ייעוץ מוסמך.

***איילת רייך** - משרד עורכי דין, נוטריים וגישה מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי-חקלאי-מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. עו"ד איילת רייך-מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.

השינויים הרמטיים שביצעו קיבוצים רבים באורחות חייהם והמעבר לשכר דיפרנציאלי, חייבו את הקיבוצים לבצע "התאמות" גם בתחום העסקת החברים

וזכויותיהם בגין עבודתם. אמנם, ההלכה שקבע בית המשפט העליון, שנסקרה בטורי זה לא פעם, היא כי בין החבר לקיבוץ המתחדש לא מתקיימים "יחסי עובד מעביד". אך האם משמעות הדבר כי הקיבוץ רשאי לפגוע בזכויות שנצברו לחבר בגין עבודתו, מכוח החלטות קודמות של הקיבוץ, ולבטלן באופן רטרואקטיבי? - זו השאלה שעמדה להכרעה בפני בית המשפט המחוזי בנצרת בפסק דין שניתן לאחרונה (12.8.18). מפאת חשיבות הדברים בחרתי לסקור בפניהם, בתמצית, את עיקרי פסק הדין.

באותו עניין הפך הקיבוץ לקיבוץ מתחדש בשנת 2002. התובעים, חברי קיבוץ, הועסקו על ידי הקיבוץ עד לשנת 2015, וככאלה הם זכאים לימי חופשה. ימים אלה פורטו בתלוש "תקציב החבר" מידי חודש בחודשו, וכן בדו"חות חבות חופשה שקיבלו התובעים. התובעים טענו כי נודע להם על כוונת הקיבוץ לשלול/למחוק את יתרת ימי החופשה הצבורים להם ולהעמידה על 60 ימים בלבד. כוונה זו, כך לטעמם, מנוגדת להתחייבותו החוזית של הקיבוץ כלפיהם, ומהווה פגיעה בזכות שהינה זכות חוזית כספית שנצברה עבורם במהלך שנות עבודתם. לפיכך פנו לבית המשפט על מנת שיצהיר כי הקיבוץ אינו רשאי לעשות כן.

הקיבוץ מצידו טען כי מדובר בהחלטות שהתקבלו כדין על ידי רשויות הקיבוץ, ויש להן תחולה רטרואקטיבית. בין השאר טען הקיבוץ, כי נוכח העובדה שלא מתקיימים יחסי עובד ומעביד בין הקיבוץ לחבריו, הרי שההסדרים המחייבים את הקיבוץ לעניין עבודת החברים הינם אלה הקבועים במסמך אורחות העבודה ובהחלטות הקיבוץ, ולא חוקי העבודה הכלליים.

בית המשפט מציין בראשית פסק דינו כי במסגרת טיעוניהם הפנו הצדדים להחלטות עיקריות שנתקבלו על ידי רשויות הקיבוץ. האחת - "מסמך אורחות העבודה" שהתקבל בהנהלת הקיבוץ ב-2011 והשני - "מודל רשת הביטחון" משנת 2014, שאושר באסיפה הכללית. המצב המשפטי אשר נהג עובר להחלטות, ועל כך לא חלקו הצדדים, היה כי חברי קיבוץ שהועסקו על ידו צברו ימי חופשה ללא הגבלה. כמו כן, עיון בדו"חות חבות חופשה העלה כי הקיבוץ מפרט באלה, לבר ממספר הימים, גם את הערך הכספי של ימי החופשה הצבורים. כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדו"ח, לצבירת החופשה יש משמעות כספית עצומה עבור כל אחד מהתובעים.

בית המשפט קובע כי הכרת הקיבוץ בזכות, ויתרה מכך, במשמעות הכספית הנובעת ממנה, מעגנת את טענת התובעים בדבר הסתמכותם על זכות מימושה עם פרישתם. ומכאן, שהחלטה למחוק או להגביל את ימי החופשה הצבורים פוגעת בזכות

חדש! סלסו Origins

✿ עם חומרי גלם מסעירים מהעולם ✿

17.10.2018

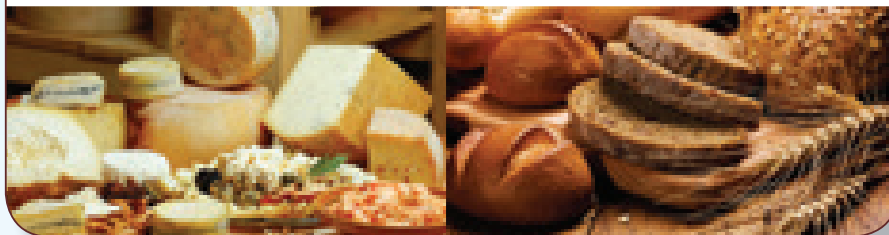
הגן הלאומי מעיין חרוד | יום רביעי, ח' בחשון תשע"ט,
בין השעות 9:00-16:00 | כניסה חופשית

יריד איכרים "העיקר האיכר"

יריד איכרים ססגוני ומיוחד
בשיתוף עם מועצה אזורית גלבוע

ביריד יוצגו דוכנים של יצרני:

- שמן • זיתים • דבש • יינות • גבינות • תבלינים
- לחמים • ירקות ופירות • משקאות טבעיים • ועוד...

להבטחת מקומך בין המציגים:

יורם טביבי מנהל פרויקטים

מייל: yoram.tabibi@tmags.co.il | נייד: 052-2773132

עדנה זיו מנהלת התערוכה

מייל: edna.ziv@tmags.co.il

"וְהָרַבִּית אֶת-פְּרִי הָעֵץ, וְהַנּוֹכַחַת הַשְּׂדֵה: לְמַעַן, אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב-בְּגוֹיִם" (יהוֹקָאֵל, לו', ל')

הוועידה השנתית להצלת החקלאות הישראלית

10:00 - 10:30 דברי פתיחה

אורי אוריאל, שר החקלאות ופיתוח הכפר
ח"כ איתן ברושי, מפלגת המחנה הציוני
דני עטר, יו"ר הקרן הקיימת לישראל
עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
מאיר צור, מזכ"ל תנועת המושבים ויו"ר התאחדות חקלאי ישראל

10:30 - 12:00 כנס מגדלים: נזקי הייבוא בחקלאות

אלי אהרון, ארגון מגדלי הירקות
רני ברנס, יו"ר ענף הפירות
צבי אלון, מנכ"ל מועצת הצמחים
אורי צוק-בר, סמנכ"ל החטיבה למחקר כלכלה ואסטרטגיה, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
חזי דניאל, מגדל מיישוב אחיטוב
בהנחיית: **מאיר יפרח**, מזכיר ארגון מגדלי הירקות

10:30 - 12:30 כנס: משבר משק המים

זאביק אחיפז, מנהל אגף התפעול רשות המים
יועד לודר, מנהל אגודת המים חוף הכרמל
ד"ר אסף לוי, סגן מנהל הרשות לתכנון, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
בהנחיית: **ארז וייסמן**, מנכ"ל ארגון עובדי המים

14:00 - 15:00 הענקת אותות הוקרה לחקלאים מצטיינים

עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
איציק חולבסקי, ראש מועצה אזורית מגידו
אייל בצר, ראש מועצה אזורית עמק יזרעאל

מס' המקומות מוגבל | לרישום לוועידה ניתן לפנות לעדנה זיו: בדוא"ל edna.ziv@tmags.co.il

חקלאות
ישראלית
חכמה

יושב ראש המועצה הלאומית לכלכלה פרופסור אבי שמחון בריאיון חג בלעדי:

"החלב בישראל הוא הכי יקר בעולם" "גם הביצים בישראל יקרות" "בשנים הבאות יהיו רק מים מושבים לחקלאות"

כמה חקלאים פעילים כיום בישראל?

ראיון עם ד"ר משה ינאי ראש תחום חקלאות, סביבה ואנרגיה בלמ"ס

ועוד שפע כתבות מרתקות ובלעדיות

לקבלת הירחון במייל:

יורם טביבי | מנהל עיתון "יבול שיא"

נייד: 052-2773132 | משרד 08-9159981 | פקס: 08-8690288 | דוא"ל: yoram.tabibi@tmags.co.il

הכל רק
ב יבול שיא:
ירחון החקלאות
המוביל של
ישראל

מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים

שמאות חקלאית - מחזור ב' בפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה העברית בירושלים, קמפוס רחובות בימי שישי החל מ-16.11.18

לאור ההצלחה הגדולה של הקורס הראשון, החלטנו לפתוח מחזור שני בתחום השמאות החקלאית. לקורס יתקבל כל מי שמעוניין לעסוק בשמאות חקלאית: נרשמים בעלי ידע ו/או ניסיון חקלאי וגם נרשמים ללא השכלה חקלאית ו/או ניסיון חקלאי.

שמאות חקלאית הינו תחום מורכב המשלב ידע עסקי וכלכלי, לצד הבנה מעמיקה בענף החקלאות. האקדמיה מציעה חשיפה לתחום החקלאות בכלל והכשרה לשמאות חקלאית בפרט.

הפקולטה למדעי החקלאות, מזון וסביבה של האוניברסיטה העברית בירושלים, קמפוס רחובות, הינו הגוף המוביל והעיקרי בתחום לימודי החקלאות במדינה. כמוסד ציבורי להשכלה גבוהה, אנחנו רואים עצמנו כמשרתי ציבור בעלי שאיפה לפתוח אופקים חדשים ולהעניק ידע לבאים בשערינו.

המדור ללימודי חוץ, המהווה יחידה אורגנית בפקולטה, הקים מערך שלם של קורסים חקלאים על מנת לחזק את הקשר עם הקהל הרחב ועם החקלאים בפרט וכן לתת מענה לצרכים המקצועיים ולהשתלמות בענפים בהם הם עוסקים. במסגרת זו, החלטנו לפתוח מחזור נוסף של הקורס "שמאות חקלאית".

במהלך הקורס יועברו הרצאות על ידי מיטב המומחים בתחומי החקלאות והשמאות. בין אנשי סגל ההוראה: שופטים, עורכי דין, וטרינרים, אנשי אקדמיה, אגרונומים, ושומרים בכירים בתחומם.

חשוב לציין כי, איגוד השמאים מכיר בקורס זה היות וניתן במוסד מוכר והתלמידים אשר יעמדו בכל דרישות הקורס יהיו זכאים לאישור ותעודה של האוניברסיטה העברית בירושלים בשיתוף עם איגוד השמאים בישראל.

בין הנושאים אשר ילמדו: מושגי יסוד וידע בענפי החקלאות השונים: מטעים, פרדסים, כרמים, גידולי שדה (גד"ש), ירקות, פרחים ובעלי חיים, מבוא לעולם הביטוח, נזיקין, ביטוח חקלאי מהו, כלכלה חקלאית, איסוף נתונים ובדיקת נזק חקלאי בשטח, הכנת חוות דעת שמאית, הופעה בבית משפט ועוד....

בנוסף להרצאות הפרונטליות יערכו סיורי שטח ותרגולי הכנת חוות דעת שמאיות.

הקורס יערך בקמפוס הפקולטה לחקלאות ברחובות בימי שישי החל ב-16.11.18.

הנחה של 5% תינתן לנרשמים עד ליום 6.9.18.

מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים

המכונית העירונית החדשה שמשנה את הכללים: "ליצי" - רכב חשמלי קומפקטי.

תכירו את הרכב שישנה את האופן שבו התניידתם עד עכשיו בתוך המושב, הקיבוץ או העיר העמוסה והצפופה: "ליצי", רכב חשמלי מעוצב במחיר השקה מיוחד, שחוסך למשתמשים אלפי שקלים של הוצאות דלק, ולא מעט תסכול ועצבים בחיפוש אחר חניה.

את הרכב המהפכני החלה לייבא לאחרונה חברת UDS הוותיקה, מחולון. "בעצם הבשורה היא מכונית חשמלית מלאה", מסביר דוד שבתאי, מנכ"ל UDS, - זה העתיד והוא כבר כאן.

כאן. "עד היום הכרנו תצורה של מנוע בנזין ומנוע עזר חשמלי (היברידי), "ליצי" אין מנוע בעירה פנימית. המנוע החשמלי הוא המנוע היחיד והוא מניע את הרכב, המערכת המכנית של מנוע חשמלי מתקדם וחסכוני מסוג AC המשודך לגיר רציף, מעניק אלפי קילומטרים של נהיגה ללא דאגות.

ליצי עומדת בתקן הבטיחות האירופאי, ובמדינות אירופה היא נמצאת כבר בשימוש מזה זמן רב. המכונית מעוצבת בקפידה, באורך של 2.25 מטר - כרוחב של מכונית משפחתית דבר שמאפשר להחנות אותה בניצב למדרכה, רוחבה 1.40 מטר בלבד, וגובהה 1.64 מטר, המעניקים מרווח ראש נדיב. למרות הממדים הזעירים, למרבה ההפתעה התחושה המתקבלת מנהיגה ב"ליצי" היא של נהיגה ברכב משפחתי בגודל מלא.

מלבד החיסכון המשמעותי בדלק ובעצבים ותסכול אחר חיפוש חניה, נושאת המכונית הזעירה בשורה נוספת: שמירה על הסביבה. "הרכב לא פולט מזהמים. דרגתו בטבלת זיהום מרכב מנועי היא 1, המשמעות: אין זיהום. המנוע החשמלי עושה טוב לסביבה והוא בעצם העתיד.

ואיך מתדלקים? מטענים. ממש כמו את הטלפון הנייד. בשקע חשמל רגיל - בבית, בחניה, בכל מקום בו יש נקודת חשמל רגילה ביתית של V220. אנחנו מנסים לקדם עם אזורים שיש בהם חניה או מקומות שאנשים חונים לאורך זמן כמו בתי קפה, קניונים, מסעדות, עסקים - שיתקינו מקום טעינה בעלות שולית. טעינת רכב עולה הרבה פחות מהטיפ שתשאירו במסעדה. זמן טעינת סוללה מריק למלא לגמרי - 8 שעות, וסוללה מלאה מספיקה לכ-100 ק"מ נסיעה."

הלוח הירוק

הלוח המופץ בכל הקיבוצים

073 - 2369058

הרפת והחלב קא לתושב הזמן הירוק יבול שיא

מידע משפטי וייעוץ עורכי דין

עורכי דין ומידע משפטי בתחום הקיבוצים

www.law-info.co.il

אביגדור ליבוביץ ושות', עורכי דין

בניה בקיבוצים: ייצוג משתכנים וחברים בבניה ב"שטח המחנה" ובהרחבות קהילתיות והסכמים מול האגודות ויזמים.
שיוך דירות: ייצוג חברים ויורשים בהליכי שיוך ירושה: צוואות, עזבונות, הסכמים בין יורשים
עיסוק ייחודי: מיסים, היטלים, דמי פיתוח, דמי היוון, מינהל מקרקעי ישראל
סניף ראשי- בני ברק: רחוב בר-כוכב 23,

סניף צפון- עפולה: רחוב ארלוזורוב 25, בית עמציון, עפולה
טל. 03-5751531, פקס. 03-5751530, אתר: www.liebblaw.co.il

גבי מיכאלי ושות' - משרד עורכי דין

ייצוג חברי ובני קיבוץ
שיוך דירות
ליווי משפטי ועסקי להקמת יזמות חדשה
ולעסקים קיימים
סכסוכים בין החבר לקיבוץ
ירושות בקיבוץ (כולל של בני קיבוץ)
ענייני עבודה

רחוב אנצו סירני 40 גבעתיים, 53241
טל. 03-5714512, mmlaw@mmlaw.co.il
www.mmlaw.co.il

שדה ושות'

משרד עורכי דין נוטריון ומגשרים

ייצוג בבניה בשטח המחנה ובהרחבות, שכירויות, מכר, מקרקעין, תכנון ובניה סכסוכי חברים - תושבים - אגודה ירושות ועיזבונות ועוד

אופנהיימר 7 רחובות, טל. 08-9415022, 054-5677852/05
sadeh@sadehlaw.com, www.sadehlaw.com

טיולים לחו"ל

טיול למונגוליה - ארץ הנוודים.

13 ימים, יציאה: 12/9/18

טורק רגלי בנפאל - אזורסט בייס קמפ (EBC)

17 ימים, יציאה: 3/10/18

לפרטים: איתי שביט - 050-5755200

או "עולם אחר" - 1-700-708-999

www.another-world.co.il

נאפל טיול מקיף + טורק - פון היל.

יציאה - 02.10.2018

טורק אזורסט בייס - קמפ.

יציאה - 18/10/2018

www.elnepal.co.il

גור - 052-4359990

טיול לשמורות הטבע בקוסטה-ריקה

נותח מקומות אחרונים

חוויות מדהימות למשתתפים

היציאה ב - 4.2.19

לפרטים נוספים, תמר: 050-7541456

קונים

אנו קונים תקליטים, דיסקים וספרים מכל הזמנים

"חור בשחור", רחוב שלמה

המלך 5 תל אביב

03-5285388

waxis.us@gmail.com

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואונים במחירים מפתיעים ומיוחדים. 052-2796686

*צימרים זריחה בגלבע 052-2358554

דרושים

לקיבוץ משמר העמק דרושה/ה

מטפל/ת לגיל הרך (עם ניסיון)

לפרטים, בשמת: 052-3796916

לקיבוץ קרית ענבים
דרושה/ה

מנהל/ת לחינוך הבלתי פורמלי
למשרה חלקית

- השכלה בתחום החינוך הבלתי פורמלי או רלבנטית אחרת
- ניסיון בניהול מערכת חינוך - חובה
- ניסיון בניהול מערכת חינוך בלתי פורמלי בקיבוץ - יתרון

ק"ח למייל: ravitbaitner@gmail.com

היכרות

משרד הכרויות רעות לאיסתיים/ת

במשרדי ניתן להכיר בני זוג

ששואפים להיות מאושרים. חוקים/ת

גרושים /ת אלמנים/ת

אתם אלה שהשליטה המלאה על

חייכם להגשים שינוי משמעותי בחייכם,

זמנו לחייכם אושר, אל תשארו לבד.

רכזו את החשיבה שלכם בחשיבה

חיובית ליצור שינוי משמעותי בחייכם.

להיות מאושרים, להכיר ב/ת זוג לחיים

לקצר את התהליך בקצרת יצור שינוי

משמעותי בחייכם ונגיע למטרה.

מומחית להכרויות: הורים מודאגים

שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות

כלבכם. המאגר מהצפון עד לדרום

כולם נבדקים על ידי תעודת זהות

לפרטים: מנהלת המשרד רעות

הכרויות 052-4403890

כתובתי באינטרנט

www.rdatihg.co.il

תיקוני מחשבים

Pk מחשבים

**המחשב התקלקל?
צלצל ונגיע עד אליך**

99
שקל לביקור!

הטכנאים שלנו מקצועיים, סבלניים ועשירי ניסיון.
מעל 20 שנים בשירות הקיבוצים והמושבים

שירות אישי עד הבית/העסק בכל הארץ!
1800-101-480
שיחת חינם:

**מעוניין לפרסם
בלוח הירוק?**

לפרטים: kav_daf@tmags.co.il
0732369058

can-am TRAXTER

השותף האולטימטיבי שלך לכל משימה

65,765 ₪

ב-24 תשלומים שווים (*)

כולל אבזור מקורי

גג, חלון זכוכית עם מגב ומתז מים

יוצא לעבודה? אתה מוזמן להכיר את TRAXTER - השותף האולטימטיבי שלך לכל משימה. הוא מצטיין בעבודה עם מבנה קשוח, יכולות מצוינות בעומס ועם אמינות מוכחת. וכדי להקל עליך במהלך יום העבודה הוא מעניק לך ולנוסע מרחב ייחודי, נוחות ובטיחות כמו שלא הכרת. TRAXTER טרקטור משא חדשני של CAN AM.

TRAXTER PRO HD8

TRAXTER HD8

שנתיים אחריות ללא הגבלת שעות עבודה

טיפול כל 200 שעות

מנוע ROTAX עתיר מומנט מסוג V-TWIN עם מוניטין מוכח

עופר אבניר
www.eferavir.co.il

can-am

* 8588

מסלולי אשדוד
יחודיים
עד 60 תשלומים

TRADE IN
הזמן נסיעת מבחן

אולם תצוגה ראשי, רח' הסדנה 6 תל אביב, ואצל המפיצים המורשים.
*המחיר לדגם HD8 לפני מע"מ ואגרת רישוי בסך 464 ₪ | *למשלמים בכרטיס אשראי.
אזור דרום: ליאור - 052-3276900 | אזור מרכז: לירן - 052-7231414 | אזור צפון: סמדר - 052-7243055